

پاسخنامه

کنکور
به ریبک ماز

۱۴۰۲ داخل

گروه آموزشی ماز

پاسخنامه کاملاً تشریحی
بررسی دقیق تمام گزینه‌ها
نکات مشاوره‌ای و دام‌های تستی
جداول و نکات مناسب دوره جمع‌بندی

۲ ۱

نکته ۱:

جمله n ام یک دنباله حسابی با جمله اول t_1 و قدرنسبت d به صورت $t_n = t_1 + (n-1)d$ است.

نکته ۲:

b را واسطه حسابی a و c گوئیم، هرگاه: $b = \frac{a+c}{2}$.

نکته ۳:

جمله n ام دنباله هندسی به صورت $t_n = t_1 r^{n-1}$ است که در آن t_1 جمله اول و r قدرنسبت می باشد. ($t, r \neq 0$)

نکته ۴:

b را واسطه هندسی a و c گوئیم، هرگاه: $b^2 = ac$.

پاسخ تشریحی:

جملات دنباله هندسی با قدرنسبت r : $a, ar, ar^2, \dots$

اگر جملات دنباله هندسی نصف شوند، یک دنباله حسابی با قدرنسبت d خواهیم داشت:

جملات دنباله حسابی با قدرنسبت d : $\frac{a}{2}, \frac{ar}{2}, \frac{ar^2}{2}, \dots$

می دانیم در یک دنباله حسابی با جملات متوالی a, b و c داریم: $a+b = c$. پس:

$$2\left(\frac{ar}{2}\right) = \frac{a}{2} + \frac{ar^2}{2} \Rightarrow ar = \frac{a+ar^2}{2} \Rightarrow ar = \frac{a(1+r^2)}{2}$$

$$\xrightarrow{a \neq 0} r = \frac{1+r^2}{2} \Rightarrow 2r = 1+r^2 \Rightarrow r^2 - 2r + 1 = 0 \Rightarrow (r-1)^2 = 0 \Rightarrow r = 1$$

بنابراین، جملات دنباله هندسی و حسابی به صورت زیر خواهند بود:

$$\left. \begin{array}{l} \text{دنباله هندسی: } a, a, a, \dots \rightarrow r = 1 \\ \text{دنباله حسابی: } \frac{a}{2}, \frac{a}{2}, \frac{a}{2}, \dots \rightarrow d = 0 \end{array} \right\} \Rightarrow r+d=1$$

۳ ۲

نکته ۱:

معادله درجه ۲ با مختصات رأس $S \begin{vmatrix} x_S \\ y_S \end{vmatrix}$ برابر است با: $y = a(x-x_S)^2 + y_S$

نکته ۲:

اگر $A \begin{vmatrix} a_1 \\ a_2 \end{vmatrix}$ و $B \begin{vmatrix} b_1 \\ b_2 \end{vmatrix}$ دو نقطه همعرض در سهمی باشند ($b_2 = a_2$)، آنگاه مختصات طول رأس به صورت $x_S = \frac{a_1+b_1}{2}$ و عرض رأس به صورت

$y_S = f\left(\frac{a_1+b_1}{2}\right)$ می باشد که $y = f(x)$ همان معادله درجه ۲ است. همچنین معادله خط محور تقارن سهمی به صورت $x = \frac{a_1+b_1}{2}$ است.

پایسج تشریحی:

می‌دانیم که نقاط $A(3, y)$ و $B(-5, y)$ روی سهمی قرار دارند و چون عرض این نقاط برابر است، بنابراین طول رأس سهمی با میانگین طول این دو نقطه برابر است. پس:

$$x_S = \frac{-5+3}{2} = \frac{-2}{2} = -1$$

طول رأس سهمی

از طرفی، عرض رأس سهمی برابر ۱ است ($y_S = 1$). پس معادله سهمی به صورت زیر است:

$$y = a(x - x_S)^2 + y_S \Rightarrow y = a(x + 1)^2 + 1 = ax^2 + 2ax + a + 1$$

این سهمی محور x ها را در دو نقطه با طول‌های α و β قطع می‌کند. پس:

$$\alpha + \beta = -\frac{b}{a} = -2$$

$$\alpha^2 + \beta^2 = 5$$

می‌دانیم:

$$\alpha^2 + \beta^2 = (\alpha + \beta)^2 - 2\alpha\beta \Rightarrow 5 = (-2)^2 - 2\alpha\beta \Rightarrow 2\alpha\beta = -1 \Rightarrow \alpha\beta = -\frac{1}{2}$$

یعنی ضرب ریشه‌های معادله $y = ax^2 + 2ax + a + 1$ برابر $-\frac{1}{2}$ است:

$$\alpha\beta = \frac{c}{a} = -\frac{1}{2} \Rightarrow \frac{a+1}{a} = -\frac{1}{2} \Rightarrow -a = 2a+2 \Rightarrow a = -\frac{2}{3}$$

از طرفی، ما به دنبال عرض از مبدأ سهمی هستیم. پس:

$$y = ax^2 + 2ax + a + 1 \xrightarrow{a = -\frac{2}{3}} \text{عرض از مبدأ: } a+1 \xrightarrow{a = -\frac{2}{3}} \text{عرض از مبدأ} = \frac{1}{3}$$

۲ ۳

نکته ۱:

اگر $A \times B = B \times A$ باشد، یعنی به ازای هر عضوی در مجموعه A عضوی در مجموعه B است و برعکس. به ازای هر عضوی در B ، عضوی در A می‌باشد. پس:

$$(A \subseteq B, B \subseteq A) \Rightarrow A = B$$

نکته ۲:

مجموعه نمی‌تواند دارای اعضای تکراری باشد، پس برای مثال مجموعه زیر، دارای ۳ عضو است، نه ۵ عضو:

$$A = \{1, 2, (-1)^2, \sqrt{4}, 3\} = \{1, 2, 3\}$$

پایسج تشریحی:

$$S = a + b + c$$

$$۱) a - 2 = 6 \begin{cases} 2b + 1 = 5 \rightarrow c = -1: S = 9 \checkmark \\ 2b + 1 = -1 \rightarrow c = 5: S = 12 \times \end{cases}$$

$$۲) a - 2 = 5 \begin{cases} 2b + 1 = 6 \rightarrow c = -1: S = 8 / 5 \times \\ 2b + 1 = 5 \rightarrow c = -1: S = 8 \times \\ 2b + 1 = -1 \rightarrow \begin{cases} c = 6: S = 12 \times \\ c = 5: S = 11 \times \\ c = -1: S = 5 \times \end{cases} \end{cases}$$

$${}^3)a - 2 = -1 \begin{cases} 2b + 1 = 6 \rightarrow c = 5 : S = 8 / 5 \times \\ 2b + 1 = 5 \rightarrow \begin{cases} c = -1 : S = 2 \times \\ c = 5 : S = 8 \times \\ c = 6 : S = 9 \checkmark \end{cases} \\ 2b + 1 = -1 \rightarrow c = 5 : S = 5 \times \end{cases}$$

بنابراین، ۲ حالت، قابل قبول است.

۱ ۴

نکته:

دو گزاره $(p \rightarrow q)$ و $(\sim p \vee q)$ هم‌ارز منطقی یکدیگر می‌باشند. بنابراین از هر کدام از آن‌ها می‌توان به جای دیگری استفاده کرد.

نکته:

در گزاره شرطی $(p \rightarrow q)$ ، اگر ارزش گزاره p نادرست باشد، آن‌گاه به ازای هر ارزش برای گزاره q ، نتیجه درست خواهد بود.

p	q	$p \Rightarrow q$
د	د	د
د	ن	د

از این نکته در این تست استفاده خواهیم کرد.

پاسخ تشریحی:

باید با توجه به جدول، به بررسی گزینه‌ها بپردازیم:

بررسی موارد:

گزینه (۲) نادرست است، زیرا:

$$د \equiv \underbrace{(د \wedge د)}_{د} \Rightarrow \underbrace{(ن \Rightarrow \dots)}_{د} : \text{سطر دوم}$$

گزینه‌های (۳) و (۴) نیز به همین صورت رد می‌شوند.

۴ ۵

اگر β و α ریشه‌های معادله درجه دو $ax^2 + bx + c = 0$ باشند، آن‌گاه روابط زیر را خواهیم داشت:

$$S = \alpha + \beta = -\frac{b}{a} \quad P = \alpha \times \beta = \frac{c}{a} \quad |\alpha - \beta| = \frac{\sqrt{\Delta}}{|a|}$$

$$x_S = -\frac{b}{2a} \quad \text{طول رأس سهمی}$$

$$y_S = -\frac{\Delta}{4a} \quad \text{عرض رأس سهمی}$$

پاسخ تشریحی:

می‌دانیم که α و β ریشه‌های معادله $ax^2 - ax - b = 0$ هستند. پس:

$$\begin{cases} \alpha + \beta = 1 \\ \alpha\beta = -\frac{b}{a} \Rightarrow \alpha = 1 - \beta \end{cases}$$

از طرفی: $۴۰\beta^2 + ۲۰\alpha^2 - ۲۰\beta = ۱۷$ است، بنابراین:

$$۴۰\beta^2 + ۲۰(۱-\beta)^2 - ۲۰\beta = ۱۷ \Rightarrow ۴۰\beta^2 + ۲۰ - ۴۰\beta + ۲۰\beta^2 - ۲۰\beta = ۱۷$$

$$\Rightarrow ۶۰\beta^2 - ۶۰\beta + ۳ = ۰ \Rightarrow ۲۰\beta^2 - ۲۰\beta + ۱ = ۰ \Rightarrow ۲۰\beta(\beta - ۱) + ۱ = ۰$$

$$\Rightarrow -۲۰\alpha\beta + ۱ = ۰ \Rightarrow \alpha\beta = +\frac{1}{۲۰}$$

می‌دانیم که $\alpha\beta = -\frac{b}{a}$ است، پس:

$$-\frac{b}{a} = \frac{1}{۲۰} \Rightarrow a = -۲۰b$$

در معادله $ax^2 - ax - b = 0$ داریم:

$$-۲۰bx^2 + ۲۰bx - b = 0 \Rightarrow -۲۰x^2 + ۲۰x - ۱ = 0$$

$$|\alpha - \beta| = \frac{\sqrt{\Delta}}{|a|} = \frac{\sqrt{۴۰۰ - ۴(-۲۰)(-۱)}}{۲۰} = \frac{\sqrt{۳۲۰}}{۲۰} = \frac{۸\sqrt{۵}}{۲۰} = \frac{۲\sqrt{۵}}{۵} = \frac{۲}{\sqrt{۵}}$$

۳ ۶

برخی از معادلات را می‌توان با یک تغییر متغیر مناسب، به یکی از انواع معادلاتی که می‌شناسیم تبدیل کرد و پس از حل آن و با رجوع به تغییر متغیر، مقادیر مجهول اصلی معادله اولیه را یافت.

پایه تشریحی

$$\frac{1}{x^2} + \frac{1}{(1-x)^2} = \frac{۱۶۰}{۹} \Rightarrow \frac{(1-x)^2 + x^2}{x^2(1-x)^2} = \frac{۱۶۰}{۹}$$

$$\frac{۲x^2 - ۲x + ۱}{(x(1-x))^2} = \frac{۱۶۰}{۹} \Rightarrow \frac{۲(x^2 - x) + ۱}{(x - x^2)^2} = \frac{۱۶۰}{۹} \Rightarrow \frac{۲(x^2 - x) + ۱}{(x^2 - x)^2} = \frac{۱۶۰}{۹}$$

حال، اگر $x^2 - x = t$ را برابر t فرض کنیم، داریم:

$$\frac{۲t + ۱}{t^2} = \frac{۱۶۰}{۹} \Rightarrow ۱۶۰t^2 - ۱۸t - ۹ = 0 \Rightarrow t^2 - ۱۸t - ۱۴۴ = 0$$

$$\begin{cases} t_1' = ۴۸ \\ t_2' = -۳۰ \end{cases} \xrightarrow{\div ۱۶۰} \begin{cases} t_1 = \frac{۴۸}{۱۶۰} = \frac{۳}{۱۰} \\ t_2 = \frac{-۳۰}{۱۶۰} = -\frac{۳}{۱۶} \end{cases}$$

می‌دانیم که $x^2 - x = t$ است، پس:

$$\begin{cases} x^2 - x = \frac{۳}{۱۰} \Rightarrow x^2 - x - \frac{۳}{۱۰} = 0 \xrightarrow{\Delta > 0} S_1 = ۱ \\ x^2 - x = -\frac{۳}{۱۶} \Rightarrow x^2 - x + \frac{۳}{۱۶} = 0 \xrightarrow{\Delta > 0} S_2 = ۱ \end{cases}$$

در نتیجه، مجموع ریشه‌ها برابر است با:

$$S_1 + S_2 = ۱ + ۱ = ۲$$

نکته:

اگر $A \begin{vmatrix} a_1 \\ b_1 \\ a_2 \end{vmatrix}$ و $B \begin{vmatrix} b_1 \\ b_2 \end{vmatrix}$ ، آن‌گاه مختصات نقطه $M \begin{vmatrix} m_1 \\ m_2 \end{vmatrix}$ در وسط ضلع AB برابر است با:

$$m_1 = \frac{a_1 + b_1}{2} \quad m_2 = \frac{a_2 + b_2}{2}$$

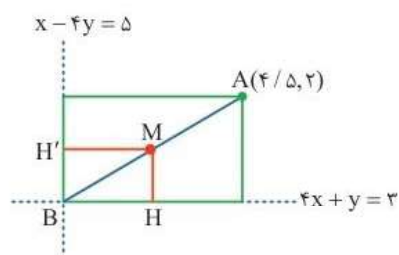
نکته:

فاصله نقطه از خط: فاصله نقطه $P \begin{vmatrix} a \\ b \end{vmatrix}$ از خط $Ax + By + C = 0$ برابر است با:

$$d = \frac{|Aa + Bb + C|}{\sqrt{A^2 + B^2}}$$

پاسخ تشریحی:

چون نقطه $A(4/5, 2)$ در هیچ‌یک از دو خط $4x + y = 3$ و $x - 4y = 5$ صدق نمی‌کند، پس روی آن‌ها قرار ندارد:

ابتدا دو خط داده شده را با هم قطع می‌دهیم تا مختصات نقطه B به دست آید:

$$\begin{cases} 4x + y = 3 \\ x - 4y = 5 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} 4x + y = 3 \\ -4x + 16y = -20 \end{cases} \xrightarrow{\text{حل دستگاه}} \begin{cases} x = 1 \\ y = -1 \end{cases} \Rightarrow B(1, -1)$$

حال مختصات نقطه M را می‌یابیم:

$$\begin{cases} x_M = \frac{x_A + x_B}{2} = \frac{4/5 + 1}{2} = \frac{5/5 + 5/5}{2} = \frac{10/5}{2} = \frac{2}{1} = 1 \\ y_M = \frac{y_A + y_B}{2} = \frac{2 + (-1)}{2} = \frac{1}{2} \end{cases}$$

حال، فاصله نقطه M را از هر یک از خطوط $4x + y = 3$ و $x - 4y = 5$ پیدا می‌کنیم:

$$MH = \frac{\left| 4\left(\frac{1}{2}\right) + \frac{1}{2} - 3 \right|}{\sqrt{16 + 1}} = \frac{\left| \frac{17}{2} - 3 \right|}{\sqrt{17}} = \frac{\frac{17}{2} - \frac{6}{2}}{\sqrt{17}} = \frac{\frac{11}{2}}{\sqrt{17}} = \frac{11}{2\sqrt{17}} \Rightarrow \text{بیشترین فاصله}$$

$$MH' = \frac{\left| \frac{11}{2} - 4\left(\frac{1}{2}\right) - 5 \right|}{\sqrt{16 + 1}} = \frac{\left| \frac{11}{2} - 2 - 5 \right|}{\sqrt{17}} = \frac{\left| \frac{11}{2} - \frac{4}{2} - \frac{10}{2} \right|}{\sqrt{17}} = \frac{\left| -\frac{3}{2} \right|}{\sqrt{17}} = \frac{3}{2\sqrt{17}} = \frac{\sqrt{17}}{4}$$

اگر تابع $f(x)$ وارون‌پذیر باشد، آن‌گاه:

(۱) نمودارهای $f(x)$ و $f^{-1}(x)$ نسبت به خط $y = x$ قرینه یکدیگرند.

(۲) اگر نقطه‌ای در $f(x)$ باشد، آن‌گاه $\begin{vmatrix} a \\ b \end{vmatrix}$ نقطه‌ای در $f^{-1}(x)$ خواهد بود.

پاسخ تشریحی:

وارون تابع $f(x) = \sqrt{x - 2\sqrt{mx - 1}}$ ، خط $g(x) = 12 - x$ را در نقطه‌ای به عرض ۱۰ قطع می‌کند. پس:

$$12 - x = 10 \Rightarrow x = 2$$

یعنی نقطه تقاطع f^{-1} و g ، به صورت $(2, 10)$ است، پس:

$$f^{-1}(2) = 10 \Rightarrow f(10) = 2$$

$$\sqrt{10 - 2\sqrt{10 \cdot m - 1}} = 2 \Rightarrow 10 - 2\sqrt{10 \cdot m - 1} = 4 \Rightarrow 2\sqrt{10 \cdot m - 1} = 6$$

$$\Rightarrow \sqrt{10 \cdot m - 1} = 3 \Rightarrow 10 \cdot m - 1 = 9 \Rightarrow 10 \cdot m = 10 \Rightarrow m = 1$$

حال باید مقدار $f(m+4)$ را پیدا کنیم:

$$f(m+4) \xrightarrow{m=1} f(5) = ?$$

$$f(x) = \sqrt{x - 2\sqrt{mx - 1}} \xrightarrow[\substack{x=5 \\ m=1}]{} f(5) = \sqrt{5 - 2\sqrt{5 - 1}} = 1$$

۱ ۹

نکته:

اگر در هر a ساعت، یک عنصر رادیواکتیو $\frac{p}{q}$ از جرم خود را از دست بدهد، تابع مقدار جرم آن بر حسب ساعت از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$m(t) = A \left(1 - \frac{p}{q}\right)^{\frac{t}{a}}$$

A : جرم اولیه

تفسیر: به جای ساعت، می‌توان دقیقه، سال، قرن و یا هر واحد زمان دیگری قرار داد.

نکته ۲:

اگر a, b, c اعدادی مثبت بوده و $c \neq 1$ ، آن‌گاه روابط زیر را داریم:

$$۱) \log_c^a + \log_c^b = \log_c^{ab}$$

$$۲) \log_c^a - \log_c^b = \log_c^{\frac{a}{b}}$$

$$۳) \log_c^{a^m} = \frac{m}{n} \log_c^a$$

$$۴) \log_b^a = \frac{\log_c^a}{\log_c^b}$$

$$۵) a^{\log_c^b} = b^{\log_c^a}$$

$$۶) \log_b^a = \frac{1}{\log_a^b} \quad (a, b \neq 1)$$

پاسخ تشریحی:

عنصر مورد نظر در هر ساعت $\frac{1}{9}$ از جرم باقی‌مانده خود را از دست می‌دهد، پس:

$$m(t) = A \left(\frac{8}{9}\right)^{\frac{t}{T}}$$

$$\frac{1}{6} A = A \left(\frac{8}{9}\right)^t \Rightarrow \left(\frac{8}{9}\right)^t = \frac{1}{6}$$

حال برای اینکه بدانیم این عنصر پس از چند دقیقه، $\frac{1}{6}$ از جرمش باقی می‌ماند، داریم:

از طرفین رابطه فوق در مبنای ۵، لگاریتم می‌گیریم:

$$\log_5 \left(\frac{8}{9}\right)^t = \log_5 \frac{1}{6} \Rightarrow t \log_5 \frac{8}{9} = \log_5 \frac{1}{6}$$

$$t(\log_{\Delta}^{\Delta} - \log_{\Delta}^{\Delta}) = \log_{\Delta}^{\Delta} - \log_{\Delta}^{\Delta} \Rightarrow t(\log_{\Delta}^{\Delta} - \log_{\Delta}^{\Delta}) = -\log_{\Delta}^{\Delta}$$

$$t\left(\frac{3}{\log_{\Delta}^{\Delta}} - \frac{2}{\log_{\Delta}^{\Delta}}\right) = -\left(\frac{1}{\log_{\Delta}^{\Delta}} + \frac{1}{\log_{\Delta}^{\Delta}}\right)$$

$$t\left(\frac{3}{\frac{3}{4}} - \frac{2}{\frac{1}{4}}\right) = -\left(\frac{1}{\frac{3}{4}} + \frac{1}{\frac{1}{4}}\right) \Rightarrow t\left(\frac{4}{3} - \frac{4}{1}\right) = -\left(\frac{4}{3} + \frac{4}{1}\right)$$

$$t\left(-\frac{4}{3}\right) = -\left(\frac{4}{3}\right) \Rightarrow t = \frac{9}{4} = \frac{28 \times 9}{4 \times 28} = \frac{19}{3} \Rightarrow t = \frac{19}{3} \text{ (hr)}$$

یعنی در $\frac{19}{3}$ ساعت یا همان ۳۸۰ دقیقه $\frac{1}{6}$ از جرم عنصر باقی می ماند:

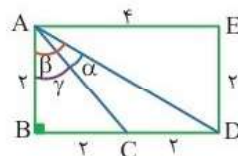
$$t = \frac{19}{3} \times 60 = 380 \text{ (min)}$$

۲ ۱۰

روش اول:

$$\triangle ABC: \text{ در مثلث قائم الزاویه } AC = \sqrt{4+4} = \sqrt{8} = 2\sqrt{2}$$

$$\triangle AED: \text{ در مثلث قائم الزاویه } AD = \sqrt{4+16} = \sqrt{20} = 2\sqrt{5}$$

از طرفی:

$$\tan \alpha = \tan(\beta - \gamma) = \frac{\tan \beta - \tan \gamma}{1 + \tan \beta \tan \gamma}; \begin{cases} \tan \beta = \frac{BD}{AB} = 2 \\ \tan \gamma = \frac{BC}{AB} = 1 \end{cases}$$

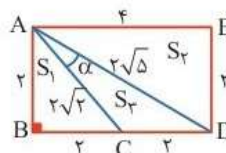
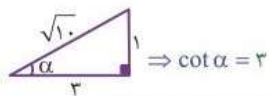
$$\tan \alpha = \frac{2-1}{1+(2)(1)} = \frac{1}{3} \xrightarrow{\cot \alpha = \frac{1}{\tan \alpha}} \cot \alpha = 3$$

نگاه دیگر: مثلث $\triangle ABC$ ، قائم الزاویه متساوی الساقین است، پس $\gamma = 45^\circ$

$$\tan(45^\circ + \alpha) = \frac{BD}{AB} = 2 \Rightarrow \frac{1 + \tan \alpha}{1 - \tan \alpha} = 2 \Rightarrow \tan \alpha = \frac{1}{3}$$

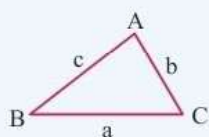
$$S_{\triangle ABC} = S_1 + S_2 + S_3$$

$$A = 2 + 4 + \left(\frac{1}{2} \times 2\sqrt{5} \times 2\sqrt{2} \times \sin \alpha\right) \Rightarrow \sin \alpha = \frac{1}{\sqrt{10}}$$

روش دوم:

۱ ۱۱

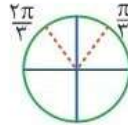
مساحت مثلث $\triangle ABC$ از روابط زیر به دست خواهد آمد.

$$S = \frac{1}{2} ab \sin \hat{C} = \frac{1}{2} ac \sin \hat{B} = \frac{1}{2} bc \sin \hat{A}$$

$$S = \frac{1}{2} \times 6 \times \sqrt{3} \times \sin \alpha = 4 / \Delta \Rightarrow \sin \alpha = \frac{\sqrt{3}}{2}$$

$$\begin{cases} \alpha_1 = \frac{\pi}{3} \\ \alpha_2 = \frac{2\pi}{3} \end{cases} \Rightarrow \frac{\alpha_2}{\alpha_1} = \frac{\frac{2\pi}{3}}{\frac{\pi}{3}} = 2$$

۴ ۱۲

نکته:

نسبت‌های مثلثاتی ۲ برابر کمان:

$$\sin 2\alpha = 2 \sin \alpha \cos \alpha$$

$$\cos 2\alpha = 2 \cos^2 \alpha - 1 = 1 - 2 \sin^2 \alpha = \cos^2 \alpha - \sin^2 \alpha$$

$$\tan 2\alpha = \frac{2 \tan \alpha}{1 - \tan^2 \alpha}$$

نکته:

نسبت‌های مثلثاتی $(\frac{3\pi}{2} - \theta)$:

$$\sin(\frac{3\pi}{2} - \theta) = -\cos \theta \quad \cos(\frac{3\pi}{2} - \theta) = -\sin \theta$$

$$\tan(\frac{3\pi}{2} - \theta) = \cot \theta \quad \cot(\frac{3\pi}{2} - \theta) = \tan \theta$$

نکته:

دوره تناوب توابع مثلثاتی:

$$۱) a \sin(bx + c) + d, a \cos(bx + c) + d, [a \sin(bx + c) + d]^m, [a \cos(bx + c) + d]^m$$

$$T = \frac{2\pi}{|b|}$$

m: عددی فرد

$$۲) [a \sin(bx + c) + d]^m, [a \cos(bx + c) + d]^m, a \tan(bx + c) + d, a \cot(bx + c) + d$$

$$T = \frac{\pi}{|b|}$$

m: عددی زوج

نکته:

معادلات مثلثاتی:

$$۱) \sin \alpha = \sin \beta$$

$$\alpha = 2k\pi + \beta, \alpha = 2k\pi + \pi - \beta$$

$$۲) \cos \alpha = \cos \beta \quad \alpha = 2k\pi \pm \beta$$

$$۳) \tan \alpha = \tan \beta \quad \cot \alpha = \cot \beta \quad \alpha = k\pi + \beta$$

پاسخ تشریحی:

به کمک رابطه $\sin 2\theta = 2 \sin \theta \cos \theta$ داریم:

$$f(x) = a + b \sin\left(cx - \frac{3\pi}{4}\right) \cos\left(cx - \frac{3\pi}{4}\right) = a + \frac{b}{2} \sin\left(2cx - \frac{3\pi}{2}\right)$$

$$\frac{1}{2} \sin\left(2\left(cx - \frac{3\pi}{4}\right)\right)$$

$$f(x) = a + \frac{b}{2} \sin\left(-\left(\frac{3\pi}{2} - 2cx\right)\right) = a - \frac{b}{2} \sin\left(\frac{3\pi}{2} - 2cx\right)$$

$$-\cos(2cx)$$

$$f(x) = a + \frac{b}{2} \cos(2cx)$$

به کمک نمودار تابع می‌توان فهمید که:

$$T = \pi \Rightarrow \frac{2\pi}{|2c|} = \pi \Rightarrow |c| = 1$$

$$f(0) = -1 \Rightarrow a + \frac{b}{2} = -1 \Rightarrow 2a + b = -2$$

حل دستگاه

$$f\left(\frac{\pi}{2}\right) = 2 \Rightarrow a - \frac{b}{2} = 2 \Rightarrow 2a - b = 4$$

$$\begin{cases} a = 1 \\ b = -4 \end{cases}$$

$$f(x) = 1 - 2 \cos 2x \xrightarrow{f(x)=0} 1 - 2 \cos 2x = 0 \Rightarrow \cos 2x = \frac{1}{2}$$

پس:

$$\xrightarrow{[0, \pi]} \begin{cases} 2x = \frac{\pi}{2} \Rightarrow x = \frac{\pi}{4} \\ 2x = 2\pi - \frac{\pi}{2} = \frac{3\pi}{2} \Rightarrow x = \frac{3\pi}{4} \end{cases} \xrightarrow{\text{اختلاف}} \frac{3\pi}{4} - \frac{\pi}{4} = \frac{\pi}{2}$$

۳ ۱۳

نسبت‌های مثلثاتی مجموع و تفاضل دو زاویه:

$$۱) \sin(\alpha \pm \beta) = \sin \alpha \cos \beta \pm \cos \alpha \sin \beta$$

$$۲) \cos(\alpha \pm \beta) = \cos \alpha \cos \beta \mp \sin \alpha \sin \beta$$

$$۳) \tan(\alpha \pm \beta) = \frac{\tan \alpha \pm \tan \beta}{1 \mp \tan \alpha \tan \beta}$$

پاسخ تشریحی:

$$\cos\left(x + \frac{\pi}{4}\right) = \frac{1}{\sqrt{2}} \Rightarrow \frac{\sqrt{2}}{2} \cos x - \frac{\sqrt{2}}{2} \sin x = \frac{1}{\sqrt{2}}$$

$$\frac{\sqrt{2}}{2} (\cos x - \sin x) = \frac{1}{\sqrt{2}} \Rightarrow \cos x - \sin x = \frac{2}{\sqrt{2}} = \frac{\sqrt{2}}{1}$$

طرفین رابطه فوق را به توان ۲ می‌رسانیم:

$$1 - \sin 2x = \frac{2}{1} \Rightarrow \sin 2x = -\frac{1}{2}$$

حال در رابطه صورت سوال، داریم:

$$m(\cos x - \sin x) - 3\sqrt{6} \sin(2x) = \sqrt{6}$$

$$m\left(\frac{\sqrt{6}}{3}\right) - 3\sqrt{6}\left(\frac{1}{3}\right) = \sqrt{6} \Rightarrow \sqrt{6}\left(\frac{m}{3} - 1\right) = \sqrt{6}$$

$$\Rightarrow \frac{m}{3} - 1 = 1 \Rightarrow \frac{m}{3} = 2 \Rightarrow m = 6$$

۱ ۱۴

تابع f را نزولی گوییم هرگاه داشته باشیم به ازای هر x_1 و x_2 عضو دامنه $f(x)$:

$$x_1 > x_2 \Leftrightarrow f(x_1) \leq f(x_2)$$

تابع f را صعودی گوییم هرگاه داشته باشیم به ازای هر x_1 و x_2 عضو دامنه $f(x)$:

$$x_1 > x_2 \Leftrightarrow f(x_1) \geq f(x_2)$$

تابع f را نزولی اکید گوییم هرگاه داشته باشیم به ازای هر x_1 و x_2 عضو دامنه $f(x)$:

$$x_1 > x_2 \Leftrightarrow f(x_1) < f(x_2)$$

تابع f را صعودی اکید گوییم هرگاه داشته باشیم به ازای هر x_1 و x_2 عضو دامنه $f(x)$:

$$x_1 > x_2 \Leftrightarrow f(x_1) > f(x_2)$$

تابع f را غیریکنوا گوییم هرگاه نه صعودی خالص و نه نزولی خالص باشد. یعنی در قسمتی از دامنه صعودی و در قسمتی دیگر از دامنه نزولی باشد.

پاسخ تشریحی:

می‌دانیم که تابع f اکیداً نزولی است، یعنی $f(\alpha) < f(\beta) \Leftrightarrow \alpha > \beta$

$$f(m^2 - m - 5) < f(-3 + 2m - m^2) \Rightarrow m^2 - m - 5 > -3 + 2m - m^2 \Rightarrow 2m^2 - 3m - 2 > 0$$

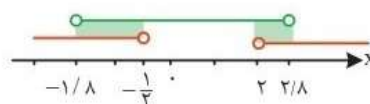
$$\Rightarrow \begin{cases} m = 2 \\ m = -\frac{1}{2} \end{cases} \xrightarrow{\text{تعیین علامت}} \begin{cases} m > 2 \\ \text{یا} \\ m < -\frac{1}{2} \end{cases}$$

از طرفی، دامنه تابع f مجموعه‌ای از مقادیر منفی است، یعنی:

$$-3 + 2m - m^2 < 0 \xrightarrow{\Delta < 0} \text{همواره منفی}$$

$$m^2 - m - 5 < 0 \Rightarrow m = \frac{1 \pm \sqrt{21}}{2} \xrightarrow{\text{تعیین علامت}} \frac{1 - \sqrt{21}}{2} < m < \frac{1 + \sqrt{21}}{2}$$

$$m \in \left(-\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}\right) \cup (2, 2) \xrightarrow{m \in \mathbb{Z}} m = -1$$

پس:

پس m دارای یک مقدار صحیح است.

حد در $\pm\infty$:اگر f و g ، دو چندجمله‌ای از درجه m و n باشند، آن‌گاه داریم:

$$f(x) = a_m x^m + a_{m-1} x^{m-1} + \dots + a_1 x + a_0$$

$$g(x) = b_n x^n + b_{n-1} x^{n-1} + \dots + b_1 x + b_0$$

$$\lim_{x \rightarrow \pm\infty} \frac{f(x)}{g(x)} = L$$

$$L = -\infty \text{ یا } L = \infty \leftarrow m > n \quad (۱)$$

$$L = 0 \leftarrow m < n \quad (۲)$$

$$L = \frac{a_m}{b_n} \leftarrow m = n \quad (۳)$$

پاسخ تشریحی:

می‌دانیم که اگر $c \neq 0$ و $ad - bc \neq 0$ ، $f(x) = \frac{ax+b}{cx+d}$ ، تابعی هموگرافیک باشد، در این صورت:

$$f^{-1}(x) = \frac{-dx+b}{cx-a}$$

طبق گفته سوال: $g(x) = \frac{1}{f(x)}$ ، پس:

$$g(x) = \frac{cx+d}{ax+b} \xrightarrow{g^{-1}} g^{-1}(x) = \frac{-bx+d}{ax-c}$$

از طرفی:

$$\lim_{x \rightarrow -\infty} \frac{f(x)}{g^{-1}(x)} = \lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{g^{-1}(x)}{g(x)}$$

$$\lim_{x \rightarrow -\infty} \frac{f(x)}{g^{-1}(x)} = \lim_{x \rightarrow -\infty} \frac{\frac{ax+b}{cx+d}}{\frac{-bx+d}{ax-c}} = \lim_{x \rightarrow -\infty} \frac{(ax+b)(ax-c)}{(cx+d)(-bx+d)} = \frac{a^2 x^2}{-bcx^2} = \frac{a^2}{-bc}$$

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{g^{-1}(x)}{g(x)} = \lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{\frac{-bx+d}{ax-c}}{\frac{cx+d}{ax+b}} = \lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{(ax+b)(-bx+d)}{(cx+d)(ax-c)} = \frac{-bax^2}{cax^2} = \frac{-b}{c}$$

$$\Rightarrow \frac{a^2}{-bc} = \frac{-b}{c} \Rightarrow a^2 = b^2 \Rightarrow a = \pm b$$

در نتیجه، حاصل خواسته شده برابر است با:

$$\lim_{x \rightarrow +} f^{-1}(x) = \lim_{x \rightarrow +} \frac{-dx+b}{cx-a} = -\frac{b}{a} \xrightarrow{a=\pm b} \pm 1$$

برای محاسبه حد چپ و راست در جزء صحیح داریم:

$$۱) \lim_{x \rightarrow k^+} [x] \quad ۲) \lim_{x \rightarrow k^-} [x] \quad ۳) \lim_{x \rightarrow k^+} [-x] \quad ۴) \lim_{x \rightarrow k^-} [-x]$$

حالت (۱) اگر $k \notin \mathbb{Z}$ ، آن‌گاه مقدار تابع داده شده را به ازای $x = k$ حساب می‌کنیم.

مثال:

$$\lim_{x \rightarrow \frac{1}{2}} [-x] = \left[-\frac{1}{2} \right] = -1$$

حالت (۲) اگر $k \in \mathbb{Z}$ باشد، داریم:

$$۱ \text{ حد} = k$$

$$۲ \text{ حد} = k - 1$$

$$۳ \text{ حد} = -k - 1$$

$$۴ \text{ حد} = -k$$

پاسخ تشریحی:

اگر n فرد باشد:

$$\begin{cases} \lim_{x \rightarrow n^+} f(x) = n^+ - [n^+] + k = k \\ f(n) = k \\ \lim_{x \rightarrow n^-} f(x) = n^- - [(-n)^+] = n^- - [(-n)^+] = |n| = n \end{cases} \Rightarrow n = k$$

$$\begin{cases} \lim_{x \rightarrow (-n)^+} f(x) = (-n)^+ - [(-n)^+] + k = k \\ f(-n) = k \\ \lim_{x \rightarrow (-n)^-} f(x) = (-n)^- - [n^+] = -n - [n^+] = -n \end{cases} \Rightarrow n = k$$

اگر n زوج باشد:

$$\begin{cases} \lim_{x \rightarrow n^+} f(x) = n^+ - [(-n)^+] = n + 1 \\ f(n) = n - [n] = n \\ \lim_{x \rightarrow n^-} f(x) = n^- - [n^-] + k = k + 1 \end{cases} \Rightarrow n \neq n + 1 \neq k + 1$$

پس n فرد است.

قاعده هوییتال: اگر $\lim_{x \rightarrow \alpha} \frac{f(x)}{g(x)}$ به صورت $\frac{0}{0}$ در بیاید می‌گوییم حد مبهم است. برای رفع ابهام آن می‌توان از روش زیر کمک گرفت:

$$\lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x)}{g(x)} = \lim_{x \rightarrow a} \frac{f'(x)}{g'(x)}$$

اگر f و g مشتق‌پذیر باشند:

پایه تشریحی:

ابتدا تابع $g(x)$ را می‌سازیم:

$$f(x) = xg(x) + 1 \Rightarrow g(x) = \frac{f(x) - 1}{x}$$

$$\lim_{x \rightarrow 0} g(x) = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{f(x) - 1}{x} = \frac{0}{0} \xrightarrow{\text{HOP}} f'(0)$$

$$f(x) = \left(\frac{-1 + \sin x}{1 + \sin x} \right)^2$$

$$f'(x) = 2 \left(\frac{\cos x(1 + \sin x) - (\cos x)(-1 + \sin x)}{(1 + \sin x)^3} \right) \left(\frac{-1 + \sin x}{1 + \sin x} \right)$$

حال، $x = 0$ را جایگزین می‌کنیم:

$$f'(0) = 2 \left(\frac{1+1}{1} \right) \left(\frac{-1}{1} \right) = -4$$

$$f(x) = u^n \Rightarrow f'(x) = nu'u^{n-1}$$

توجه:

1 18

نکته:

شیب خط مماس بر نمودار تابع $y = f(x)$ در نقطه $x = a$ برابر است با: $m = f'(a)$

نکته:

قرینه تابع $y = f(x)$ (۱) نسبت به محور x ها:(۲) نسبت به محور y ها:

(۳) نسبت به مبدأ مختصات:

$$y = -f(x)$$

$$y = f(-x)$$

$$y = -f(-x)$$

پایه تشریحی:

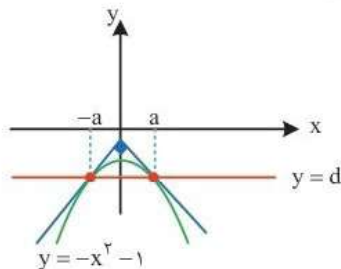
می‌دانیم خط d که موازی محور x ها است، قرینه سهمی $y = x^2 + 1$ نسبت به محور x ها را در دو نقطه قطع می‌کند:

$$y = x^2 + 1 \xrightarrow{\text{قرینه نسبت به محور } x \text{ ها}} y = -x^2 - 1$$

از طرفی، $y' = -2x$ و اگر طول نقاط برخورد خط افقی d با منحنی $y = -x^2 - 1$ را به صورت $-a$ و a فرض کنیم، داریم:

$$y' = -2x \Rightarrow \begin{cases} y'(a) = -2a \\ y'(-a) = 2a \end{cases}$$

می‌دانیم که خطوط مماس بر هم عمودند، پس:

$$(2a)(-2a) = -1 \Rightarrow a^2 = \frac{1}{4} \xrightarrow{a > 0} a = \frac{1}{2}$$

بنابراین، طول نقاط برخورد به صورت $x = \frac{1}{4}$ و $x = -\frac{1}{4}$ است. حال، اگر یکی از این نقاط را در ضابطه تابع $y = -x^2 - 1$ جایگذاری کنیم، عرض نقطه تقاطع به دست می‌آید:

$$y = -x^2 - 1 \xrightarrow{x = \frac{1}{4}} y = -\frac{1}{16} - 1 = -\frac{17}{16}$$

بنابراین، مختصات نقاط برخورد به صورت $A(-\frac{1}{4}, -\frac{17}{16})$ و $B(\frac{1}{4}, -\frac{17}{16})$ است و فاصله خط d از مبدأ، همان عرض نقاط برخورد است که برابر است با:

$$\frac{17}{16} = 1.0625$$

۴ ۱۹

تعریف نقطه عطف: فرض کنیم تابع f در نقطه $x = c$ پیوسته است. در این صورت، نقطه $(c, f(c))$ نقطه عطف تابع f است، هرگاه ۲ شرط زیر را داشته باشد:

(۱) نمودار f در نقطه $(c, f(c))$ خط مماس داشته باشد.

(۲) جهت تقعر f در نقطه $(c, f(c))$ تغییر کند.

تبصره: معمولاً در سوالات کنکور با دو بار مشتق گرفتن از تابع و برابر صفر قرار دادن آن، نقاط عطف پیدا می‌شوند.

$$f''(x) = 0 \quad (x \text{ طول نقطه عطف})$$

پایه تشریحی

می‌دانیم که نقطه عطف تابع $y = kx^3 + (k+1)x^2$ باید در ناحیه دوم باشد، یعنی:

اولاً: طول نقطه عطف باید منفی باشد:

$$y' = 3kx^2 + 2(k+1)x \Rightarrow y'' = 6kx + 2(k+1) = 0$$

$$6kx + 2k + 2 = 0 \Rightarrow x = \frac{-k-1}{3k} < 0 \xrightarrow{\text{تعیین علامت}} \begin{cases} k > 0 \\ \text{یا} \\ k < -1 \end{cases} \quad (A)$$

ثانیاً: عرض نقطه عطف باید مثبت باشد، یعنی: $f(\frac{-k-1}{3k}) > 0$

$$k(\frac{-k-1}{3k})^2 + (k+1)(\frac{-k-1}{3k})^2 > 0 \Rightarrow \frac{-(k+1)^2}{9k} + \frac{(k+1)^2}{9k} > 0$$

$$\frac{-(k+1)^2 + (k+1)^2}{9k} > 0 \Rightarrow \frac{2(k+1)^2}{9k} > 0$$

$$\Rightarrow 2(k+1)^2 > 0 \Rightarrow (k+1)^2 > 0 \Rightarrow k+1 > 0 \Rightarrow k > -1 \quad (B)$$

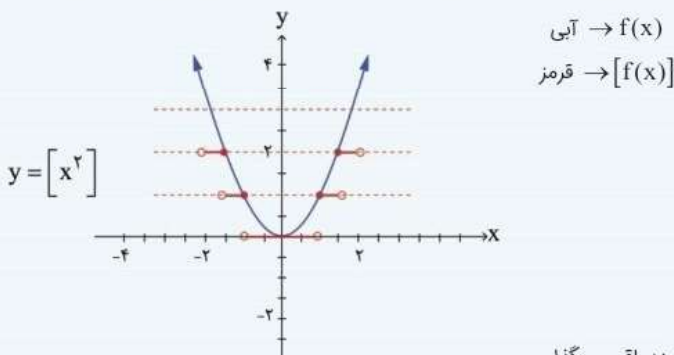
حال، بین مجموعه‌های (A) و (B) اشتراک می‌گیریم:

$$\underline{A \cap B} \rightarrow k > 0$$

بنابراین، هیچ مقدار صحیح و منفی برای k وجود ندارد.

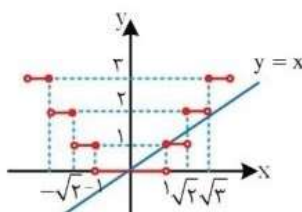
برای رسم نمودار تابع $y = [f(x)]$ ، نمودار $f(x)$ و خطوط $y = k$ که $k \in \mathbb{Z}$ را رسم کرده و نمودار تابع $f(x)$ را بر روی این خطوط تصویر می‌کنیم. یعنی:

تنبه: نقاط برخورد $y = k$ و $y = f(x)$ را بدون تغییر دست نخورده باقی می‌گذاریم.

پایه تشریحی

ابتدا نمودار $y = [x^2]$ و $y = x$ را در یک دستگاه رسم می‌کنیم:

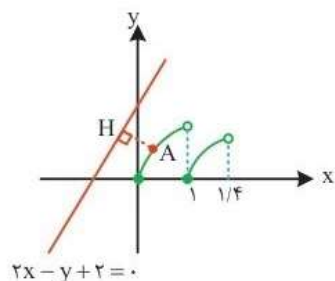
دامنه تابع را به دست می‌آوریم:

$$y = \sqrt{x - [x^2]} \Rightarrow x - [x^2] \geq 0 \Rightarrow x \geq [x^2]$$

با توجه به نمودار فوق مشخص است که در فاصله $(0, \sqrt{2})$ نمودار تابع $y = x$ ، بالاتر از نمودار تابع $y = [x^2]$ قرار دارد و یا برابر آن است، پس:

$$\begin{cases} 0 \leq x < 1 \rightarrow 0 \leq x^2 < 1 \rightarrow [x^2] = 0 \rightarrow y = \sqrt{x} \\ 1 \leq x < \sqrt{2} \rightarrow 1 \leq x^2 < 2 \rightarrow [x^2] = 1 \rightarrow y = \sqrt{x-1} \end{cases}$$

حال، اگر نمودار تابع $y = \sqrt{x - [x^2]}$ و $2x - y + 2 = 0$ را در یک دستگاه رسم کنیم، داریم:

همانطور که می‌بینید کم‌ترین فاصله نقاط نمودار تابع $y = \sqrt{x - [x^2]}$ از خط $2x - y + 2 = 0$ ، مربوط به ضابطه $0 \leq x < 1$ ، $y = \sqrt{x}$ است. حال،

اگر نقطه مورد نظر را به صورت $A(x, \sqrt{x})$ در نظر بگیریم، داریم:

$$AH = \frac{|2x - \sqrt{x} + 2|}{\sqrt{4+1}} = \frac{|2x - \sqrt{x} + 2|}{\sqrt{5}}$$

اگر بخواهیم این فاصله کمترین باشد، باید:

$$(AH)' = \frac{1}{\sqrt{5}} \left(2 - \frac{1}{2\sqrt{x}} \right) = 0 \Rightarrow 2 - \frac{1}{2\sqrt{x}} = 0 \Rightarrow \frac{1}{2\sqrt{x}} = 2$$

$$\Rightarrow 4\sqrt{x} = 1 \Rightarrow \sqrt{x} = \frac{1}{4} \Rightarrow x = \frac{1}{16}$$

بنابراین، کمترین مقدار AH، به ازای $x = \frac{1}{16}$ اتفاق می‌افتد:

$$AH = \frac{|2x - \sqrt{x} + 2|}{\sqrt{5}} \xrightarrow{x = \frac{1}{16}} (AH)_{\min} = \frac{\left| \frac{1}{8} - \frac{1}{4} + 2 \right|}{\sqrt{5}} \Rightarrow (AH)_{\min} = \frac{2\sqrt{5}}{8}$$

۴ ۲۱

نکته:

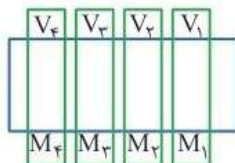
به هر انتخاب r شیء از n شیء متمایز که در آن ترتیب انتخاب اهمیت نداشته باشد یا به عبارتی به هر زیرمجموعه r عضوی از یک مجموعه n عضوی، یک ترکیب r تایی از n شیء می‌گوییم:

$$C(n, r) = \binom{n}{r} = \frac{n!}{r!(n-r)!} \quad (0 \leq r \leq n)$$

نکته ۲:

گاهی اوقات تعداد افراد را در حالت بندی (جایگشت‌ها) باید به صورت چند دسته در نظر گرفت تا حل سوال آسان‌تر صورت گیرد. مثل این سوال که باید هر وزیر و معاونش را به صورت یک دسته در نظر بگیریم.

پاسخ تشریحی:

هر وزیر و معاون مربوط به خودش را در یک بسته و در مقابل هم قرار می‌دهیم:

جایجایی هر کدام از وزیر و معاونش در یک بسته $2 \times 2 \times 2 \times 2$

جایجایی ۴ بسته $4!$

$\times$

$= 384$

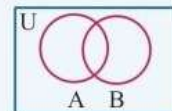
۴ ۲۲

در هر مجموعه مرجعی مانند U همواره روابط زیر برقرارند:

$$۱) \max(n(A)) = n(U)$$

$$۲) \max(n(A \cap B)) = \underbrace{n(B - A)}_{n(A)}$$

($n(B) \geq n(A)$ می‌دانیم)

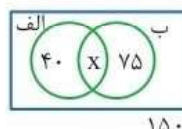
پاسخ تشریحی:

برای حل بهتر است از نمودار استفاده کنید:

$$40 + x + 75 \leq 150$$

$$x \leq 35 \Rightarrow x_{\max} = 35$$

$$\max\left(\frac{P(A)}{P(B)}\right) = \max\left(\frac{40+x}{75+x}\right)$$

این عبارت زمانی $\max$ است که x بیشترین مقدار خود را داشته باشد، بنابراین خواهیم داشت:

$$\max \left(\frac{P(A)}{P(B)} \right) = \frac{40+35}{75+35} = \frac{75}{110} = \frac{15}{22}$$

۳ ۲۳

پاسخ تشریحی:

می‌دانیم که بیش‌ترین اختلاف مربوط به ۹ و ۱۹ است که ۱۰ می‌شود. اما اعداد زوج از ۱۰ شروع می‌شوند، بنابراین، برای اینکه میانگین بیش‌ترین مقدار ممکن باشد به اعداد زوج نباید دست زد و باید به همان طریقی که هستند در بین اعداد قرار داشته باشند.

۱۰ ۱۲ ۱۴ ۱۶ ۱۸
۹ ۱۱ ۱۳ ۱۵ ۱۷ ۱۹

اما برای اعداد فرد باید ۲ عدد را انتخاب کرد و با اختلاف آن‌ها جایگذاری کنیم. در این جا، چند نکته وجود دارد.

(۱) محل برداشتن و جایگذاری آن با اختلاف آن‌ها را فقط یک بار برای هر دو عدد انجام می‌دهیم. زیرا در غیر این صورت و با تکرار آن، بیش‌ترین میانگین نقض می‌شود.

(۲) ۳ عدد فرد بزرگ‌تر باید دارای علامت مثبت و ۳ عدد فرد کوچک‌تر باید دارای علامت منفی باشند تا بیش‌ترین مقدار میانگین حاصل گردد.

مثلاً نمی‌توان ۲ عدد ۱۹ و ۱۵ را به عنوان یک جفت عدد انتخاب کرد، زیرا در این صورت، عدد ۱۵ دارای علامت منفی می‌شود.

$$\begin{array}{cc} +19 & -15 = 4 \\ \downarrow & \downarrow \\ \text{مثبت} & \text{منفی} \end{array}$$

(۳) به دلیل اینکه اعداد زوج تکراری به دست نیاید، تنها ۲ حالتی که می‌توان اعداد فرد باید به صورت جفت انتخاب کرد، طوری که میانگین بیش‌ترین مقدار باشد، برابر هستند با:

$$\begin{array}{l} (19,11) \quad (17,13) \quad (15,9) \\ 8 + 4 + 6 = 18 \\ (19,13) \quad (17,9) \quad (15,11) \\ 6 + 8 + 4 = 18 \end{array}$$

حال، انحراف معیار اعداد ۴, ۶, ۸, ۱۰, ۱۲, ۱۴, ۱۶, ۱۸ را حساب می‌کنیم.

$$\bar{x} = 11 \quad \sigma^2 = \frac{[(4-11)^2 + (6-11)^2 + (8-11)^2 + (10-11)^2] \times 2}{8} = 21 \Rightarrow \sigma = \sqrt{21}$$

چون دنباله حسابی داشتیم از فرمول $\sigma^2 = \frac{n^2-1}{12} d^2$ نیز می‌توانیم استفاده کنیم.

۱ ۲۴

احتمال شرطی: در صورتی که B پیشامدی باشد که $P(B) > 0$ ، برای هر پیشامد A ، «احتمال A به شرط رخ دادن B » (که در آن « P » A به شرط « B » نیز می‌خوانیم) به شکل زیر تعریف می‌شود:

$$P(A|B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)}$$

احتمال غیرهم‌شانس: از فضای نمونه‌ای متناهی با احتمال غیرهم‌شانس، اگر $S = \{S_1, S_2, \dots, S_n\}$ فضای نمونه‌ای و $A = \{a_1, a_2, \dots, a_k\}$ یک زیرمجموعه k عضو S باشد، همواره داریم:

$$P(A) = P(a_1) + P(a_2) + \dots + P(a_k) \quad (3)$$

$$P(S) = 1 \quad (2)$$

$$0 \leq P(A) \leq 1 \quad (1)$$

تبصره: در این سوال، $P(A) = \frac{2}{3}$ و $P(B) = \frac{1}{3}$ می‌باشد.

پاسخ تشریحی:

با توجه به اطلاعات سوال، در نهایت حرف A چاپ شده است، بنابراین تمام حالت‌های ممکن را بررسی می‌کنیم:

حالت‌ها	احتمال رخ دادن حالت
AAAA	$\frac{2}{192}$
ABAA	$\frac{18}{192}$
AABA	$\frac{18}{192}$
ABBA	$\frac{18}{192}$
BAAA	$\frac{3}{192}$
BABA	$\frac{27}{192}$
BBAA	$\frac{3}{192}$
BBBA	$\frac{3}{192}$

پیشامدهای مطلوب

فضای نمونه‌ای

$$P(A \text{ چاپ شده است} | \text{ورودی } A \text{ باشد}) = \frac{2+18+18+18}{2+18+18+18+27+3+3+3} = \frac{56}{92} = \frac{14}{23}$$

۲ ۲۵

$$S = \frac{1}{2} d_1 d_2$$

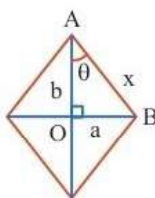
اگر در یک چهارضلعی، ۲ قطر آن عمود بر هم باشند، آنگاه داریم:

پاسخ تشریحی:

$$x^2 = (2a)(2b) = 4ab \quad \text{فرض سوال}$$

$$S_{\text{لوزی}} = \frac{1}{2} \times (2a)(2b) = x^2 \sin A$$

$$\Rightarrow \sin A = \frac{1}{2} \Rightarrow A = 30^\circ \Rightarrow \theta = 15^\circ$$

۴ ۲۶

حالت‌های تشابه دو مثلث:

$$(\hat{A} = \hat{A}', \hat{B} = \hat{B}') \Rightarrow \triangle ABC \approx \triangle A'B'C'$$

حالت (۱) زاویه برابر:

$$\left(\frac{AB}{A'B'} = \frac{AC}{A'C'}, \hat{A} = \hat{A}' \right) \Rightarrow \triangle ABC \approx \triangle A'B'C'$$

حالت (۲) ۲ ضلع متناسب و زاویه بین ۲ ضلع برابر:

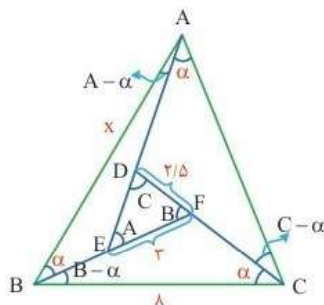
$$\left(\frac{AB}{A'B'} = \frac{AC}{A'C'} = \frac{BC}{B'C'} \right) \Rightarrow \triangle ABC \approx \triangle A'B'C'$$

حالت (۳) ۳ ضلع متناسب:

پاسخ تشریحی:

خارجی $\widehat{EFD} = B - \alpha + \alpha = \widehat{B}$
 خارجی $\widehat{DEF} = A - \alpha + \alpha = \widehat{A}$
 خارجی $\widehat{EDF} = C - \alpha + \alpha = \widehat{C}$

بنابراین، مثلث DEF و ABC با یکدیگر متشابه‌اند و خواهیم داشت:

$$\frac{y/z}{x} = \frac{3}{8} \Rightarrow x = \frac{3 \times 8}{y/z} = 9/6$$

۲۷

نکته:

$$\frac{S}{S'} = \frac{h}{h'}$$

در دو مثلث، اگر اندازه قاعده‌ها برابر باشند، نسبت مساحت‌ها برابر نسبت اندازه ارتفاع‌های متناظر این قاعده‌هاست.

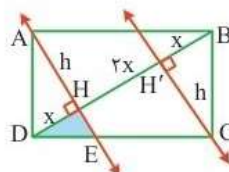
نکته ۲:

در دو مثلث که اندازه ارتفاع برابر باشد، نسبت مساحت‌ها برابر نسبت اندازه‌های قاعده‌های متناظر این دو ارتفاع است.

نکته ۳:

در هر مستطیل، هر قطر آن را به ۲ مثلث هم‌نهشت تقسیم می‌کند، پس مساحت هر کدام از مثلث‌ها نصف مساحت مستطیل می‌باشد.

پاسخ تشریحی:

از طرفی به کمک قضیه فیثاغورس در مثلث $DH'C$ ، داریم:

$$H'C \parallel HE: \frac{DH}{DH'} = \frac{HE}{H'C} \Rightarrow \frac{x}{rx} = \frac{HE}{h} \Rightarrow HE = \frac{h}{r}$$

حال، در رابطه (*) داریم:

$$\frac{S_{ABCD}}{S_{DEH}} = \frac{ah}{HE} \xrightarrow{HE = \frac{h}{r}} \frac{S_{ABCD}}{S_{DEH}} = \frac{ah}{\frac{h}{r}} = 24$$

۲۸

۳ میانه هر مثلث در نقطه‌ای درون آن مثلث هم‌رس‌اند. به طوری که فاصله این نقطه تا وسط هر ضلع برابر $\frac{1}{3}$ اندازه میانه نظیر این ضلع است و فاصله‌اش

تا هر رأس $\frac{2}{3}$ اندازه میانه نظیر آن رأس است.

$$\begin{aligned} MG &= \frac{1}{3} MC & GN &= \frac{1}{3} AN & GP &= \frac{1}{3} BP \\ GC &= \frac{2}{3} MC & AG &= \frac{2}{3} AN & BG &= \frac{2}{3} BP \end{aligned}$$

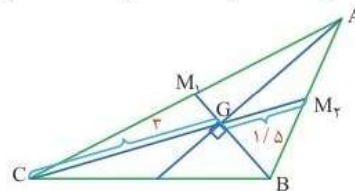

پاسخ تشریحی:

می‌دانیم مرکز ثقل (محل برخورد میانه‌ها) هر مثلث، میانه را به نسبت ۲ و ۱ تقسیم می‌کند.

از طرفی، با رسم سه میانه، مثلث به ۶ مثلث هم‌مساحت تقسیم می‌شود، بنابراین مساحت هر مثلث $\frac{18}{6} = 3$ است.

$$S_{BGM_r} = 3 \Rightarrow \frac{1}{2} \times BG \times \frac{1}{5} = 3 \Rightarrow BG = \frac{6}{1/5} = 4 \Rightarrow GM_1 = 2$$

بنابراین:

$$\frac{BM_1}{CM_2} = \frac{6}{4/5} = \frac{4}{3}$$

۲۹ ۲

نکته:

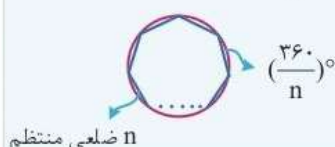
زاویه محاطی: زاویه‌ای است که رأس آن روی دایره و اضلاع آن شامل ۲ وتر از دایره باشند:

$$\widehat{BAC} = \frac{\widehat{BDC}}{2}$$

اندازه هر زاویه محاطی برابر نصف کمان مقابل به آن است.

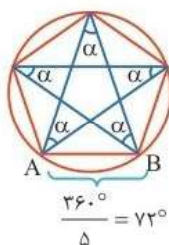
نکته ۲:

اگر یک n ضلعی منتظم را در داخل یک دایره محاط کنیم، اندازه کمان متناظر با هر ضلع n ضلعی برابر $\frac{360^\circ}{n}$ خواهد بود.

پاسخ تشریحی:

$$\Rightarrow \widehat{AB} = \frac{360^\circ}{n} = \frac{360^\circ}{5} = 72^\circ$$

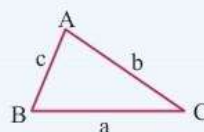
در نتیجه، مجموع زوایای محاطی $5 \times 72 = 360^\circ$ خواهد بود.

۳۰ ۴

نکته:

دستور هرون برای محاسبه مساحت مثلث:

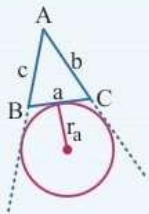
$$P = \frac{a+b+c}{2} \quad S = \sqrt{P(P-a)(P-b)(P-c)}$$

نکته ۲:

شعاع دایره محاطی داخلی: اگر یک دایره، محاط در یک n ضلعی به مساحت S و محیط $2P$ باشد، آنگاه شعاع دایره محاطی برابر است با: $r = \frac{S}{P}$

نکته ۳:

شعاع دایره محاطی خارجی مثلث: اگر مساحت مثلث $\triangle ABC$ ، S و محیط آن $2P$ باشد، داریم: $r_a = \frac{S}{P-a}$

پاسخ تشریحی:

می‌دانیم شعاع دایره محاطی خارجی مماس بر ضلع a از مثلث $\triangle ABC$ با محیط $2P$ و مساحت S برابر است با:

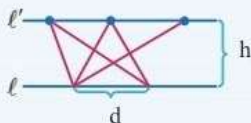
$$r_a = \frac{S}{P-a} \Rightarrow 2P = 9+8+7=24 \Rightarrow P=12$$

$$S = \sqrt{P(P-a)(P-b)(P-c)} = \sqrt{12 \times 3 \times 4 \times 5} = 12\sqrt{5}$$

$$\Rightarrow r_a = \frac{12\sqrt{5}}{5} = 2/4\sqrt{5}$$

۲ ۳۱

در بین مثلث‌هایی با مساحت S و قاعده d ، کمترین مقدار محیط برای مثلث متساوی‌الساقین می‌باشد. زیرا در این حالت، ارتفاع نیز مشخص است و رأس روبه‌رو به قاعده قطعاً روی خطی موازی ضلع قاعده و به فاصله ارتفاع h از آن است.

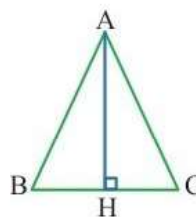
پاسخ تشریحی:

کمترین مقدار محیط زمانی اتفاق می‌افتد که مثلث متساوی‌الساقین است و مطابق فرض سوال قاعده ۱۵ دارد.

$$S = \frac{1}{2} AH \times 15 = 30 \Rightarrow AH = 4$$

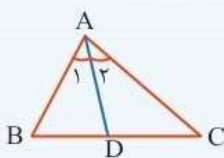
$$AH^2 + AC^2 = (15/2)^2 + 16 = \frac{289}{4} \Rightarrow AC = \frac{17}{2}$$

$$\triangle ABC \text{ محیط: } 2(\frac{17}{2}) + 15 = 32$$

۱ ۳۲

قضیه نیمسازها: (۱) در هر مثلث، نیمساز هر زاویه داخلی، ضلع روبه‌رو به آن زاویه را به نسبت اندازه‌های ضلع‌های آن زاویه تقسیم می‌کند.

$$\hat{A}_1 = \hat{A}_2 \Rightarrow \frac{AB}{AC} = \frac{BD}{DC}$$

(۲) در هر مثلث، مربع هر نیمساز داخلی برابر است با:

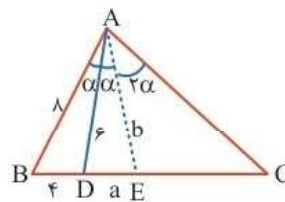
$$AD^2 = AB.AC - BD.DC$$

پاسخ تشریحی:

اگر AE را نیمساز زاویه A در نظر بگیریم، با استفاده از قضیه نیمسازها می‌توانیم بنویسیم:

$$\triangle ABE: \frac{AE}{b} = \frac{AD}{a} \Rightarrow b = 2a$$

$$AD^2 = AB \times AE - BD \times DE \Rightarrow 36 = 8b - 4a = 16a - 4a = 12a \Rightarrow a = 3, b = 6$$

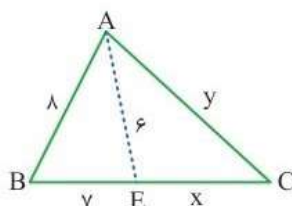
و همین مراحل را برای مثلث ABC انجام می‌دهیم:

$$\frac{AE}{y} = \frac{AD}{x} \Rightarrow y = \frac{AE}{AD} x$$

$$AE^2 = AB \times AC - BE \times EC$$

$$36 = 8y - 4x = \frac{64}{y} x - 4x = \frac{16}{y} x$$

$$\Rightarrow x = 36 \times \frac{y}{16} = 16/8, y = 19/2$$

۴ ۳۳

دترمینان ماتریس

$$A = [a] \Rightarrow |A| = a$$

← ۱×۱ (۱)

$$A = \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix} \Rightarrow |A| = ad - bc$$

← ۲×۲ (۲)

$$A = \begin{bmatrix} a_1 & a_2 & a_3 \\ b_1 & b_2 & b_3 \\ c_1 & c_2 & c_3 \end{bmatrix} \Rightarrow |A| = a_1 \begin{vmatrix} b_2 & b_3 \\ c_2 & c_3 \end{vmatrix} - a_2 \begin{vmatrix} b_1 & b_3 \\ c_1 & c_3 \end{vmatrix} + a_3 \begin{vmatrix} b_1 & b_2 \\ c_1 & c_2 \end{vmatrix}$$

← ۳×۳ (۳)

پاسخ تشریحی:

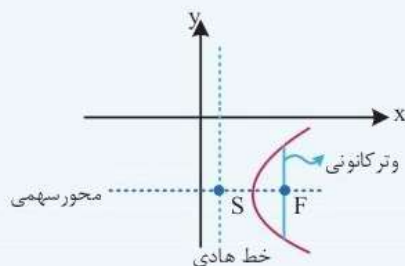
$$|A| = (\log_2^3)^3 - (\log_2^3)^3 = (\log_2^3 - \log_2^3)(\log_2^3 + \log_2^3)$$

$$= \log_2^3 \times \log_2^3 = \log_2^6 \Rightarrow 6|A| = \frac{3}{2} (*)$$

با جایگذاری عبارت (*) در دترمینان B خواهیم داشت:

$$B = \begin{bmatrix} 6|A| & 3|A| \\ 3|A| & 36|A| \end{bmatrix} \Rightarrow |B| = 6|A| \times 36|A| - 3|A| \times 3|A| = 6^2|A|^2 - 9|A|^2 = \left(\frac{3}{2}\right)^2 - \left(\frac{3}{2}\right) = \frac{15}{8}$$

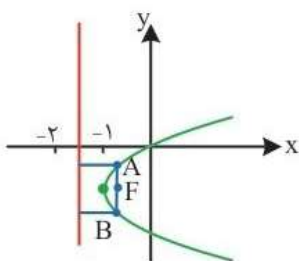
به خطی که از کانون سهمی گذشته و بر محور سهمی عمود است، وتر کانونی سهمی می‌گویند. طول وتر کانونی سهمی برابر $4a$ است که a فاصله کانونی سهمی می‌باشد.
برای مثال، سهمی افقی زیر را ببینید:

پایه ششم

سهمی را به طور دلخواه افقی در نظر می‌گیریم. در نتیجه، چون رأس سهمی $(-1, -1)$ است، خواهیم داشت:

$$(y+1)^2 = 4a(x+1) \xrightarrow{\text{جایگذاری نقطه } (1,1)} 4 = 4a \times 2 \Rightarrow a = \frac{1}{2}$$

$$\text{قطر} = \sqrt{(4a)^2 + (2a)^2} = \sqrt{4+1} = \sqrt{5}$$

نکته:

ضرب داخلی: اگر $\vec{a}$ و $\vec{b}$ دو بردار در فضا باشند، آنگاه داریم:

$$\vec{a} \cdot \vec{b} = |\vec{a}| |\vec{b}| \cos \theta$$

θ : زاویه بین $\vec{a}$ و $\vec{b}$

نکته:

اندازه ضرب خارجی: برای $\vec{a}$ و $\vec{b}$ بردار $\mathbb{R}^3$ داریم:

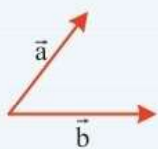
$$|\vec{a} \times \vec{b}| = |\vec{a}| |\vec{b}| \sin \theta$$

θ : زاویه بین $\vec{a}$ و $\vec{b}$

نکته:

مساحت مثلثی که توسط $\vec{a}$ و $\vec{b}$ در فضا ساخته می‌شود برابر است با:

$$S_{\Delta} = \frac{1}{2} |\vec{a} \times \vec{b}| = \frac{1}{2} |\vec{a}| |\vec{b}| \sin \theta$$

با استفاده از اطلاعات سوال، $\vec{a} \cdot \vec{b} = \frac{-3}{5} |\vec{a}| |\vec{b}|$ است و می‌دانیم مساحت مثلثی که روی بردارهای داده شده ساخته می‌شود برابر است با:

$$S = \frac{1}{2} \left| \begin{pmatrix} 3\vec{a} & 2\vec{b} \end{pmatrix} \times \begin{pmatrix} \vec{a} & 2\vec{b} \end{pmatrix} \right| = \frac{1}{2} \left| \vec{0} - \frac{6\vec{a} \times \vec{b}}{|\vec{a}| |\vec{b}|} + \frac{\overbrace{2\vec{b} \times \vec{a}}^{-2\vec{a} \times \vec{b}}}{|\vec{a}| |\vec{b}|} - \vec{0} \right| = \frac{1}{2} \left| \frac{-8(\vec{a} \times \vec{b})}{|\vec{a}| |\vec{b}|} \right|$$

$$\frac{\vec{a} \cdot \vec{b} = \frac{-3}{5} |\vec{a}| |\vec{b}|}{|\vec{a}| |\vec{b}| \cos \theta = \frac{-3}{5} |\vec{a}| |\vec{b}|} \rightarrow \frac{4 |\vec{a}| |\vec{b}| \sin \theta}{|\vec{a}| |\vec{b}|} = 4 \left(\frac{4}{5} \right) = \frac{16}{5} = 3/2$$

$$\cos \theta = \frac{-3}{5} \Rightarrow \sin \theta = \frac{4}{5}$$

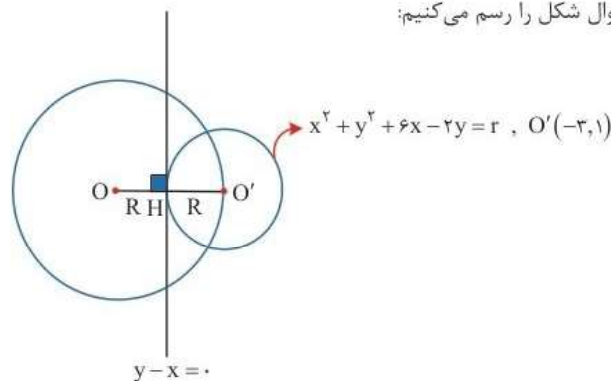
۱ | ۳۶

در معادله گسترده دایره به فرمول $x^2 + y^2 + ax + by + c = 0$ داریم:

$$\begin{cases} x = -\frac{a}{2} \\ y = -\frac{b}{2} \end{cases} \quad \text{مرکز دایره}$$

$$r = \frac{1}{2} \sqrt{a^2 + b^2 - 4c} \quad \text{شعاع دایره}$$

برای درک بهتر سوال شکل را رسم می‌کنیم:

$$R = |OH| = \frac{|1 - (-3)|}{\sqrt{1+1}} = \frac{4}{\sqrt{2}} = 2\sqrt{2}$$

$$\Rightarrow 2R = 4\sqrt{2} \quad \text{شعاع دایره بزرگ}$$

معادله خط OO' را می‌نویسیم:

$$m_{OO'} = \frac{-1}{y-x=0} = -1$$

$$O'(-3, 1)$$

$$y - y_1 = m(x - x_1) \Rightarrow y - 1 = -1(x + 3) \Rightarrow y - 1 = -x - 3 \Rightarrow y = -x - 2$$

این خط و $y - x = 0$ را تقاطع می‌دهیم و نقطه H به دست می‌آید:

$$\begin{cases} y - x = 0 \\ y + x = -2 \end{cases}$$

$$2y = -2 \Rightarrow y = -1$$

$$-1 - x = 0 \Rightarrow x = -1$$

$$\Rightarrow H(-1, -1)$$

حال، با توجه به اینکه H وسط نقطه O و O' است، O به دست می‌آید:

$$\frac{O+O'}{2} = H \Rightarrow O = 2H - O' = (-2, -2) - (-3, 1) = (1, -3)$$

$$\begin{aligned} \text{دو معادله را تقاطع می‌دهیم} \quad \left\{ \begin{aligned} x^2 + y^2 - 2x + 6y - 22 &= 0 \\ x^2 + y^2 + 6x - 2y + 2 &= 0 \end{aligned} \right. \\ \hline 8x - 8y + 24 &= 0 \\ x - y &= -3 \Rightarrow y = x + 3 \end{aligned}$$

در دایره بزرگ (فرقی ندارد در کدام دایره) جایگزین می‌کنیم:

$$(x-1)^2 + (x+3+3)^2 = 32$$

$$2x^2 + 10x + 5 = 0 \Rightarrow P = \frac{c}{a} = \frac{5}{2}$$

۲ | ۳۷

نکته:

عاد کردن: عدد صحیح a که مخالف صفر است، شمارنده عدد b است، یا a ، b را می‌شمارد یا $a|b$ یا b بر a بخش‌پذیر است. هرگاه عددی صحیح چون q وجود داشته باشد به طوری که $b = aq$.

نکته:

اعداد اول فقط دارای ۲ شمارنده طبیعی هستند، ۱ و خودش.

پاسخ تشریحی:

چون که عدد $(a.a) \times 3$ سه رقمی است، پس a فقط می‌تواند ۱، ۲ یا ۳ باشد. بنابراین داریم:

$a=1 \Rightarrow$ هیچ عدد اولی آن را نمی‌شمارد.

$a=2 \Rightarrow (p=2)$ فقط یک عدد اول آن را می‌شمارد.

$a=3 \Rightarrow (p=3)$ فقط یک عدد اول آن را می‌شمارد.

پس حداکثر یک عدد اول، a را می‌شمارد و جواب گزینه ۲ است.

۳ | ۳۸

نکته:

شرط لازم و کافی برای آن که معادله سیاله $ax + by = c$ دارای جواب باشد، آن است که: $(a, b) | c$.

نکته:

تبدیل معادله سیاله به یک معادله هم‌نهشتی:

$$ax + by = c \Rightarrow \begin{cases} |b| \\ ax \equiv c \\ |a| \\ by \equiv c \end{cases}$$

نکته ۳:

ویژگی‌های هم‌نهشتی:

$$۱) a \equiv b \Rightarrow \begin{cases} a + c \equiv b + c \\ a - c \equiv b - c \end{cases}$$

$$۲) a \equiv b \Rightarrow ac \equiv bc$$

$$۳) a \equiv b \Rightarrow a^n \equiv b^n$$

$$۴) \begin{cases} a \equiv b \\ c \equiv d \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} ac \equiv bd \\ a \pm c \equiv b \pm d \end{cases}$$

$$۵) \begin{cases} a \equiv b \\ m \\ b \equiv c \end{cases} \Rightarrow a \equiv c$$

$$۶) a \equiv b \Rightarrow a \pm mt \equiv b \pm mt$$

$$۷) ac \equiv bc \xrightarrow{(c,m)=d} a \equiv b$$

پاسخ تشریحی:

$$۶۳x + ۷۷y = ۲۷۳ \xrightarrow{\div ۷} ۹x + ۱۱y = ۳۹$$

$$۹x \equiv ۳۹ \Rightarrow -۲x \equiv ۶ \xrightarrow{\begin{matrix} +(-۲) \\ (-۲,۱)=۱ \end{matrix}} x \equiv -۳ \Rightarrow x = ۱۱k - ۳ \xrightarrow{k=۱۰} x_{\min} = ۱۰۷$$

$$۱+۰+۷=۸: \text{مجموع ارقام}$$

۲ | ۳۹

اصل لانه کبوتری: اگر m کبوتر و n لانه داشته باشیم و $m > n$ و همه کبوترها درون لانه‌ها قرار بگیرند، در این صورت، لانه‌ای وجود دارد که حداقل ۲ کبوتر در آن قرار گرفته است.
تعمیم اصل لانه کبوتری: هرگاه $(kn + ۱)$ کبوتر یا بیشتر در n لانه قرار بگیرند، در این صورت، لانه‌ای وجود دارد که حداقل $(k + ۱)$ کبوتر در آن قرار گرفته است.

پاسخ تشریحی:

به جای این که به همه اعداد طبیعی توجه کنیم، کافی است که به باقیمانده آن اعداد نسبت به ۵ توجه داشته باشیم. می‌دانیم که باقیمانده هر عددی نسبت به ۵، دارای ۵ حالت است $\{۰, ۱, ۲, ۳, ۴\}$ و برای این که مجموع دو عدد مضربی از ۵ باشد باید مجموع باقیمانده‌های آن دو عدد بر ۵ بخش پذیر باشد پس باید زوج مرتب‌ها را براساس باقیمانده آن عدد نسبت به ۵ نوشته و بررسی کنیم:

دسته اول: در زوج مرتب‌های $(۱, ۰), (۱, ۱), (۱, ۲), (۱, ۳), (۱, ۴)$ ، هر دو زوج مرتبی که انتخاب کنیم، مجموع مؤلفه‌های اول و مجموع مؤلفه‌های دوم بر ۵ بخش پذیر نمی‌باشد. (۵ زوج مرتب)

دسته دوم: در زوج مرتب‌های $(۲, ۰), (۲, ۱), (۲, ۲), (۲, ۳), (۲, ۴)$ نیز هیچ دو زوج مرتبی را نمی‌توان پیدا کرد که ویژگی خواسته شده را داشته باشند و از طرفی هیچ یک از زوج مرتب‌های این دسته نیز نمی‌توانند با زوج مرتب‌های دسته اول ویژگی خواسته شده را برآورده کنند. (۵ زوج مرتب)

دسته سوم: در نهایت زوج مرتب‌های $(۰, ۱), (۰, ۲), (۰, ۳), (۰, ۴)$ را نیز می‌توانیم در نظر بگیریم. (۳ زوج مرتب)
بنابراین طبق اصل لانه کبوتری اگر یک زوج به زوج مرتب‌های دسته‌های اول تا سوم اضافه کنیم می‌توانیم بگوییم که حداقل دو زوج مرتب وجود دارند که مجموع مؤلفه‌های اول و مجموع مؤلفه‌های دوم آن‌ها مضربی از ۵ است. پس:

$$m > n \Rightarrow m_{\min} = (۵+۵+۳)+۱=۱۴$$

F F0

نکته:

مکمل یک گراف: مکمل گراف G ، گرافی است که با $\bar{G}$ یا G^c نشان می‌دهیم و مجموعه رئوس آن همان مجموعه رئوس G است. بین دو رأس از $\bar{G}$ یک یال است اگر و تنها اگر بین همان دو رأس در G یالی نباشد.

نکته ۲:

اگر گراف G دارای P رأس باشد، داریم:

$$۱) q(G) + q(\bar{G}) = \binom{P}{2} \Rightarrow \text{اندازه یک گراف کامل با } P \text{ رأس}$$

$$\left. \begin{array}{l} ۲) \delta(G) + \Delta(\bar{G}) = P - 1 \\ ۳) \Delta(G) + \delta(\bar{G}) = P - 1 \end{array} \right\} \Rightarrow \text{درجه رأس‌های یک گراف کامل با } P \text{ رأس}$$

پاسخ تشریحی:

سوال دو جواب دارد. زیرا:

$$۴۸ = ۳ \times ۲ \times ۲ \times ۲ \times ۲ \times ۱$$

۱

$$\begin{cases} p = ۶ \\ ۲q = ۱۲ \Rightarrow q = ۶ \end{cases}$$

$$\delta(G) = ۱ \Rightarrow \Delta(\bar{G}) = ۴$$

$$q(\bar{G}) = \binom{۶}{2} - ۶ = ۱۵ - ۶ = ۹$$

$$\Delta(\bar{G}) + q(\bar{G}) = ۴ + ۹ = ۱۳$$

$$۴۸ = ۴ \times ۳ \times ۲ \times ۲ \times ۱ \quad \text{اگر}$$

۲

$$\begin{cases} p = ۵ \\ ۲q = ۱۲ \Rightarrow q = ۶ \end{cases}$$

$$\delta(G) = ۱ \Rightarrow \Delta(\bar{G}) = ۳$$

$$q(\bar{G}) = \binom{۵}{2} - ۶ = ۴$$

$$\Delta(\bar{G}) + q(\bar{G}) = ۳ + ۴ = ۷$$

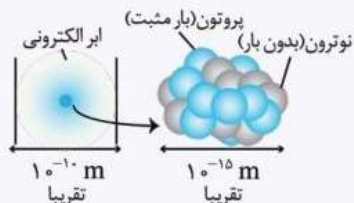
که حالت اول در گزینه‌ها است.

تابش، اتم و ایزوتوپ

در مرکز اتم قسمتی کوچک و بسیار چگال به نام هسته اتم وجود دارد. در مورد هسته نکات زیر را به خاطر داشته باشید:

- (۱) ابعاد اتم در حدود 10^{-10} m و ابعاد هسته اتم در حدود 10^{-15} m است. بنابراین می‌توانیم بگوییم شعاع هسته $\frac{1}{100000}$ شعاع اتم است. به شکل زیر دقت کنید.

- (۲) هسته اتم از نوترون‌ها و پروتون‌ها تشکیل شده است که به‌طور کلی نوکلئون نامیده می‌شوند.
 (۳) بار الکتریکی پروتون مثبت بوده و اندازه آن برابر با بار الکتریکی الکترون است. اما جرم پروتون تقریباً 1837 برابر جرم الکترون می‌باشد.
 (۴) نوترون بار الکتریکی ندارد و جرمش اندکی بیشتر از جرم پروتون است. نوترون توسط چادویک کشف شد.
 شیوه نمایش هسته اتم: برای یک عنصر با نماد شیمیایی X ، نماد هسته به صورت زیر نشان داده می‌شود:
 N : تعداد نوترون‌ها (عدد نوترونی)

X : نماد عنصر
 $A \rightarrow$ عدد جرمی
 $Z \rightarrow$ عدد اتمی
 $N \leftarrow$ عدد نوترونی

$A \leftarrow$ عدد جرمی (مجموع تعداد پروتون‌ها و نوترون‌ها)

$Z \leftarrow$ عدد اتمی (تعداد پروتون‌ها)

$N \leftarrow$ عدد نوترونی (تعداد نوترون‌ها)

عدد جرمی نیز از رابطه زیر به‌دست می‌آید:

$$A = Z + N$$

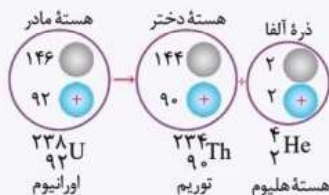
Z : تعداد پروتون‌ها (عدد اتمی)

A : مجموع تعداد پروتون‌ها و نوترون‌ها (عدد جرمی)

واپاشی α

(۱) این واپاشی در هسته‌های سنگین روی می‌دهد.

- (۲) پرتوهای α ذرات باردار مثبت از جنس هسته اتم هلیوم (${}^4_2\text{He}$) هستند و از دو پروتون و دو نوترون تشکیل شده‌اند.
 (۳) برد پرتوهای α کوتاه است. این ذرات پس از طی مسافتی کوتاه در حدود 1 cm تا 2 cm در هوا یا هنگام عبور از لایه‌ای نازک از مواد جذب می‌شوند.
 پرتوهای α کمترین نفوذ را دارند و با ورقه نازک سربی یا ضخامت ناچیز (0.1 mm) متوقف می‌شوند.
 (۴) اگر ذره‌های α از راه تنفس یا دستگاه گوارش وارد بدن شوند، باعث آسیب‌های شدید به بدن خواهند شد. به معادله این واپاشی و مثالی که مطرح شده است توجه کنید:

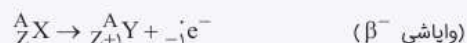
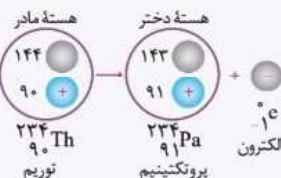
(واپاشی α)

واپاشی β^-

(۱) این واپاشی، متداول‌ترین نوع واپاشی در هسته‌ها است.

(۲) پرتوهای β^- در واقع همان الکترون‌ها هستند.

- (۳) پرتوهای β^- مسافت بیشتری را نسبت به پرتوهای α در سرب نفوذ می‌کنند. تقریباً پرتوهای β^- می‌توانند مسافتی در حدود 1 mm در سرب نفوذ کنند.
 (۴) الکترون گسیل‌شده در این واپاشی یکی از الکترون‌های مداری اتم نیست؛ این الکترون وقتی به‌وجود می‌آید که نوترونی درون هسته، به پروتون و الکترون تبدیل شود.
 به معادله این واپاشی و مثالی که مطرح شده توجه کنید:

(واپاشی β^-)

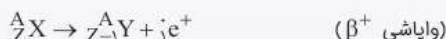
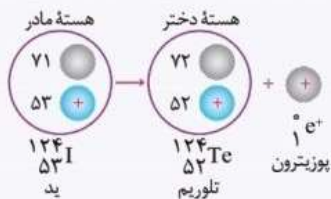
واپاشی β^+

(۱) در این واپاشی ذره گسیل شده توسط هسته، جرم یکسانی با الکترون دارد ولی به جای بار $-e$ دارای بار الکتریکی $+e$ است. به این الکترون مثبت، پوزیترون می‌گویند و با نماد β^+ یا e^+ نمایش داده می‌شود.

(۲) مسافتی که پرتوهای β^+ در سرب نفوذ می‌کنند، مانند β^- در حدود 0.1 mm است.

(۳) هنگام واپاشی β^+ یکی از پروتون‌های درون هسته به یک نوترون و یک پوزیترون تبدیل می‌شود. به معادله این واپاشی و مثالی که مطرح شده است توجه کنید:

واپاشی γ

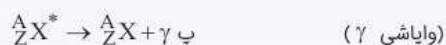
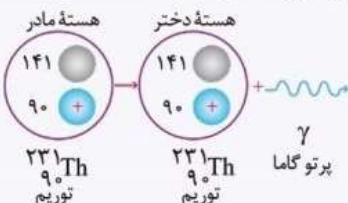

(۱) اغلب هسته‌ها پس از واپاشی آلفا یا بتا، در حالت برانگیخته قرار می‌گیرند و با گسیل پرتوی گاما به حالت پایه می‌رسند.

(۲) پرتوهای گاما از جنس امواج الکترومغناطیسی هستند و دارای بار الکتریکی و جرم نمی‌باشند و از فوتون‌های پرانرژی تشکیل شده‌اند.

(۳) پرتوهای گاما بیشترین نفوذ را دارند و می‌توانند از ورقه سربی با ضخامتی در حدود 100 mm عبور کنند.

به معادله این واپاشی و مثالی که مطرح شده است، توجه کنید:

پایستگی اتمی و جرمی

با توجه به معادله واپاشی و پایستگی عدد اتمی و عدد جرمی می‌توان نوشت:

$$^{11}_6\text{C} \rightarrow ^5_5\text{B} + ^A_Z X$$

$$\text{پایستگی عدد اتمی: } 6 = 5 + Z \Rightarrow Z = +1$$

$$\text{پایستگی عدد جرمی: } 11 = 11 + A \Rightarrow A = 0$$

بنابراین X به صورت $^0_{+1}X$ است که مطابق درسنامه بالا همان ذره β^+ می‌باشد.

۳ ۴۲

انرژی پتانسیل گرانشی

انرژی پتانسیل گرانشی جسمی به جرم m را با U_g نمایش می‌دهیم و از رابطه زیر به دست می‌آوریم:

$$U_g = mgh$$

در این رابطه، h ارتفاع عمودی نسبت به مبدأ پتانسیل گرانشی است. مبدأ پتانسیل گرانشی، سطحی است که به طور قراردادی مشخص می‌شود و انرژی پتانسیل گرانشی در آن صفر در نظر گرفته می‌شود.

زمانی که مبدأ پتانسیل گرانشی مشخص شد، نقاط بالای آن دارای انرژی پتانسیل گرانشی مثبت ($U_g > 0$) و نقاط زیر آن دارای انرژی پتانسیل گرانشی منفی ($U_g < 0$) خواهند شد.

در ارتفاع ۴۲ متری، ۳۰ درصد انرژی جنبشی کاهش می‌یابد و به انرژی پتانسیل گرانشی تبدیل می‌شود و در بالاترین نقطه مسیر، همه انرژی مکانیکی جسم به صورت انرژی پتانسیل گرانشی است، بنابراین داریم:

$U_p = E$
 $h_p = h$
 $U_1 = \frac{30}{100} E$
 $h_1 = 42 \text{ m}$

$$U = mgh \Rightarrow \frac{U_p}{U_1} = \frac{h_p}{h_1}$$

$$\Rightarrow \frac{E}{\frac{30}{100} E} = \frac{h}{42} \Rightarrow h = 140 \text{ m}$$

انبساط طولی

اگر دمای یک میله را مقداری افزایش دهیم، افزایش طول میله از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\Delta L = \alpha L_1 \Delta T$$

برای یافتن درصد تغییرات طول، می‌توان از رابطه زیر استفاده نمود:

$$\text{درصد تغییرات طول} = \frac{\Delta L}{L_1} \times 100 = \alpha \Delta T \times 100$$

در هر دو رابطه، اگر ΔT بر حسب $^{\circ}\text{C}$ یا K وارد شود، یکای α بر حسب $\frac{1}{^{\circ}\text{C}}$ یا $\frac{1}{\text{K}}$ به دست می‌آید. اما اگر ΔT بر حسب $^{\circ}\text{F}$ وارد گردد مقدار α

بر حسب $\frac{1}{^{\circ}\text{F}}$ به دست خواهد آمد.

پاسخ تشریحی

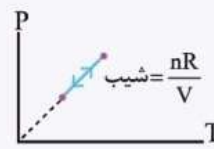
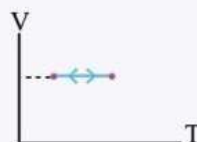
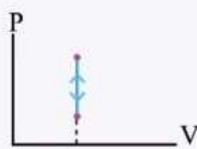
اگر اختلاف بیش‌ترین و کم‌ترین دما برابر $\Delta \theta$ باشد، داریم:

$$\Delta L = L_2 - L_1 = 900/9 - 900 = 0/9 \text{ m}$$

$$\Delta L = L_1 \alpha \Delta \theta \Rightarrow 0/9 = 900 \times 1/25 \times 10^{-5} \times \Delta \theta$$

$$\Rightarrow \Delta \theta = 80^{\circ}\text{C}$$

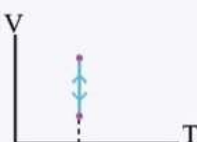
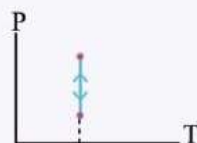
فرآیندها

در فرآیند هم‌حجم
 (۱) حجم گاز ثابت می‌ماند
 (۲) $W = 0$
 (۳) $\Delta U = Q$

در فرآیند هم‌فشار
 (۱) فشار گاز ثابت می‌ماند
 (۲) $\Delta U = Q + W$

در فرآیند هم‌دما
 (۱) دمای گاز ثابت می‌ماند
 (۲) $\Delta U = 0$
 (۳) $Q = -W$

در فرآیند بی‌دررو
 (۱) $Q = 0$
 (۲) $\Delta U = W$

طبق قانون اول ترمودینامیک تغییر انرژی درونی گاز در یک فرآیند با مجموع کار و گرمای مبادله شده بین گاز و محیط در آن فرآیند برابر است:

$$\Delta U = Q + W$$

پاسخ تشریحی:

برای پاسخ دادن به این سؤال به نکات زیر توجه کنید:

- (۱) برای آن که کار انجام شده روی گاز مثبت باشد، باید گاز را متراکم کنیم. (رد گزینه‌های (۳) و (۴))
 (۲) در تراکم هم فشار، دمای گاز کاهش می‌یابد و در نتیجه انرژی درونی آن نیز کاهش می‌یابد، در حالی که در تراکم بی‌دررو، دما و انرژی درونی گاز افزایش می‌یابد، بنابراین گزینه (۱) صحیح است.

۲ | ۴۵

معادله مکان - زمان در حرکت با شتاب ثابت:

معادله‌ای که مکان متحرک را در هر لحظه برای ما مشخص می‌کند:

$$x = \frac{1}{2}at^2 + v_0t + x_0$$

a : شتاب ثابت متحرک

x : مکان متحرک در لحظه t

x_0 : مکان اولیه

v_0 : سرعت اولیه

در حرکت با شتاب ثابت، مکان متحرک تابعی درجه دوم از زمان است.

پاسخ تشریحی:

جابه‌جایی متحرک A در 6 ثانیه، با جابه‌جایی متحرک B در مدت 4 ثانیه ($2s < t < 6s$) برابر است، بنابراین می‌توان گفت:

$$\Delta x_A = \frac{1}{2}a_A t^2 = \frac{1}{2}a \times 6^2 = 18a \quad \text{در } 0 < t < 6s \text{ جابه‌جایی } A$$

$$\Delta x_B = \frac{1}{2}a_B t^2 = \frac{1}{2}(a + 0.5) \times 4^2 = 8a + 4 \quad \text{در } 2s < t < 6s \text{ جابه‌جایی } B$$

$$\Delta x_A = \Delta x_B \rightarrow 18a = 8a + 4 \Rightarrow a = 0.4 \frac{m}{s^2}$$

در ادامه، جابه‌جایی دو متحرک را تا لحظه $t = 10s$ پیدا می‌کنیم. دقت کنید که تا لحظه $t = 10s$ ، متحرک A به مدت $10s$ و متحرک B به مدت $8s$ حرکت کرده‌اند و داریم:

$$\Delta x_A = \frac{1}{2}at^2 = \frac{1}{2} \times 0.4 \times 10^2 = 20m$$

$$\Delta x_B = \frac{1}{2}(a + 0.5)t^2 = \frac{1}{2} \times 0.9 \times 8^2 = 28.8m$$

بنابراین فاصله دو متحرک در لحظه $t = 10s$ برابر $28.8 - 20 = 8.8m$ است.

۴ | ۴۶

سقوط آزاد:

به حرکت جسمی که فقط تحت تأثیر جاذبه گرانشی در نزدیکی سطح زمین سقوط می‌کند در صورتی که از مقاومت هوا صرف‌نظر شود، سقوط آزاد گویند. برای راحتی کار در حل سؤالات سقوط آزاد نقطه رها شدن جسم را مبدأ مختصات در نظر می‌گیریم ($y_0 = 0$) و جهت مثبت محور y را به سمت پایین انتخاب می‌کنیم. در این صورت علامت شتاب و مکان و سرعت در هر لحظه مثبت خواهد شد.

معادله‌های سقوط آزاد در صورت رها شدن جسم بدون سرعت اولیه به صورت زیر است:

(۱) معادله مکان - زمان:

$$y = \frac{1}{2}gt^2 + v_0t + y_0 \xrightarrow{y_0=0, v_0=0} y = \frac{1}{2}gt^2$$

(۲) معادله سرعت - زمان:

$$v = gt + v_0 \xrightarrow{v_0=0} v = gt$$

(۳) معادله مستقل از زمان:

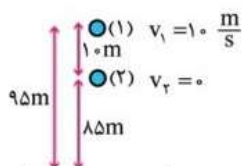
$$v_f^2 - v_i^2 = 2g\Delta y$$

پاسخ تشریحی:

در یک ثانیه اول که هنوز گلوله دوم را رها نکرده‌ایم، گلوله اول به اندازه $\frac{1}{2}g = 5\text{m}$ پایین می‌آید و به ارتفاع ۹۵ متری می‌رسد.

در این لحظه گلوله دوم را از ۱۰ متر پایین‌تر از گلوله اول رها می‌کنیم.

به شکل مقابل توجه کنید:

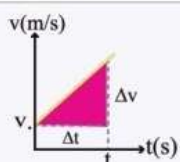
با توجه به این که سرعت گلوله (۱) بیش‌تر از گلوله (۲) است و شتاب آن‌ها یکسان می‌باشد، ابتدا گلوله (۱) به گلوله (۲) نزدیک می‌شود و پس از عبور آن از گلوله (۲)، فاصله آن‌ها شروع به افزایش می‌کند.

۲۴۷

شیب نمودار سرعت - زمان:

شیب نمودار سرعت - زمان ثابت است و برابر با شتاب متحرک می‌باشد.

$$a = \frac{\Delta v}{\Delta t} \text{ شیب نمودار سرعت - زمان}$$

مساحت زیر نمودار سرعت - زمان:

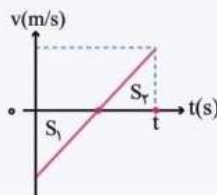
مساحت زیر نمودار سرعت - زمان برابر جابجایی (Δx) می‌باشد.

اگر همه مساحت‌ها را با علامت مثبت جمع کنیم مسافت طی شده (L) به دست می‌آید.

دقت کنید که مساحت زیر نمودار سرعت - زمان جابه‌جایی (Δx) است نه مکان (x).

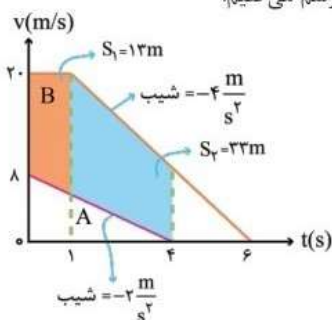
$$\Delta x = -S_1 + S_2$$

$$L = S_1 + S_2$$

پاسخ تشریحی:

لحظه‌ای که فاصله دو متحرک به ۴۶m می‌رسد را لحظه $t = 0$ در نظر می‌گیریم و نمودار سرعت - زمان را رسم می‌کنیم.

برای آن که دو متحرک به هم برسند، B باید ۴۶m فاصله را جبران کند، یعنی مساحت زیر نمودار سرعت - زمان B باید ۴۶m بیش‌تر از A باشد. با توجه به نمودار، $S_1 + S_2 = 46\text{m}$ است، یعنی در لحظه $t = 4\text{s}$ ، دو متحرک به هم می‌رسند و سرعت B در این لحظه برابر است با:

$$v_B = 20 - 2 \times 4 = 20 - 8 = 12 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

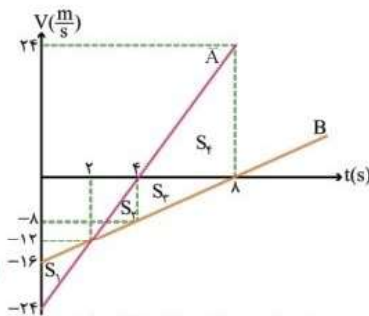
گام اول: معادله سرعت - زمان دو متحرک را می‌نویسیم:

$$B = a_B = \frac{16}{\lambda} = 2 \frac{m}{s^2} \Rightarrow v_B = 2t - 16$$

بنابراین در لحظه $t = 2s$ که سرعت دو متحرک برابر می‌شود، سرعت آن‌ها برابر $v = 2 \times 2 - 16 = -12 \frac{m}{s}$ است و معادله سرعت - زمان A برابر می‌شود با:

$$A = a_A = \frac{-12 - (-24)}{2} = 6 \frac{m}{s^2} \Rightarrow v_A = 6t - 24$$

بنابراین نمودار سرعت - زمان دو متحرک به صورت زیر تکمیل می‌شود:

با توجه به این که دو متحرک از یک مکان شروع به حرکت کرده‌اند و $S_1 = S_2$ است، در لحظه $t = 4s$ هم دو متحرک در یک مکان قرار دارند. بازه‌ای که دو متحرک در خلاف جهت هم حرکت می‌کنند، بازه $4s < t < 8s$ است که علامت سرعت آن‌ها مخالف هم می‌باشد. در این بازه، متحرک A به اندازه $|S_4|$ در جهت محور X حرکت می‌کند و متحرک B به اندازه $|S_3|$ در خلاف جهت محور X حرکت می‌کند، پس فاصله آن‌ها به اندازه $|S_3| + |S_4|$ افزایش می‌یابد.

$$\text{افزایش فاصله} = |S_3| + |S_4| = \frac{8 \times 4}{2} + \frac{24 \times 4}{2} = 16 + 48 = 64m$$

شتاب گرانشی:

شتاب گرانشی زمین در نقطه‌ای که به فاصله h از سطح زمین قرار دارد، برابر است با:

$$g = \frac{GM_e}{r_e^2} = \frac{GM_e}{(R_e + h)^2}$$

در رابطه بالا M_e جرم زمین و R_e شعاع زمین است.

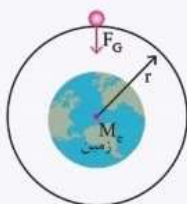
با توجه به رابطه بالا، شتاب گرانشی در سطح زمین از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$g_e = \frac{GM_e}{R_e^2} \approx 9.8 \frac{m}{s^2}$$

چرخش ماهواره به دور زمین:

حرکت ماهواره‌ها به دور زمین، حرکت دایره‌ای یکنواخت است و نیروی وزن ماهواره در ارتفاعی که در آن به دور زمین گردش می‌کند، نقش نیروی مرکرها را ایفاء می‌کند:

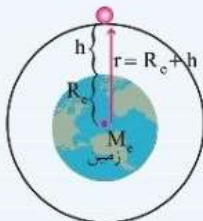
$$F_c = W_{\text{ماهواره}} = mg$$

- با استفاده از نیروی مرکزگرا ($F_C = \frac{mv^2}{r}$) و رابطه تندی چرخش در حرکت دایره‌ای یکنواخت ($v = \frac{2\pi r}{T}$)، می‌توان تندی و دوره چرخش ماهواره را به دست آورد:

$$v = \sqrt{\frac{GM_e}{r}} \rightarrow v \propto \frac{1}{\sqrt{r}}$$

$$T = \sqrt{\frac{4\pi^2 r^3}{GM_e}} \rightarrow T \propto \sqrt{r^3} \Rightarrow T^2 \propto r^3$$

توجه کنید که در روابط بالا شعاع مدار فاصله از مرکز زمین است. اگر ارتفاع از سطح زمین داده شود، برای تعیین شعاع باید شعاع کره زمین را با ارتفاع داده شده جمع کرد.

بررسی موارد:

با توجه به نکات بالا، عبارت صحیح برای هریک از گزینه‌ها به صورت زیر است:

تندی مداری ماهواره با جذر فاصله آن از مرکز زمین رابطه عکس دارد. (*)

مربع دوره گردش با مکعب فاصله متناسب است. (✓)

شتاب حرکت ماهواره با مربع فاصله رابطه عکس دارد. (*)

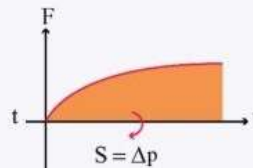
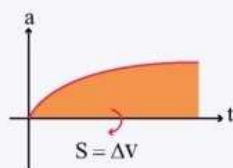
وزن ماهواره با مربع فاصله از مرکز زمین رابطه عکس دارد. (*)

۱ ۵۰

تکانه و نیروی متوسط

تکانه: یک کمیت برداری است و برابر با حاصل ضرب جرم در سرعت است. تکانه قدرت جسم برای ضربه زدن را بیان می‌کند. $\vec{p} = m\vec{v}$
 هر چقدر تکانه یک جسم بیشتر باشد، متوقف کردن آن جسم سخت‌تر است.
 مقایسه رابطه تکانه و قانون دوم نیوتون: از مقایسه دو رابطه می‌توان نتیجه گرفت که هر رابطه‌ای که در فصل حرکت بین سرعت و شتاب برقرار باشد، همان رابطه بین تکانه و نیرو در فصل دینامیک نیز برقرار است.

دینامیک	حرکت
$\vec{F} = \frac{\Delta \vec{p}}{\Delta t}$	$\vec{a} = \frac{\Delta \vec{v}}{\Delta t}$

تغییرات تکانه برابر با سطح زیر نمودار نیرو - زمان است.

$$\vec{F} \cdot \Delta t = \Delta \vec{p} = m\vec{v}_f - m\vec{v}_i$$

پاسخ تشریحی:

طبق قانون دوم نیوتون بر حسب تکانه داریم:

$$\vec{F}_{av} = \frac{\Delta \vec{p}}{\Delta t} = \frac{\vec{p}_2 - \vec{p}_1}{2-1} = \frac{(2 \times 2 - 6)\vec{i} - (2 \times 1 - 6)\vec{i}}{2}$$

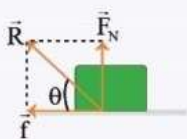
$$\Rightarrow \vec{F}_{av} = \frac{2\vec{i} - (-2\vec{i})}{2} = 2\vec{i} \text{ (در SI)}$$

۳ ۵۱

نیروی تکیه‌گاه:

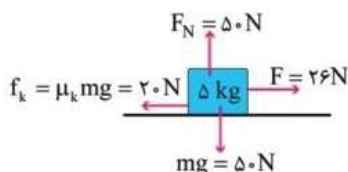

سطح یا تکیه‌گاهی که جسم روی آن ساکن یا در حال حرکت است، دو نیرو به جسم وارد می‌کند: نیروی عمودی سطح $\vec{F}_N$ و نیروی اصطکاک f ، به برآیند این دو نیرو، نیروی سطح یا تکیه‌گاه می‌گویند و آن را با نماد $\vec{R}$ نشان می‌دهند؛ چون این دو نیرو همواره بر هم عمودند، داریم:

$$R = \sqrt{F_N^2 + f^2}$$

پاسخ تشریحی:

نیروی $F = 26 \text{ N}$ از $f_s = \mu_s mg = 0.5 \times 50 = 25 \text{ N}$ بزرگ‌تر است، پس جسم روی سطح حرکت می‌کند.

$$F_{\text{net}} = ma \Rightarrow 26 - 20 = 5a \Rightarrow a = 1/2 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$$

$$R = \sqrt{(f_k)^2 + F_N^2} = \sqrt{20^2 + 50^2} = 10\sqrt{29} \text{ N}$$

۲ ۵۲

نیروی مرکزگرا

هرگاه خودرویی مسیر دایره‌ای یک میدان مسابقه افقی و یا یک پیچ جاده افقی را با تندی ثابت بپیماید، نیروی اصطکاک ایستایی بین لاستیک اتومبیل و مسیر که امتداد آن در راستای شعاع میدان مسابقه و جهت آن به سمت مرکز است، نقش نیروی مرکزگرا برای خودرو ایفا می‌کند:

$$F_c = f_s \rightarrow \frac{mv^2}{r} = f_s$$

دقت کنید که بیشینه تندی که خودرو می‌تواند با آن پیچ را بپیماید ربطی به جرم خودرو ندارد.

پاسخ تشریحی:

در حرکت دایره‌ای خودرو در پیچ، نیروی اصطکاک ایستایی در نقش نیروی مرکزگراست و اندازه آن برابر است با:

$$v = 18 \frac{\text{km}}{\text{h}} = 5 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

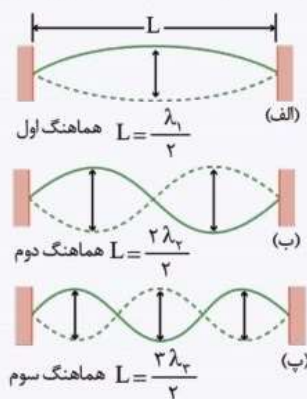
$$m = 2 \text{ ton} = 2000 \text{ kg}$$

$$F_c = m \frac{v^2}{R} = 2000 \times \frac{5^2}{20} = 2500 \text{ N}$$

موج ایستاده:

یک ریسمان (تار) را در نظر بگیرید که دو سر آن محکم به نقاط ثابتی بسته شده است. هنگامی که موجی در این تار ایجاد شود، به دلیل تداخل موج اصلی با موج بازتاب، درون تار موج ایستاده ایجاد می‌شود. شکل زیر سه هماهنگ اول را در یک تار نشان می‌دهد.

در مورد موج ایستاده در تار دو سر بسته به نکات زیر توجه کنید:
(۱) طول تار مضرب صحیحی از نصف طول موج است.

$$L = n \frac{\lambda_n}{2}$$

در رابطه بالا، n شماره هماهنگ است.
(۲) بسامد هماهنگ n ام تار برابر است با:

$$f_n = \frac{nv}{2L}$$

بسامد هماهنگ n ام: f_n

طول تار: L

تندی انتشار موج در تار: v

پاسخ تشریحی:

هنگامی که ۳ شکم در طول تار ایجاد می‌شود، هماهنگ سوم نواخته شده است بنابراین داریم:

$$f_n = nf_1 \Rightarrow f_3 = 3f_1 \Rightarrow 300 = 3f_1 \Rightarrow f_1 = 100 \text{ Hz}$$

$$f_1 = \frac{v}{2L} \Rightarrow 100 = \frac{v}{2 \times 0.6} \Rightarrow v = 120 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

امواج صوتی

(۱) برای محاسبه شدت صوت از رابطه زیر استفاده می‌کنیم.

$$I = \frac{E}{A \cdot t}$$

در رابطه فوق، E انرژی صوتی، t زمان و A مساحتی است که انرژی در آن پخش می‌شود.

(۲) باتوجه به این که $\frac{E}{t}$ همان توان صوتی منبع صوت است، می‌توان نوشت:

$$I = \frac{P}{A} = \frac{P}{4\pi r^2}$$

(۳) برای محاسبه تراز شدت صوت داریم:

$$\beta = 10 \log \frac{I}{I_0}$$

بر حسب دسی‌بل

در رابطه فوق، I_0 شدت صوت مبنا است.

(۴) برای مقایسه تراز شدت دو صوت، داریم:

$$\begin{cases} \beta_1 = 10 \log \frac{I_1}{I_0} \\ \beta_2 = 10 \log \frac{I_2}{I_0} \end{cases} \Rightarrow \beta_2 - \beta_1 = 10 \log \frac{I_2}{I_1}$$

(۵) شدت یک صوت به بسامد منبع صوت، دامنه صوت و همین‌طور فاصله شنونده از منبع بستگی دارد.

$$I \propto \frac{A^2 f^2}{r^2} \Rightarrow \frac{I_2}{I_1} = \left(\frac{A_2}{A_1} \right)^2 \left(\frac{f_2}{f_1} \right)^2 \left(\frac{r_1}{r_2} \right)^2$$

با کمک رابطه فوق می‌توانیم شدت دو صوت را مقایسه کنیم.

پایان بخش فیزیک

گام اول: ابتدا محاسبه می‌کنیم که شدت صوت چند برابر شده است:

$$I = \frac{P}{4\pi r^2} \Rightarrow \frac{I_2}{I_1} = \frac{P_2}{P_1} \times \left(\frac{r_1}{r_2} \right)^2 = 2 \times 2^2 = 8$$

گام دوم: در ادامه تغییرات تراز شدت صوت را به دست می‌آوریم:

$$\beta_2 - \beta_1 = 10 \log \frac{I_2}{I_1} \Rightarrow \beta_2 - \beta_1 = 10 \log 8 = 10 \times 3 \log 2 \\ \Rightarrow \beta_2 - \beta_1 = 9 \text{ dB}$$

تراز شدت صوت ۹dB افزایش می‌یابد.

۳ ۵۵

آونگ

(۱) دوره تناوب یک آونگ ساده به طول L برابر است با:

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{L}{g}}$$

(۲) برای مقایسه دوره تناوب دو آونگ ساده داریم:

$$T \propto \sqrt{\frac{L}{g}} \rightarrow \frac{T_2}{T_1} = \sqrt{\frac{L_2 \times g_1}{L_1 \times g_2}}$$

(۳) گاهی سؤالات آونگ با سؤالات گرانش ترکیب می‌شوند. در این صورت باید شتاب گرانش را خودمان محاسبه کنیم.

$$\begin{cases} g = G \frac{M}{r^2} \\ T = 2\pi \sqrt{\frac{L}{g}} \end{cases} \rightarrow T = 2\pi \sqrt{\frac{L}{GM}}$$

در رابطه فوق، r فاصله از مرکز سیاره و M جرم سیاره است.

پایان بخش فیزیک

برای مقایسه دوره تناوب در دو حالت می‌توان نوشت:

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{L}{g}} \Rightarrow \frac{T_2}{T_1} = \sqrt{\frac{L_2}{L_1}} \\ \frac{T_2 = T_1 + \frac{12}{50} T_1 = \frac{52}{50} T_1}{L_2 = L_1 + 17 \text{ cm}} \rightarrow \frac{52}{50} = \sqrt{\frac{L_1 + 17}{L_1}}$$

$$\Rightarrow \frac{\lambda_1}{\lambda_2} = \frac{L_1 + \lambda_2}{L_1} \Rightarrow L_1 = 64 \text{ cm} = 0.64 \text{ m}$$

بنابراین دوره تناوب اولیه آونگ برابر است با:

$$T_1 = 2\pi \sqrt{\frac{L_1}{g}} = 2\pi \sqrt{\frac{0.64}{\pi^2}} = 2\pi \times \frac{0.8}{\pi} = 1.6 \text{ s}$$

۱ ۵۶

پاسخ تشریحی

گام اول: دوره تناوب نوسان برابر است با:

$$T = \frac{2\pi}{\omega} = \frac{2\pi}{50\pi} = 0.04 \text{ s}$$

گام دوم: طول بازه زمانی $t_1 = 0$ تا $t_2 = 0.2 \text{ s}$ برابر نصف دوره است و نوسانگر در این مدت مسافتی به اندازه $2A$ طی می‌کند.

$$s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t} \Rightarrow 1/5 = \frac{2A}{0.2} \Rightarrow A = 0.15 \text{ m} = 15 \text{ cm}$$

۴ ۵۷

پاسخ تشریحی

بسامد اصلی تار برابر است با:

$$f = \frac{v}{2L} = \frac{250}{2 \times 0.5} = 250 \text{ Hz}$$

بنابراین مدت زمانی که طول می‌کشد تا هر ذره تار، یک نوسان کامل انجام دهد، یعنی دوره تناوب برابر است با:

$$T = \frac{1}{f} = \frac{1}{250} = 0.004 \text{ s} = 4 \text{ ms}$$

۱ ۵۸

با توجه به مدل بور انرژی الکترون در لایه‌های مختلف اتم هیدروژن به صورت شکل زیر است. همان‌طور که می‌بینید با افزایش n فاصله انرژی لایه‌ها کاهش می‌یابد.

$n = \infty$	$E_{\infty} = 0$
$n = 5$	$E_5 = 0.544 \text{ eV}$
$n = 4$	$E_4 = 0.85 \text{ eV}$
$n = 3$	$E_3 = 1.51 \text{ eV}$
$n = 2$	$E_2 = -3.4 \text{ eV}$
$n = 1$	$E_1 = -13.6 \text{ eV}$

طبق مدل بور انرژی الکترون در مدارهای اتم هیدروژن به کمک رابطه زیر به دست می‌آید:

$$E_n = \frac{-E_R}{n^2} \quad (\text{ترازهای انرژی الکترون در اتم هیدروژن})$$

E_n ← انرژی الکترون در هر لایه از اتم هیدروژن برحسب ژول یا الکترون‌ولت

E_R ← اندازه انرژی الکترون در اولین مدار اتم هیدروژن ($E_R = 13.6 \text{ eV}$)

n ← شماره مداری که الکترون روی آن قرار دارد.

پاسخ تشریحی

در نکته فوق، انرژی الکترون در مدارهای مختلف اتم هیدروژن مشخص شده‌اند. همان‌طور که می‌بینید، اختلاف انرژی مدارهای یک و چهار برابر 12.75 eV است، بنابراین $n' = 1$ و $n = 4$ است.

تابع کار

کمینه انرژی لازم برای جدا شدن الکترون از سطح فلز را تابع کار فلز گویند و آن را با حرف W نمایش می‌دهند. مجدداً تعریف‌ها را مرور کنید. باتوجه به این تعاریف اگر انرژی فوتون فرودی بر فلز با تابع کار برابر باشد الکترون در آستانه جدایی از سطح فلز قرار می‌گیرد.

$$W_e = hf_e$$

اگر انرژی فوتون فرودی بر فلز از تابع کار فلز بیش‌تر باشد ($hf > W_e$) الکترون از فلز جدا شده و الکترون دارای مقداری انرژی جنبشی می‌شود. W_e کمترین انرژی لازم برای جدا شدن الکترون است. بنابراین الکترونی که انرژی جدا شدن آن W_e است، بیش‌ترین انرژی جنبشی را به‌دست می‌آورد.

$$K_{\max} = hf - W_e$$

پاسخ تشریحی

فرض کنیم طول موج اولیه نور λ_1 بوده است و با نصف کردن آن در آزمایش دوم، طول موج به $\lambda_2 = \frac{\lambda_1}{2}$ رسیده است. در این صورت می‌توان نوشت:

$$K_{\max_1} = \frac{hc}{\lambda_1} - W = \frac{1200}{\lambda_1} - 4$$

$$K_{\max_2} = \frac{hc}{\lambda_2} - W = \frac{1200}{\frac{\lambda_1}{2}} - 4 = \frac{2400}{\lambda_1} - 4$$

$$\Rightarrow \frac{K_{\max_2}}{K_{\max_1}} = \frac{\frac{2400}{\lambda_1} - 4}{\frac{1200}{\lambda_1} - 4} = 6 \Rightarrow \frac{2400}{\lambda_1} - 24 = \frac{2400}{\lambda_1} - 4$$

$$\Rightarrow \frac{4800}{\lambda_1} = 20 \Rightarrow \lambda_1 = 240 \text{ nm}$$

- افزایش درصد $^{235}_{92}\text{U}$ نسبت به $^{238}_{92}\text{U}$ را غنی‌سازی گویند.
- نوترون‌های تند توسط کندکننده‌هایی مانند آب معمولی، آب سنگین، گرافیت از انرژی جنبشی 2MeV به انرژی جنبشی 0.04eV می‌رسند.
- در یک راکتور هسته‌ای علاوه بر سوخت هسته‌ای (اورانیوم ۳ درصد) و ماده کندکننده، میله‌های کنترل و شاره‌ای مانند آب تحت فشار وجود دارد.
- واکنش گداخت به صورت $^2_1\text{D} + ^3_1\text{T} \rightarrow ^4_2\text{He} + ^1_0\text{n}$ و جرم محصولات همانند واکنش شکافت، بیشتر از جرم اولیه است.

پاسخ تشریحی

در فرایندهای هسته‌ای به اورانیوم ۲۳۵ نیاز داریم و چون سنگ معدن اورانیوم شامل هر دو اورانیوم ۲۳۵ و ۲۳۸ است، با کمک فرایند غنی‌سازی باید درصد اورانیوم ۲۳۵ را افزایش دهیم.

انرژی ذخیره شده مخزن

هنگامی که خازنی به مولد وصل شده است تا در آن بار ذخیره شود، انرژی‌ای که مولد برای پر کردن خازن مصرف می‌کند، به صورت انرژی پتانسیل الکتریکی در میدان الکتریکی بین دو صفحه خازن ذخیره می‌شود. این انرژی از رابطه‌های زیر قابل محاسبه است:

$$U = \frac{1}{2}qV = \frac{1}{2}CV^2 = \frac{q^2}{2C}$$

پایه تشریحی

برای مقایسه انرژی در دو حالت می توان نوشت:

$$U = \frac{1}{2} CV^2 \Rightarrow \frac{U_2}{U_1} = \left(\frac{V_2}{V_1} \right)^2 = \left(\frac{3}{4} \right)^2 = \frac{9}{16}$$

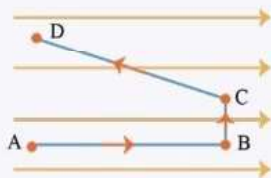
بنابراین باید $\frac{9}{16}$ از انرژی خازن را کاهش دهیم تا انرژی آن به $\frac{9}{16}$ انرژی اولیه برسد.

۴۶۲

انرژی و اختلاف پتانسیل الکتریکی

انرژی پتانسیل یعنی انرژی ذخیره ای و به طور کلی این انرژی زمانی در یک جسم ذخیره می شود که آن را مجبور کنیم تا برخلاف میل ذاتی خود کاری را انجام دهد. انرژی پتانسیل الکتریکی نیز یکی از صورت های انرژی پتانسیل بوده و از این قاعده مستثنی نیست. تعیین علامت اختلاف پتانسیل الکتریکی بین دو نقطه از یک میدان الکتریکی:

- ۱) هرگاه برای رفتن از یک نقطه به نقطه دیگر در یک میدان الکتریکی در جهت خطوط میدان حرکت کنیم، پتانسیل الکتریکی (V) کاهش می یابد. (AB)
- ۲) هرگاه برای رفتن از نقطه ۱ به نقطه ۲ در یک میدان الکتریکی عمود بر خطوط میدان حرکت کنیم پتانسیل الکتریکی (V) تغییری نخواهد داشت. (BC)
- ۳) هرگاه برای رفتن از نقطه ۱ به نقطه ۲ در یک میدان الکتریکی در خلاف جهت میدان حرکت کنیم پتانسیل الکتریکی (V) افزایش می یابد. (CD)

$$V_B < V_A \text{ و } \Delta V_{AB} < 0$$

$$V_C = V_B \text{ و } \Delta V_{BC} = 0$$

$$V_D > V_C \text{ و } \Delta V_{CD} > 0$$

پایه تشریحی

اختلاف پتانسیل الکتریکی برابر است با:

$$\Delta U = q\Delta V \rightarrow 2 \times 10^{-3} = (-20 \times 10^{-9}) \times \Delta V \rightarrow \Delta V = \frac{2 \times 10^{-3}}{-20 \times 10^{-9}} = -10^5 V$$

انرژی پتانسیل الکتریکی بار منفی با حرکت در جهت خطوط میدان افزایش می یابد. از طرفی با توجه به این که با حرکت در جهت خطوط میدان، پتانسیل الکتریکی کاهش می یابد، $V_B < V_A$ است و در نتیجه $V_B - V_A$ عددی منفی می شود، بنابراین فقط گزینه (۴) صحیح است.

۱۶۳

بردار برآیند

بردار است که می تواند به جای دو یا چند بردار که نقطه اثر یکسانی دارند قرار گیرد و همان اثرگذاری را داشته باشد.

بردار برآیند در حالت های خاص:

الف) اگر دو بردار هم جهت باشند:

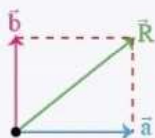
$$\alpha = 0^\circ \rightarrow R = a + b$$

ب) اگر دو بردار در خلاف جهت باشند:

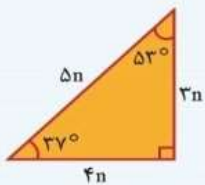

$$\alpha = 180^\circ \rightarrow R = |a - b|$$

پ) اگر بردارها عمود بر هم باشند:

$$\alpha = 90^\circ \rightarrow R = \sqrt{a^2 + b^2}$$

نکته بسیار پرکاربرد:

مثلث‌های زیر را به خاطر بسپارید.

مثلث طلایی:

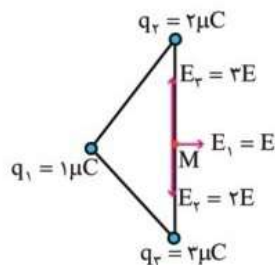
۹، ۱۲، ۱۵

۶، ۸، ۱۰

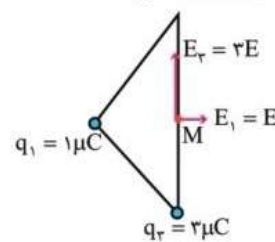
۳، ۴، ۵

پایه تشریحی

با توجه به درس هندسه، می‌دانیم که میانه وارد بر وتر نصف وتر است، بنابراین فاصله هر سه بار تا نقطه M یکسان است و میدان الکتریکی هریک از آن‌ها در نقطه M متناسب با اندازه بار آن‌ها می‌باشد.

$$E_M = E\sqrt{2}$$

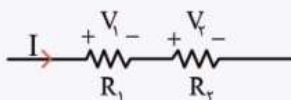
$$E'_M = \sqrt{E^2 + 3E^2} = E\sqrt{10}$$

$$\Rightarrow \frac{E'_M}{E_M} = \frac{E\sqrt{10}}{E\sqrt{2}} = \sqrt{5}$$

۲ ۶۴

به هم بستن مقاومت‌ها:

(۱) اگر دو مقاومت پشت‌سرهم به هم وصل شوند به طوری که هیچ انشعابی بین دو مقاومت وجود نداشته باشد، دو مقاومت را سری (یا متوالی) گویند. در مقاومت‌های متوالی روابط زیر برقرار است.

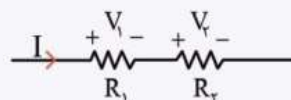
$$R_{eq} = R_1 + R_2$$

$$I_{eq} = I_1 = I_2$$

$$V_{eq} = V_1 + V_2$$

(۲) در مقاومت‌های متوالی، مقاومت معادل از تک‌تک مقاومت‌ها بزرگ‌تر است.

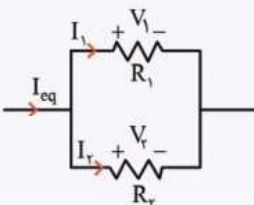
(۳) در مقاومت‌های متوالی ولتاژ و توان مقاومت‌ها با اندازه آن‌ها رابطه مستقیم دارد.

$$\frac{V_2}{V_1} = \frac{R_2}{R_1}$$

$$\frac{P_2}{P_1} = \frac{R_2}{R_1}$$

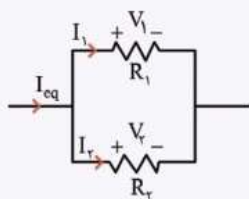
(۴) هنگامی که دو سر دو مقاومت با سیم رسانا به هم متصل باشد، این دو مقاومت به صورت موازی به هم متصل شده‌اند. در مقاومت‌های موازی روابط زیر برقرار است:

$$\frac{1}{R_{eq}} = \frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} \rightarrow R_{eq} = \frac{R_1 R_2}{R_1 + R_2}$$

$$I_{eq} = I_1 + I_2$$

$$V_{eq} = V_1 = V_2$$

(۵) در مقاومت‌های موازی، مقاومت معادل از تک‌تک مقاومت‌ها کوچک‌تر است.

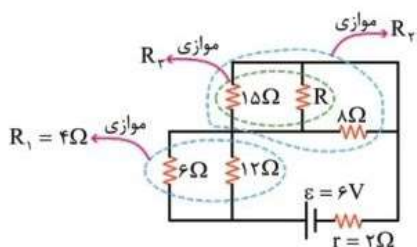
(۶) در مقاومت‌های موازی، جریان و توان مقاومت‌ها با اندازه آن‌ها رابطه عکس دارد.

$$\frac{I_2}{I_1} = \frac{R_1}{R_2}$$

$$\frac{P_2}{P_1} = \frac{R_1}{R_2}$$

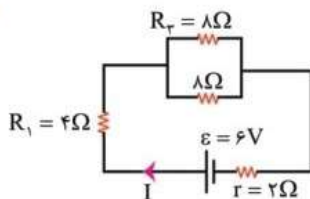
پایه‌ی تشریحی؟

با توجه به این که ولتاژ مقاومت 6Ω و 8Ω یکسان است، می‌توان نتیجه گرفت که مقاومت‌های R_1 و R_2 در شکل زیر باید برابر باشند.

$$R_1 = R_2 \Rightarrow \frac{6 \times 12}{6 + 12} = \frac{R_2 \times 8}{R_2 + 8} \Rightarrow R_2 = 8\Omega$$

دقت کنید نیازی به محاسبه مقاومت R نیست و ما فقط مقاومت معادل 15Ω و R را محاسبه کردیم که برابر 8Ω شد. مدار به شکل زیر ساده می‌شود.

$$R_{eq} = 4 + 4 = 8\Omega$$

$$I = \frac{\varepsilon}{r + R_{eq}} = \frac{6}{2 + 8} = 0.6A$$

جریان $I = 0.6A$ بین دو مقاومت 8Ω تقسیم می‌شود و در نتیجه جریان $0.3A$ از هر یک می‌گذرد.

۴۶۵

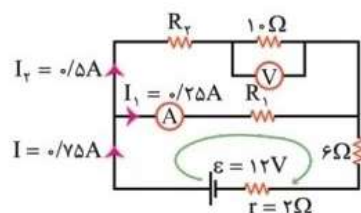
پایه‌ی تشریحی؟

جریان شاخه بالایی مدار برابر است با:

$$I_2 = \frac{V}{R} = \frac{6}{10} = 0.6A$$

جریان شاخه پایین هم همان عدد آمپرستج یعنی $I_1 = 0.25A$ است، بنابراین جریان گذرنده از باتری مدار برابر $I = I_1 + I_2 = 0.75A$ است. یا

یک دور حرکت در مسیر نشان داده شده در شکل، داریم:

$$\varepsilon - R_1 I_1 - 6I - rI = 0$$

$$\Rightarrow 12 - R_1 \times 0.25 - 8 \times 0.75 = 0$$

$$\Rightarrow 0.25 R_1 = 6$$

$$\Rightarrow R_1 = 24\Omega$$

پاسخ تشریحی:

ولتاژ دو سر باتری از رابطه $\varepsilon = \frac{R_{eq}}{R_{eq} + r} V$ به دست می آید.

قبل از بستن کلید، $R_{eq} = 3R$ است و بعد از بستن کلید و اتصال کوتاه شدن یکی از مقاومت ها، $R'_{eq} = 2R$ می شود، بنابراین می توان نوشت:

$$\frac{V'_{\text{باتری}}}{V_{\text{باتری}}} = \frac{\frac{R'_{eq}}{R_{eq} + r}}{\frac{R_{eq}}{R_{eq} + r}} = \frac{\frac{2R}{2R + \frac{R}{2}}}{\frac{3R}{3R + \frac{R}{2}}} = \frac{\frac{4}{5}}{\frac{6}{7}} = \frac{14}{15}$$

میدان مغناطیسی در مرکز حلقه یا پیچ

$$B = \frac{\mu_0 NI}{2R}$$

$$N = \frac{L'}{2\pi R}$$

L' : طول سیم به کاررفته
 μ_0 : ضریب گذردهی مغناطیسی خلاء

R : شعاع حلقه
 I : جریان الکتریکی

پاسخ تشریحی:

میدان هریک از حلقه ها برابر است با:

$$B = \frac{\mu_0 I}{2R} = \frac{12 \times 10^{-7}}{2} \times \frac{0.5}{0.15} = 2 \times 10^{-6} \text{ T}$$

چون هر سه میدان بر هم عمودند، داریم:

$$B_{\text{کل}} = \sqrt{B_1^2 + B_2^2 + B_3^2} = B\sqrt{3} = 2\sqrt{3} \times 10^{-6} \text{ T}$$

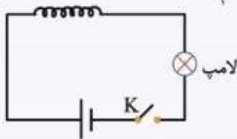
پاسخ تشریحی:

برای آن که اندازه و جهت سرعت الکترون ثابت بماند، باید نیروهای مغناطیسی و الکتریکی وارد بر آن یکدیگر را خنثی کنند. می دانیم نیروی مغناطیسی همواره بر مسیر حرکت الکترون عمود است، پس نیروی الکتریکی هم باید بر مسیر حرکت الکترون عمود باشد تا بتواند نیروی مغناطیسی را خنثی کند. با توجه به این که نیروی الکتریکی هم راستا با میدان الکتریکی است، میدان الکتریکی باید حتماً بر مسیر حرکت ذره عمود باشد. دقت کنید میدان مغناطیسی ممکن است بر مسیر حرکت عمود باشد یا نباشد.

القایی

وقتی در مداری جریان تغییر می کند، اجزایی مانند القاگر با تغییر ناگهانی جریان مخالفت می کنند. در واقع طبق رابطه $U = \frac{1}{2} LI^2$ هنگام تغییر جریان انرژی در القاگر ذخیره یا آزاد می شود.

در مدار مقابل با بستن کلید K وجود القاگر باعث می شود جریان لامپ به تدریج افزایش یابد. دقت کنیم که القاگر با تغییر جریان مخالفت می کند و پس از ثابت شدن جریان، القاگر فقط مانند یک مقاومت عمل می کند.

توجه داشته باشیم که مقاومت‌ها در هنگام عبور جریان ثابت هم انرژی الکتریکی مصرف می‌کنند ولی در القاگر تغییر جریان الکتریکی باعث مبادله شدن انرژی می‌شود. در القاگرها با افزایش جریان، انرژی ذخیره می‌شود ولی با کاهش جریان، انرژی آزاد می‌شود.

انرژی ذخیره شده در القاگر و ضریب القاوری

$$U = \frac{1}{2} LI^2$$

$$L = \frac{\mu_0 N^2 A}{\ell}$$

ℓ : طول سیملوله

A : مساحت حلقه

واحد ضریب القاوری هانری (H) است که معادل $\frac{\text{ژول}}{(\text{آمپر})^2}$ است.

با استفاده از رابطه $B = \frac{\mu_0 NI}{\ell}$ واحد μ_0 معادل $\frac{T \cdot m}{A}$ است. بنابراین در رابطه $L = \frac{\mu_0 N^2 A}{\ell}$ خواهیم داشت:

$$H = \frac{T \cdot m}{A} \rightarrow \text{تسلا. متر مربع} = \frac{\text{تسلا. متر}}{\text{آمپر}} \rightarrow \text{هانری} = \frac{\left(\frac{\text{متر. تسلا}}{\text{آمپر}} \right) (\text{متر مربع})}{\text{متر}}$$

پاسخ تشریحی:

ضریب القاوری سیملوله برابر است با:

$$L = \frac{\mu_0 N^2 A}{\ell} = \frac{4\pi \times 10^{-7} \times 1000^2 \times 8 \times 10^{-4}}{15/7 \times 10^{-2}} = 6/4 \text{ mH}$$

۲۱ ۷۰

قانون فاراده

با تغییر شار مغناطیسی، نیروی محرکه القایی ایجاد می‌شود.

$$\varepsilon = -N \frac{\Delta \phi}{\Delta t} \quad \phi = BA \cos \theta \rightarrow \frac{\Delta \phi}{\Delta t} \rightarrow \begin{cases} \frac{\Delta B}{\Delta t} A \cos \theta & (\text{میدان متغیر}) \\ B \frac{\Delta A}{\Delta t} \cos \theta & (\text{مساحت متغیر}) \\ \frac{BA}{\Delta t} \Delta \cos \theta & (\text{زاویه متغیر}) \end{cases}$$

پاسخ تشریحی:

$$\phi_1 = B_1 A \cos \theta = 600 \times 10^{-4} \times \pi \times \left(\frac{1}{2}\right)^2 \times \cos 60^\circ$$

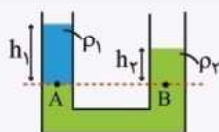
$$\Rightarrow \phi_1 = 0/03 \pi \text{ Wb}$$

$$\phi_2 = 0 \Rightarrow \Delta \phi = \phi_2 - \phi_1 = -0/03 \pi \text{ Wb}$$

بنابراین طبق قانون فاراده می‌توان نوشت:

$$\varepsilon_{av} = -\frac{\Delta \phi}{\Delta t} = \frac{0/03 \pi}{15/7 \times 10^{-3}} = \frac{3/14 \times 3}{15/7} = 0/6 \text{ V}$$

۱ ۷۱

لوله‌های U شکل

در لوله‌های U شکل، اگر پایین‌ترین مرز مشترک مایع‌ها مشخص شود، فشار نقاط دو طرف روی این مرز مشترک برابر بوده و می‌توان نوشت:

$$P_A = P_B \rightarrow \rho_1 g h_1 + P = \rho_2 g h_r + P \rightarrow \rho_1 h_1 = \rho_2 h_r$$

- اگر بیشتر از دو مایع درون لوله U شکل باشد، می‌توان گفت جمع ph مایع‌های دو طرف با هم برابر است.
- فشار هوا از طرفین این رابطه حذف می‌شود، یعنی در لوله‌های U شکلی که دو طرف آن‌ها با هوا در تماس هستند، فشار هوا تأثیری در تعادل مایعات و روابط ریاضی آن‌ها ندارد.
- در رابطه هم‌فشاری نوشته شده $(\rho_1 h_1 = \rho_2 h_2)$ ، قطر و مساحت مقطع لوله‌ها تأثیری ندارد.

پاسخ تشریحی:

برای پاسخ دادن به این سؤال به نکات زیر توجه کنید:

- (۱) نقاط A و B در یک مایع قرار دارند و A پایین‌تر از B است، بنابراین $P_A > P_B$ می‌باشد.
 - (۲) نقاط C و D در سطح آزاد مایعات قرار دارند و فشار در آن‌ها برابر فشار هواست، یعنی $P_C = P_D = P$ می‌باشد.
- $$\Rightarrow P_A > P_B > P_C = P_D = P.$$

۴ ۷۲

فشار

$$P = \frac{F_{\perp}}{A} = \frac{mg}{A}$$

فشار یک جسم جامد که ناشی از وزن آن است، از رابطه مقابل به‌دست می‌آید:

در رابطه $P = \frac{mg}{A}$ ، همه کمیت‌ها باید در SI باشند، یعنی فشار برحسب پاسکال، مساحت برحسب مترمربع و جرم برحسب کیلوگرم است. یکای پاسکال برحسب یکای اصلی به‌صورت زیر است:

$$Pa = \frac{N}{m^2} = \frac{\frac{kg \cdot m}{s^2}}{m^2} = \frac{kg}{m \cdot s^2}$$

پاسخ تشریحی:

فشار پیمانه‌ای بخار داخل دیگ با فشار وزنه برابر است.

$$P_{\text{پیمانه‌ای}} = P_{\text{وزنه}} \Rightarrow 1.5 = \frac{mg}{A} = \frac{m \times 10}{5 \times 10^{-6}}$$

$$\Rightarrow m = 0.5 \text{ kg} = 500 \text{ g}$$

۱ ۷۳

کار یک نیروی ثابت از رابطه زیر به‌دست می‌آید:

$$W = Fd \cos \theta$$

W: کار نیروی F (برحسب J) F: اندازه نیرو (برحسب N) d: اندازه جابه‌جایی (برحسب m)

θ : زاویه بین بردار نیرو و بردار جابه‌جایی

علامت کار یک نیرو به زاویه بین آن نیرو و جابه‌جایی بستگی دارد به گونه‌ای که:

(۱) اگر $0^\circ < \theta < 90^\circ \leftarrow \cos \theta > 0 \leftarrow W > 0$

(۲) اگر $90^\circ < \theta < 180^\circ \leftarrow \cos \theta < 0 \leftarrow W < 0$

(۳) اگر $\theta = 90^\circ \leftarrow \cos \theta = 0 \leftarrow W = 0$

بنابراین در یک جابه‌جایی، کار نیروهایی که راستای آن‌ها عمود بر راستای جابه‌جایی جسم است صفر می‌باشد.

کار کل نیروهای وارد بر یک جسم را با W_t نمایش می‌دهیم و مقدار آن از جمع جبری کار تک تک نیروهای وارد بر جسم به دست می‌آید. به عبارت دیگر:

$$W_t = W_1 + W_2 + W_3 + \dots$$

پایان تشریحی:

کار کل انجام شده روی سورتمه برابر تغییرات انرژی جنبشی آن است.

$$W_{f_k} = -f_k d = -4000 \times 5 = -20000 \text{ J}$$

$$W_F = F d \cos \alpha = 6000 \times 5 \times \cos 37^\circ = 24000 \text{ J}$$

$$\Rightarrow \Delta K = W_{\text{کل}} = W_{f_k} + W_F = -20000 + 24000 = +4000 \text{ J}$$

F ۷۴

دمای تعادل و تعادل گرمایی

هرگاه دو یا چند ماده با دماهای مختلف را در کنار یکدیگر قرار دهیم، تا زمانی که با یکدیگر هم‌دما شوند، بین آن‌ها مبادله گرما صورت می‌گیرد. در این شرایط می‌گوئیم اجسام با یکدیگر به تعادل گرمایی رسیده‌اند و به دمایی که در آن قرار دارند، دمای تعادل گفته می‌شود. دمای تعادل را با θ_e نشان می‌دهیم. در مسائل تعادل گرمایی در صورت عدم اتلاف انرژی، رابطه زیر برقرار است:

$$0 = (\text{مجموع گرمای گرما گیرنده‌ها}) + (\text{مجموع گرمای گرما دهنده‌ها})$$

نکات طلایی

- در مسائل تعادل گرمایی نیاز نیست کمیت‌ها الزاماً در SI باشند، بلکه هم‌پیکا باشند کافی است!
- در مسائل تعادل گرمایی پس از نوشتن رابطه مربوطه می‌توانیم عوامل مشترک در تمام جمله‌ها را خط بزنیم!
- هرگاه در یک سؤال، پس از برقراری تعادل، آب و یخ در کنار هم داشته باشیم، دمای تعادل الزاماً صفر و هرگاه پس از برقراری تعادل، آب و بخار آب در کنار هم داشته باشیم، دمای تعادل الزاماً 100°C است.

پایان تشریحی:

ابتدا دمای تعادل 80°C گرم آب 20°C و 20°C گرم آب 80°C را محاسبه می‌کنیم.

$$\theta_e = \frac{m_1 c_1 \theta_1 + m_2 c_2 \theta_2}{m_1 c_1 + m_2 c_2} \quad c_1 = c_2 \rightarrow \theta_e = \frac{m_1 \theta_1 + m_2 \theta_2}{m_1 + m_2}$$

$$\Rightarrow \theta_e = \frac{80 \times 20 + 20 \times 80}{80 + 20} = 32^\circ\text{C}$$

هنگامی که این آب 32°C را درون ظرفی با دمای 32°C می‌ریزیم، چون دمای آن‌ها برابر است، دمای آب تغییری نمی‌کند و دمای تعادل همان 32°C می‌باشد.

۳ ۷۵

قانون گازهای کامل

برای یک گاز کامل، قانون گازهای کامل به صورت زیر است:

$$PV = nRT$$

T: برحسب کلوین (K)

n: برحسب مول

V: برحسب m^3

P: برحسب Pa

در این رابطه R، ثابت جهانی گازها نام دارد و معادل با $\frac{8.314 \text{ J}}{\text{mol.K}}$ است.

برای مقایسه یک گاز در دو حالت مختلف می‌توان به این شکل نوشت:

$$\frac{P_2 V_2}{n_2 T_2} = \frac{P_1 V_1}{n_1 T_1}$$

در حالت مقایسه، دماها الزاماً باید برحسب کلوین باشند اما سایر کمیت‌ها هم‌پیکا باشند، کافی است.

پایه تشریحی

فشار اولیه گاز برابر است با:

$$P_1 = P_0 + P_{\text{پیستون}} = P_0 + \frac{mg}{A}$$

فشار ثانویه گاز برابر است با:

$$P_2 = P_0 + P_{\text{پیستون}} + P_{\text{وزنه}} = P_0 + \frac{mg}{A} + \frac{9mg}{A} = P_0 + \frac{10mg}{A}$$

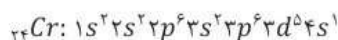
در حالت دوم، پیستون ۱۰cm پایین آمده و حجم گاز به $\frac{3}{4}$ حجم اولیه آن رسیده است. با توجه به ثابت بودن دما می‌توان نوشت:

$$P_1 V_1 = P_2 V_2 \Rightarrow \left(P_0 + \frac{mg}{A} \right) V_1 = \left(P_0 + \frac{10mg}{A} \right) \times \frac{3}{4} V_1$$

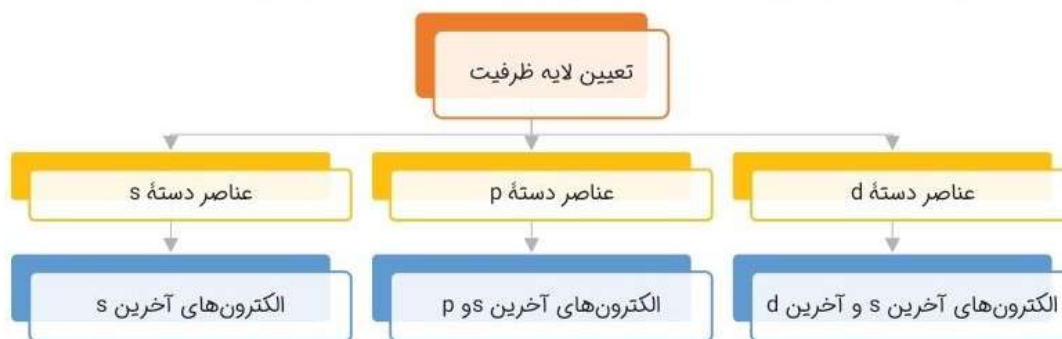
$$\Rightarrow P_0 + \frac{17/5}{50 \times 10^{-4}} = \frac{3}{4} P_0 + \frac{3}{4} \times \frac{175}{50 \times 10^{-4}}$$

$$\Rightarrow \frac{1}{4} P_0 = \frac{6/5 \times 17/5}{50 \times 10^{-4}} = 22750 \Rightarrow P_0 = 91000 \text{ Pa} = 9/1 \times 10^4 \text{ Pa}$$

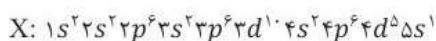
بیست و چهارمین عنصر جدول تناوبی عنصر کروم است که آرایش الکترونی آن، به صورت زیر است:

با توجه به آرایش الکترونی عنصر کروم، این عنصر در گروه ششم جدول تناوبی قرار گرفته است. همانطور که می‌دانیم عنصری که در یک گروه قرار دارند، لایه ظرفیت مشابهی دارند. بنابراین می‌توان گفت که عنصر X نیز در گروه ششم جدول تناوبی قرار گرفته است.

از طرفی ایتیریم (${}_{69}\text{Y}$) اولین عنصر واسطه دوره پنجم جدول تناوبی است که شمار الکترون‌های آن با یکی از یون‌های پایدار عنصر X برابر است. از آنجا که عنصر X یکی از فلزات واسطه گروه ششم جدول تناوبی بوده و کاتیون تشکیل می‌دهد و با توجه به برابر بودن شمار الکترون‌های یکی از یون‌های آن با عنصر ایتیریم، می‌توان گفت که عنصر X نیز در دوره پنجم واقع شده است. با توجه به توضیحات داده‌شده، آرایش الکترونی عنصر X به صورت زیر است:

بر اساس آرایش الکترونی رسم‌شده، عنصر X معادل با عنصر ${}_{96}\text{Mo}$ بوده که در دوره پنجم و گروه ششم جدول تناوبی قرار دارد.

در نهایت شمار نوترون‌های عنصر ${}_{96}\text{Mo}$ را به‌دست می‌آوریم. می‌دانیم عدد جرمی یک عنصر معادل با مجموع تعداد پروتون‌ها و نوترون‌های آن است. بر این اساس، داریم:

$$A = Z + n \rightarrow 96 = 42 + x \rightarrow x = 54$$

بنابراین شمار نوترون‌های آن، معادل با ۵۴ خواهد بود.

هر نوع کالا، خط نماد ویژه خود را دارد. با خواندن آن به وسیله دستگاه لیزری ویژه‌ای که به رایانه متصل است، نوع و قیمت کالا به سرعت روی صفحه نمایشگر ظاهر می‌شود. از آنجا که هر عنصر نیز، طیف نشری خطی ویژه خود را دارد، می‌توان گفت که کاربرد طیف نشری خطی از برخی جنبه‌ها مانند کاربرد خط نماد (بارکد) روی جعبه و یا بسته مواد غذایی و بسیاری از کالاهاست.

هر عنصر طیف نشری خطی ویژه خود را دارد و مانند اثر انگشت ما می‌توان برای شناسایی عنصر از آن استفاده کرد.

طیف نشری خطی دو عنصر لیتیم و هیدروژن به صورت زیر است:

با توجه به طیف نشری خطی این دو عنصر، می‌توان گفت که هر دو عنصر دارای ۴ نوار رنگی در ناحیه مرئی خود هستند.

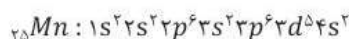
۴

بسیاری از نمک‌ها شعله رنگی دارند به طوری که اگر مقداری از محلول نمک را با افشانه روی شعله بپاشیم، رنگ شعله تغییر می‌کند. به عنوان مثال، رنگ شعله لیتیم و همه ترکیبات آن، به رنگ سرخ است. از این رو، می‌توان نتیجه گرفت که رنگ سرخ ایجادشده در یک شعله می‌تواند نشان‌دهنده وجود عنصر لیتیم در آن باشد.

F ۷۸

پاسخ تشریحی:

تکنسیم (${}^{94}Tc$) نخستین عنصر تولیدشده در واکنشگاه هسته‌ای بوده که در گروه هفتم جدول تناوبی قرار دارد. از طرفی می‌دانیم عنصر نیکل (${}_{28}Ni$) در دوره چهارم واقع شده است. بنابراین عنصر موردنظر منگنز (${}_{25}Mn$) بوده که در دوره چهارم و گروه هفتم جدول تناوبی قرار دارد و آرایش الکترونی آن به صورت زیر است:

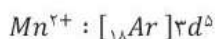
در ترکیب Mn_2O_3 ، هر اتم منگنز سه الکترون از دست داده و کاتیون سه بار مثبت تشکیل می‌دهد. آرایش الکترونی کاتیون Mn^{3+} آن به صورت زیر است:

بررسی سایر گزینه‌ها:

در ترکیب Mn_2O_3 ، هر اتم منگنز سه الکترون از دست داده و کاتیون سه بار مثبت تشکیل می‌دهد. در حالی که آرایش الکترونی رسم شده، معادل با آرایش الکترونی اتم منگنز است.

در ترکیب $MnCl_2$ ، هر اتم منگنز دو الکترون از دست داده و کاتیون دو بار مثبت تشکیل می‌دهد در حالی که آرایش الکترونی رسم شده، معادل با آرایش الکترونی اتم منگنز است. آرایش الکترونی کاتیون Mn^{2+} آن به صورت زیر است:

در ترکیب $MnCl_2$ ، هر اتم منگنز دو الکترون از دست داده و کاتیون دو بار مثبت تشکیل می‌دهد در حالی که آرایش الکترونی رسم شده، معادل با آرایش الکترونی کاتیون Mn^{2+} است.

I ۷۹

پاسخ تشریحی:

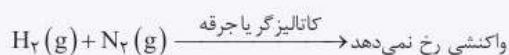
اصطلاح لایه اوزون به منطقه مشخصی از استراتوسفر می‌گویند که بیشترین مقدار اوزون در آن محدوده قرار دارد. مولکول‌های اوزون مانع ورود بخش عمده‌ای از تابش فرابنفش خورشید به سطح زمین می‌شود تا موجودات زنده از آثار زیانبار این تابش در امان بمانند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

ابتدا به درسنامه زیر دقت کنید:

گاز نیتروژن واکنش‌پذیری ناچیزی دارد و بزرگ‌ترین چالش در تهیه آمونیاک از نیتروژن و هیدروژن این است که در دما و فشار اتاق حتی در حضور کاتالیزگر و یا جرقه نیز، واکنشی بین آن‌ها انجام نمی‌شود.

دانشمندی به نام هابر، واکنش را بارها در دماها و فشارهای گوناگون انجام داد تا بتواند شرایط بهینه آن را پیدا کند.

سرانجام دریافت که اگر مخلوط این گازها از روی یک ورقه آهنی (کاتالیزگر) در دما و فشار مناسب عبور داده شود، با انجام واکنش، مقدار قابل توجهی از گاز آمونیاک تولید می‌شود. طی این واکنش ۳ مول هیدروژن به همراه ۱ مول نیتروژن مصرف می‌شود و ۲ مول آمونیاک به دست می‌آید. توجه داریم که در این فرایند همه واکنش‌دهنده‌ها به فراورده تبدیل نخواهند شد؛ زیرا این واکنش برگشت‌پذیر است؛ با این توصیف، در ظرف واکنش مخلوطی از سه گاز هیدروژن، نیتروژن و آمونیاک وجود دارد. با توجه به نقطه جوش آن‌ها می‌توان دریافت که با کاهش دما به دماهای پایین‌تر از نقطه جوش آمونیاک (پایین‌تر از دمای -33°C)، آمونیاک به مایع تبدیل می‌شود و می‌توان آن را از مخلوط جداسازی کرد.

ماده	نقطه جوش ($^{\circ}\text{C}$)
H_2	-۲۵۳
N_2	-۱۹۶
NH_3	-۳۳

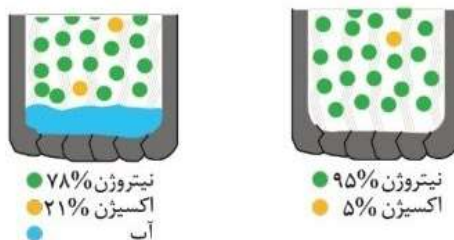
به طور خلاصه فرایند هابر را می‌توان به صورت زیر نشان داد:

در فرایند تهیه آمونیاک به کمک فرایند هابر، با کاهش دما تا حدود -40°C ، آمونیاک به حالت مایع درمی‌آید و می‌توان آن را از مخلوط جدا کرد.

به منظور پرکردن و تنظیم باد خودرو به جای هوا از گاز نیتروژن استفاده می‌شود.

گاز نیتروژن فراوان‌ترین گاز سازنده هواکره بوده و درصد حجمی آن معادل با ۷۸ درصد است، درحالی که درصد حجمی این گاز در تایر خودرو معادل ۹۵ درصد است. بنابراین نسبت خواسته‌شده به تقریب معادل با ۸۲/۱۰ است.

با توجه به شکل بالا پر کردن تایر خودرو با گاز نیتروژن موجب می‌شود که در داخل تایر رطوبتی وجود نداشته باشد. زیرا رطوبت سبب زنگ زدن سیم‌های فولادی تایر خواهد شد. از طرفی، مولکول‌های اکسیژن به علت اندازه کوچکتر نسبت به مولکول‌های نیتروژن، تمایل بیشتری به خروج از تایر دارند و استفاده از گاز نیتروژن موجب می‌شود که لاستیک دیرتر کم‌باد شود.

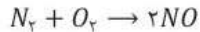
گاز نیتروژن بیشترین درصد را در میان گازهای سازنده هواکره دارد و در صنعت، کاربردهای گسترده‌ای دارد. از گاز نیتروژن برای پرکردن تایر خودروها، در صنعت سرماسازی برای انجماد مواد غذایی و برای نگهداری نمونه‌های بیولوژیک در پزشکی استفاده می‌شود.

نیتروژن‌نامه

- ✓ عنصر نیتروژن از جمله عناصری بوده که به صورت مولکول‌های دواتمی (N_2) در طبیعت وجود دارد.
- ✓ گاز نیتروژن فراوان‌ترین گاز سازنده هواکره بوده و درصد حجمی آن در هواکره به تقریب معادل با ۷۸ درصد است.
- ✓ از گاز نیتروژن برای پرکردن تایر خودروها، در صنعت سرماسازی برای انجماد مواد غذایی و برای نگهداری نمونه‌های بیولوژیک در پزشکی استفاده می‌شود.
- ✓ این گاز را از تقطیر جزء به جزء هوای مایع تهیه می‌کنند. توجه داریم که نقطه جوش نیتروژن معادل با -196°C بوده و اولین گازی است که از برج تقطیر جدا می‌شود.
- ✓ گاز نیتروژن به عنوان اصلی‌ترین جزء سازنده هواکره، واکنش‌پذیری بسیار کمی دارد و به طور معمول با اکسیژن واکنش نمی‌دهد. اما تنها هنگام رد و برق، این دو گاز در هواکره ترکیب شده و به اکسیدهای نیتروژن تبدیل می‌شوند.
- ✓ گاز نیتروژن به جو بی‌اثر شهرت یافته و در محیط‌هایی که گاز اکسیژن، عامل ایجاد تغییر شیمیایی است، به جای آن از گاز نیتروژن استفاده می‌شود.
- ✓ در فرایند هابر، گاز نیتروژن تحت شرایط ویژه با گاز هیدروژن واکنش داده و گاز آمونیاک تولید می‌شود.

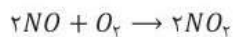
معادله موازنه شده گاز نیتروژن و اکسیژن به صورت زیر است:

با توجه به معادله موازنه شده، به ازای هر بار انجام واکنش یک مول گاز اکسیژن (معادل با ۳۲ گرم) و یک مول گاز نیتروژن (معادل با ۲۸ گرم) مصرف می‌شود. از این رو، تفاوت جرم گازهای مصرف شده به ازای هر بار انجام واکنش معادل با ۴ گرم است. از طرفی طی این واکنش، دو مول گاز NO تولید می‌شود. بر این اساس، میزان گاز تولید شده را در صورتی که تفاوت جرم گاز نیتروژن و اکسیژن مصرف شده برابر با ۰/۱۲۵ گرم باشد، به دست می‌آوریم:

$$? g NO = 0.125 g \times \frac{2 \text{ mol NO}}{4 g \text{ تفاوت جرم}} \times \frac{30 g NO}{1 \text{ mol NO}} = 1.875 g NO$$

گاز نیتروژن مونوکسید تولید شده مطابق معادله موازنه شده زیر با گاز اکسیژن واکنش می‌دهد:

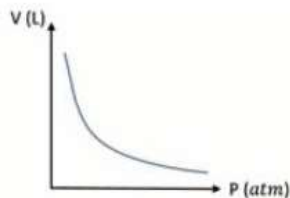

بر این اساس، حجم نیتروژن دی‌اکسید تولید شده را محاسبه می‌کنیم:

$$? L NO_2 = 1.875 g NO \times \frac{1 \text{ mol NO}}{30 g NO} \times \frac{2 \text{ mol NO}_2}{2 \text{ mol NO}} \times \frac{22.4 L NO_2}{1 \text{ mol NO}_2} = 1.4 L$$

بر این اساس، در اثر واکنش نیتروژن مونوکسید با گاز اکسیژن، ۱/۴ لیتر گاز نیتروژن دی‌اکسید تولید خواهد شد.

فاصله بین مولکول‌های یک نمونه گازی، تابعی از فشار وارد بر آن بوده و با افزایش فشار وارد بر یک نمونه گاز، میزان فاصله بین مولکول‌ها کاهش می‌یابد. نمودار رابطه حجم گاز بر حسب فشار در دمای ثابت به صورت زیر است:

۱ گازها شکل و حجم معینی ندارند درحالی که مایعات شکل مشخصی ندارند اما دارای حجم مشخصی هستند. از طرفی جامدات، هم شکل معین و هم حجم معین دارند.

۲ توجه داریم که با افزایش فشار بر یک نمونه گاز، حجم گاز که معادل با میزان فاصله بین مولکول‌ها هست کاهش می‌یابد و اندازه مولکول گازی با افزایش فشار تغییری نخواهد کرد.

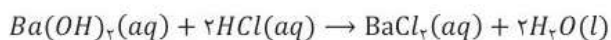
۳ بر اساس قانون آووگادرو، هر مول از گازهای گوناگون در دما و فشار یکسان، حجم مشابهی دارند. با توجه به متفاوت بودن جرم مولی گاز CO_2 و CO ، ۱ گرم از آن‌ها، میزان مول مشابهی نداشته و در نتیجه حجم متفاوتی نیز خواهند داشت.

پایه تشریحی:

در قدم اول، جرم باریم هیدروکسید را محاسبه می‌کنیم. با توجه به اینکه چگالی محلول معادل با ۱ گرم بر میلی‌لیتر است، جرم محلول معادل با ۲۰۰ گرم خواهد بود. بر این اساس، داریم:

$$\text{غلظت ppm} = \frac{\text{جرم حل‌شونده}}{\text{جرم محلول}} \times 10^6 \Rightarrow 21375 = \frac{x \text{ g}}{200 \text{ g}} \times 10^6 \Rightarrow x = 4/275 \text{ g Ba(OH)}_2$$

بنابراین جرم باریم هیدروکسید موجود در محلول معادل با ۴/۲۷۵ گرم است که طبق معادله موازنه‌شده زیر با محلول هیدروکلریک اسید واکنش می‌دهد.

با توجه به معادله موازنه‌شده، به ازای مصرف هر مول باریم هیدروکسید، دو مول HCl مصرف می‌شود. بر این اساس، داریم:

$$? \text{ mL HCl} = 4/275 \text{ g Ba(OH)}_2 \times \frac{1 \text{ mol Ba(OH)}_2}{171 \text{ g Ba(OH)}_2} \times \frac{2 \text{ mol HCl}}{1 \text{ mol Ba(OH)}_2} \times \frac{1 \text{ L HCl}}{4 \text{ mol HCl}} = 0/125 \text{ L}$$

بنابراین باریم هیدروکسید موجود در محلول با ۱۲۵ میلی‌لیتر محلول ۰/۴ مولار هیدروکلریک اسید واکنش می‌دهد.

پایه تشریحی:

مولکول آب و هیدروژن سولفید هر دو قطبی بوده و ساختار خمیده دارند. اما به علت وجود پیوند هیدروژنی در آب، نقطه جوش آب از هیدروژن سولفید بسیار بیشتر است به طوری که نقطه جوش آب معادل ۱۰۰ درجه و نقطه جوش هیدروژن سولفید برابر با ۶۰- درجه است.

ماده	فرمول شیمیایی	مدل فضا پرکن	قطبیت مولکول	جرم مولی (g.mol^{-1})	حالت فیزیکی (25°C)	نقطه جوش ($^\circ\text{C}$)
آب	H_2O		قطبی	۱۸	مایع	۱۰۰
هیدروژن سولفید	H_2S		قطبی	۳۴	گاز	-۶۰

پرسش سارگرفته‌ها:

۲ با توجه به جدول بالا، هر دو مولکول آب و هیدروژن سولفید ساختار مشابهی دارند.

۳ علت تفاوت نقطه جوش این دو مولکول، وجود پیوند هیدروژنی در مولکول آب است.

۴ گشتاور دوقطبی آب معادل با ۱/۸۵ دبای و گشتاور دوقطبی هیدروژن سولفید معادل با ۰/۹۷ دبای است. درحالی که کربن دی اکسید و کربن دی سولفید، هر دو ناقطبی بوده و گشتاور دوقطبی این دو مولکول برابر صفر است. ساختار لوویس کربن دی اکسید و کربن دی سولفید به صورت زیر است:

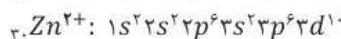
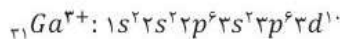

عبارت‌های الف و ب درست هستند.

بررسی موارد:

الف) اکثر فلزات اصلی با از دست دادن الکترون به آرایش الکترونی گاز نجیب پیش از خود می‌رسند. گالیوم از جمله فلزات اصلی است که آرایش الکترونی یون پایدار آن به گاز نجیب ختم نمی‌شود. شمار الکترون‌ها در همه زیرلایه‌های الکترونی یون تمامی این عناصر عددی زوج است.

ب) اتم گالیوم با از دست دادن سه الکترون (Ga^{3+}) و اتم روی با از دست دادن دو الکترون (Zn^{2+}) کاتیون تشکیل می‌دهند. آرایش الکترونی کاتیون این دو عنصر به صورت زیر است:

با توجه به آرایش الکترونی رسم‌شده، کاتیون این دو عنصر آرایش الکترونی مشابهی دارند.

پ) شکل زیر، پیشرفت واکنش فلز روی با محلول نمکی از وانادیم (V) را نشان می‌دهد.

با توجه به شکل بالا در واکنش فلز روی با محلولی از نمک وانادیم، عنصر روی به عنوان کاهنده عمل کرده و باعث کاهش عدد اکسایش وانادیم در محلول این عنصر می‌شود. با انجام این واکنش، رنگ محلول از زرد می‌تواند به رنگ‌های آبی، سبز و یا بنفش تغییر کند.

ت) یکی از روش‌های بیرون کشیدن فلز از لایه‌لای خاک، استفاده از گیاهان است. در این روش در معدن یا خاک دارای فلز، گیاهانی را می‌کارند که می‌توانند آن فلز را جذب کنند. سپس گیاه را برداشت می‌کنند، می‌سوزانند و از خاکستر حاصل، فلز را جداسازی می‌کنند. توجه داریم که این روش برای استخراج فلزهای نیکل و روی مقرون به صرفه نیست.

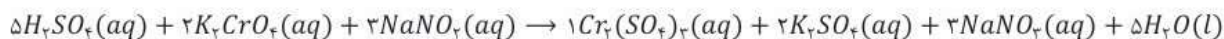
پاسخ تشریحی:

ماده M برخلاف دو ماده دیگر محلول نیست و درمورد مقایسه انحلال‌پذیری ماده A و D نمی‌توان اظهار نظر کرد. بنابراین می‌توان گفت که انحلال‌پذیری ماده M نسبت به هر دو ماده A و D کمتر است.

در رابطه با محلول‌ها، به مطالب زیر توجه کنید:

- ✓ محلول؛ مخلوطی همگن از دو یا چند ماده است که حالت فیزیکی و ترکیب شیمیایی محلول در سرتاسر آن، یکسان و یکنواخت است.
 - ✓ محلول‌ها می‌توانند به سه حالت وجود داشته باشند:
 - الف) گازی – هوا
 - ب) مایع – سرم فیزیولوژیک، ضد یخ (اتیلن گلیکول در آب)، گلاب (مخلوط همگن از چند ماده آلی در آب)
 - ج) جامد – سکه فلزی
 - ✓ برخی محلول‌ها رقیق و برخی غلیظ هستند که از جمله محلول‌های رقیق، سرم فیزیولوژیک را می‌توان نام برد. از جمله محلول‌های غلیظ گلاب دو آتش، محلول نیتریک اسید ۷۰٪ جرمی، آب دریای مرده و آب دریاچه ارومیه را می‌توان مثال زد.
 - ✓ مقایسه غلظت آب چهار دریا به صورت زیر است:
 - اقیانوس آرام > دریای مدیترانه > دریای سرخ > دریای مرده
- برای راحت‌تر به خاطر سپردن ترتیب نام دریاها؛ از رمز «مرده، در سرخی مدیترانه آرام گرفت» استفاده کنید.

معادله موازنه شده واکنش به صورت زیر است:

براین اساس، مجموع ضرایب معادله برابر با ۲۱ است.

بسیاری از واکنش‌ها با آن بازده یا راندمانی (R) که ما می‌خواهیم پیشرفت نمی‌کنند و معمولاً مقدار فراورده‌های به دست آمده در عمل، کمتر از مقدار فراورده‌هایی است که ما انتظار داریم تولید شوند. به همین دلیل، برای پیشرفت واکنش از کمیتی به نام بازده درصدی استفاده می‌شود. به مقدار فراورده مورد انتظار در هر واکنش، مقدار نظری می‌گویند. که از محاسبات استوکیومتری بدست می‌آید و به مقدار فراورده‌ای که در عمل تولید می‌شود، مقدار عملی می‌گویند. فرمول بازده درصدی یک واکنش به صورت زیر است:

$$R = \frac{\text{مقدار عملی}}{\text{مقدار نظری}} \times 100$$

در اغلب واکنش‌های شیمیایی، مقدار فراورده‌ای که در عمل به دست می‌آید (مقدار عملی)، کمتر از مقدار نظری است. در نتیجه بازده اغلب واکنش‌های شیمیایی کمتر از ۱۰۰ درصد است. برای حل سوالات بازده درصدی به روش کسر تبدیل، اگر از واکنش‌دهنده به فراورده رسیدیم، واکنش را در کسر $(\frac{\text{بازده درصدی}}{100})$ ضرب کرده و اگر از فراورده به واکنش‌دهنده رسیدیم، واکنش را در کسر $(\frac{100}{\text{بازده درصدی}})$ ضرب می‌کنیم.

با توجه به معادله موازنه شده واکنش، به ازای مصرف ۳ مول $NaNO_7$ ، یک مول $Cr_7(SO_4)_7$ تولید می‌شود. بر این اساس، داریم:

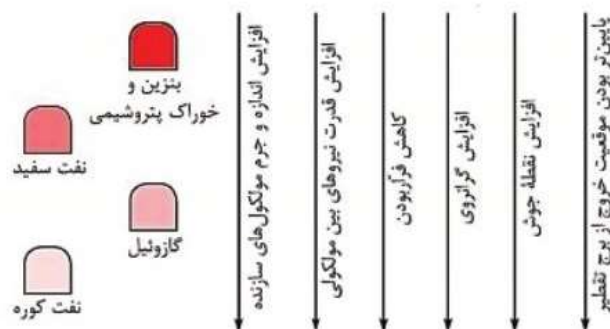
$$? \text{ بازده درصدی} = 82/8 \text{ g } NaNO_7 \times \frac{1 \text{ mol } NaNO_7}{69 \text{ g } NaNO_7} \times \frac{1 \text{ mol } Cr_7(SO_4)_7}{3 \text{ mol } NaNO_7} \times \frac{392 \text{ g } Cr_7(SO_4)_7}{1 \text{ mol } Cr_7(SO_4)_7} \times \frac{X}{100} = 141/12 \text{ g} \rightarrow X = 90\%$$

به منظور محاسبه بازده درصدی واکنش می‌توانیم از روش تناسب نیز کمک بگیریم:

$$\left[\frac{\text{بازده درصدی} \times \text{جرم } NaNO_7}{\text{جرم مولی} \times \text{ضریب}} \right] = \left[\frac{\text{جرم } Cr_7(SO_4)_7}{\text{جرم مولی} \times \text{ضریب}} \right] \Rightarrow \frac{82/8 \text{ g } NaNO_7 \times X}{3 \times 69 \text{ g } NaNO_7} = \frac{141/12 \text{ g } Cr_7(SO_4)_7}{1 \times 392 \text{ g } Cr_7(SO_4)_7} \rightarrow X = 90\%$$

بر این اساس، بازده درصدی واکنش معادل با ۹۰ درصد است.

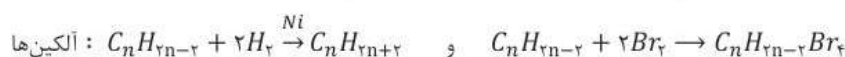
نفت کوره از مولکول‌هایی تشکیل شده است که نسبت به نفت سفید شمار اتم کربن بیشتری داشته و در نتیجه از نیروهای بین مولکولی قوی‌تر و فراریت کمتری برخوردارند. بنابراین می‌توان گفت اگر در دمای مشخص، یک نمونه نفت کوره به حالت بخار وجود داشته باشد، در آن دما نفت سفید نیز حالت بخار دارد. شکل زیر اجزای سازنده نفت خام را با یکدیگر مقایسه می‌کند.

 بررسی ساینده ها:

۱ واکنش تولید اتانول از اتن در حضور سولفوریک اسید انجام می شود. در این واکنش، اتن با آب واکنش داده و اتانول تولید خواهد شد. توجه داریم که سولفوریک اسید، کاتالیزگر واکنش است.

۲ هیدروکربن های سیر شده که شامل آلکان ها و سیکلوآلکان ها می شوند، با بخار برم، بخار آب و گاز هیدروژن واکنش نمی دهند اما آلکن ها و آلکین ها به علت سیر نشده بودن، می توانند با این مواد واکنش داده و به ترکیبی سیر شده تبدیل شوند. واکنش کلی آلکن ها و آلکین ها با گاز هیدروژن و بخار برم به صورت زیر است:

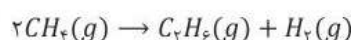
تمامی آلکن ها می توانند با یک مول هیدروژن واکنش داده و به آلکان هم کربن خود تبدیل شوند.

۳ در برج تقطیر از پایین به بالا، دما کاهش یافته و موادی که سبک ترند و اندازه کوچکتری دارند، به سمت بالای برج حرکت می کنند. بنابراین در این فرایند، روند تغییرات دما و اندازه مولکول های خروجی از برج، شبیه یکدیگر است.

۲۱۸۸

پاسخ تشریحی:

معادله موازنه شده واکنش به صورت زیر است:

برای تعیین آنتالپی یک واکنش از طریق آنتالپی پیوند از رابطه زیر استفاده می کنیم:

$$\Delta H = [\text{مجموع آنتالپی پیوندها در مواد فراورده}] - [\text{مجموع آنتالپی پیوندها در مواد واکنش دهنده}]$$

طبق این رابطه در صورتی که ΔH بزرگتر از صفر باشد، واکنش گرماگیر بوده و Q در سمت واکنش دهنده ها قرار می گیرد. در حالی که اگر ΔH کوچکتر از صفر باشد، واکنش گرماده بوده و Q در سمت فراورده ها قرار می گیرد.

ΔH واکنش معادل با $+65$ کیلوژول است. بر این اساس، داریم:

$$65 = 8 \Delta H(C-H) - \Delta H(C-C) - 6 \Delta H(C-H) - \Delta H(H-H)$$

$$\rightarrow 2 \Delta H(C-H) - \Delta H(C-C) - \Delta H(H-H) = 65 \rightarrow 2 \Delta H(C-H) - (348 + 435) = 65$$

$$\rightarrow \Delta H(C-H) = 424 \text{ kJ} \cdot \text{mol}^{-1}$$

بنابراین آنتالپی پیوند $C-H$ معادل با 424 کیلوژول بر مول است.

۴۱۸۹

تمامی عبارات بیان شده درست هستند.

 بررسی موارد:

(الف) تمامی عناصر شبه فلز جدول تناوبی در دسته p قرار گرفته اند. توجه داریم که عناصر فلزی در هر چهار دسته s, p, d, f قرار دارند و نافلزات نیز در دسته s و p واقع شده اند.

(ب) در یک گروه از بالا به پایین بر خاصیت فلزی افزوده شده و از خاصیت نافلزی کاسته می شود. بنابراین می توان گفت که در یک گروه، عدد اتمی یک عنصر فلزی به یقین بیشتر از نافلز هم گروه آن است.

(پ) عنصر ^{85}Br تنها نافلز مایع جدول تناوبی است که در دوره چهارم واقع شده است. در دوره چهارم جدول تناوبی، تنها عنصر کریپتون به حالت گازی وجود دارد که فعالیت شیمیایی ناچیزی دارد.

(ت) در یک دوره از جدول تناوبی از چپ به راست از خاصیت فلزی کاسته می‌شود. بنابراین می‌توان گفت که عنصرهای سمت چپ یک شبه فلز در جدول تناوبی، می‌توانند شبه فلز و فلز باشند. به عنوان مثال در دوره چهارم جدول تناوبی می‌توان عنصر آرسنیک را مثال زد که یک شبه فلز است و عنصر قبلی آن ژرمانیم بوده که آن نیز یک شبه فلز محسوب می‌شود و تمامی عناصر قبل از ژرمانیم در دوره چهارم جدول، فلزند. همانطور که می‌دانیم خواص فیزیکی شبه فلزات مانند فلزات و خواص شیمیایی آن‌ها مانند نافلزات است.

۲۹۰

برای محاسبه سرعت متوسط مصرف یا تولید مواد شرکت کننده در یک واکنش شیمیایی، باید از کمیت‌های قابل اندازه‌گیری مواد شرکت کننده در آن واکنش مانند جرم، فشار، غلظت و یا حجم استفاده کنیم. رابطه سرعت متوسط مصرف یا تولید یک ماده در یک واکنش شیمیایی به صورت زیر است:

$$R = \frac{|n_p - n_i|}{\Delta t} = \frac{|\Delta n|}{\Delta t}$$

در این رابطه R معادل با سرعت متوسط مصرف یا تولید یک ماده، Δt بیانگر طول یک بازه زمانی و Δn معادل تغییر مقدار کمیت موردنظر در طول آن بازه زمانی است. به علاوه، می‌دانیم که سرعت متوسط مصرف یا تولید مواد شرکت کننده در یک واکنش، متناسب با ضرایب استوکیومتری آن‌ها خواهد بود. به عبارت دیگر، اگر ضرایب استوکیومتری مواد شرکت کننده در واکنش یکسان نباشد، سرعت متوسط آن‌ها نیز، متفاوت از یکدیگر خواهد بود. از این رو، شیمی دان‌ها برای درک آسان‌تر روند پیشرفت واکنش‌ها در واحد زمان، از یک مفهوم کاربردی به نام سرعت واکنش استفاده می‌کنند. سرعت واکنش، از تقسیم سرعت متوسط مصرف یا تولید هر یک از مواد شرکت کننده در واکنش بر ضریب استوکیومتری آن ماده بدست می‌آید. برای مثال معادله زیر را در نظر بگیرید:

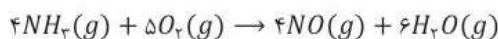

برای محاسبه سرعت متوسط واکنش در بازه زمانی Δt به صورت زیر عمل می‌کنیم:

$$\bar{R}_{\text{واکنش}} = \frac{|\Delta n_A|}{2 \times \Delta t} = \frac{|\Delta n_B|}{1 \times \Delta t} = \frac{|\Delta n_C|}{3 \times \Delta t} = \frac{|\Delta n_D|}{2 \times \Delta t} \Rightarrow \bar{R}_{\text{واکنش}} = \frac{\bar{R}_A}{2} = \frac{\bar{R}_B}{1} = \frac{\bar{R}_C}{3} = \frac{\bar{R}_D}{2}$$

پاسخ تشریحی

معادله موازنه شده واکنش به صورت زیر است:

با توجه به معادله موازنه شده واکنش، به ازای هر بار انجام واکنش، ۹ مول واکنش دهنده مصرف شده و ۱۰ مول فرآورده تولید می‌شود. بنابراین می‌توان گفت به ازای هر بار انجام واکنش، ۱ مول به شمار گازهای موجود در ظرف افزوده می‌شود. بر این اساس، میزان افزایش شمار مول‌های گازی موجود در ظرف را پس از ۳۰ ثانیه محاسبه می‌کنیم:

$$\text{مول گاز افزوده شده} = 30 \text{ s} \times \frac{1 \text{ min}}{60 \text{ s}} \times \frac{0.2 \text{ mol} \cdot L^{-1}}{1 \text{ min}} \times 2 L = 0.2 \text{ mol}$$

بنابراین پس از ۳۰ ثانیه، ۰.۲ مول به گازهای موجود در ظرف افزوده می‌شود. مقدار اولیه گازهای موجود در ظرف معادل با ۰.۴۵ مول بوده است که به ۰.۴۷ مول خواهد رسید.

با توجه به واکنش انجام شده، در مدت ۳۰ ثانیه، ۰.۰۸ مول از آمونیاک اولیه مصرف شده است. حال مدت زمانی را که ۰.۱۲ مول باقی مانده از آمونیاک مصرف می‌شود را محاسبه می‌کنیم:

$$? s = 0.12 \text{ mol } NH_3 \times \frac{30 \text{ s}}{0.08 \text{ mol } NH_3} = 45 \text{ s}$$

پس ۴۵ ثانیه دیگر طول می‌کشد تا واکنش تکمیل شود.

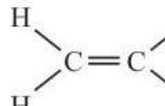
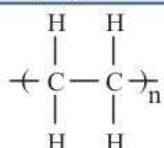
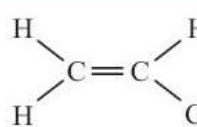
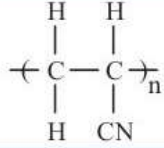
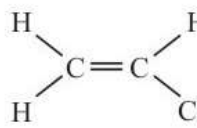
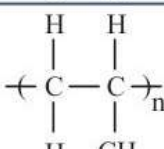
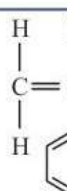
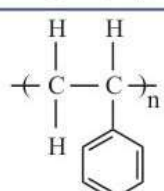
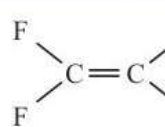
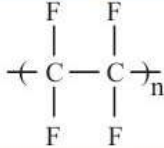
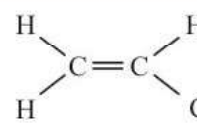
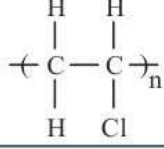
پایه تشریحی

تمامی مطالب داده شده، درست هستند.

(آ) شیمی دان‌ها برای درک آسان‌تر روند پیشرفت واکنش‌ها، از یک مفهوم کاربردی به نام سرعت واکنش استفاده می‌کنند.
 (ب) سرعت واکنش، از تقسیم سرعت متوسط مصرف یا تولید هر یک از مواد شرکت‌کننده در واکنش بر ضریب استوکیومتری آن ماده بدست می‌آید.
 در صورتی که ضریب یک ماده در معادله موازنه شده برابر با یک باشد، سرعت متوسط تولید یا مصرف آن ماده، با سرعت متوسط واکنش برابر است.
 (پ) شیب نمودار «مول-زمان» برای هر یک از مواد شرکت‌کننده در واکنش، متناسب با ضریب استوکیومتری آن ماده در معادله موازنه شده واکنش است. به عبارت دیگر، اگر ضریب استوکیومتری شرکت‌کننده‌ها یکسان نباشد، سرعت متوسط آن‌ها متفاوت از یکدیگر خواهد بود.
 (ت) سرعت واکنش، از تقسیم سرعت متوسط مصرف یا تولید هر یک از مواد شرکت‌کننده در واکنش بر ضریب استوکیومتری آن ماده بدست می‌آید.

پایه تشریحی

در ساختار پلی سیانواتن بر روی اتم‌های نیتروژن، در تفلون بر روی اتم‌های فلوئور و در پلی‌وینیل کلرید بر روی اتم‌های کلر، جفت الکترون ناپیوندی قرار دارد.
 جدول زیر، ساختار و ویژگی‌های انواع پلیمرهای افزایشی را نشان می‌دهد:

نام پلیمر	نام مونومر	ساختار مونومر	ساختار پلیمر	کاربرد
پلی‌اتن	اتن			کیسه‌های پلاستیکی بطری‌های پلاستیکی لوله پلاستیکی
پلی‌سیانواتن	سیانواتن			پتو و پارچه
پلی‌پروپن	پروپن			تهیه و تولید سرنگ
پلی‌استیرن	استیرن			تولید ظرف یکبار مصرف
تفلون	تترافلوئورواتن			نخ دندان کفی اتو تولید ظروف نجسب
پلی‌وینیل کلرید	وینیل کلرید (کلرواتن)			کیسه‌های خون

پرسی سادرگینه‌ها:

۱ پنبه یکی از الیاف طبیعی است که علاوه بر تولید پوشاک در تولید روبه مبل، پرده، تور ماهیگیری، گاز استریل و غیره استفاده می‌شود. پنبه پلیمری طبیعی بوده که مونومر سازنده آن، گلوکز است. توجه داریم که در مولکول‌های سازنده پلیمرها، شمار واحدهای سازنده، دقیقاً مشابه هم نیست.

۲ درشت مولکول‌ها، موادی هستند که مولکول‌هایی با تعداد اتم زیاد داشته و در نتیجه جرم مولی بسیار زیاد و مولکول‌های بسیار بزرگی دارند. درشت‌مولکول‌ها بر اساس وجود واحد تکرارشونده در ساختار خود به دو دسته پلیمری و غیرپلیمری تقسیم‌بندی می‌شوند. توجه داریم که روغن زیتون درشت مولکول غیرپلیمری و پلی‌اتن و انسولین، درشت مولکول پلیمری به شمار می‌روند. جرم مولی روغن زیتون نسبت به پلی‌اتن و انسولین کمتر است.

۴ به عنوان مثال واحدهای گلوکز موجود در الیاف پنبه به کمک اتم اکسیژن به هم متصل شده‌اند. هر مولکول سلولز از اتصال تعداد زیادی مولکول گلوکز به وجود آمده است.

۴ | ۹۳

پاسخ تشریحی:

زمان انجام واکنش‌ها، به عوامل مختلفی مثل دما، غلظت، نوع مواد واکنش‌دهنده، کاتالیزگر و سطح تماس واکنش‌دهنده بستگی دارد. به گونه‌ای که برای کاهش یا افزایش سرعت انجام واکنش‌ها، می‌توان این عوامل را تغییر داد:

کاتالیزگر ماده‌ای است که بدون مصرف شدن در واکنش‌های شیمیایی، سرعت انجام آن‌ها را افزایش می‌دهد. یون یدید (I^-)، کاتالیزگر واکنش تجزیه آب اکسیژنه است. محلول هیدروژن پراکسید در دمای اتاق به کندی تجزیه شده و گاز اکسیژن تولید می‌کند؛ در حالی که افزودن دو قطره از محلول پتاسیم یدید به این محلول، سرعت واکنش را به طور چشمگیری افزایش می‌دهد.

با افزایش غلظت واکنش‌دهنده‌های شرکت‌کننده در یک واکنش شیمیایی، تعداد برخوردهای میان ذرات سازنده این مواد افزایش یافته و واکنش موردنظر نیز با سرعت بیشتری انجام می‌شود. الیاف آهن در هوای معمولی در مجاورت با شعله آتش، داغ و سرخ شده اما نمی‌سوزند. درحالی که همان مقدار الیاف آهن داغ و سرخ‌شده در یک ارلن پر از گاز اکسیژن، شعله‌ور شده و شروع به سوختن می‌کند.

با افزایش سطح تماس میان واکنش‌دهنده‌های شرکت‌کننده در یک فرایند نیز تعداد برخوردهای میان ذرات سازنده این مواد افزایش یافته و واکنش موردنظر با سرعت بیشتری انجام می‌شود. اگر شعله آتش را روی گرد آهن موجود در کیسول چینی بگیریم، آهن موجود در ظرف، داغ و گداخته شده اما نمی‌سوزد. در صورتی که اگر گرد آهن را بر روی شعله آتش بپاشیم، با توجه به افزایش سطح تماس آهن با اکسیژن هوا، گرد آهن می‌سوزد. با توجه به توضیحات داده‌شده، راهکارهای گزینه چهارم به درستی بیان شده است.

۲ | ۹۴

پاسخ تشریحی:

فرمول مولکولی ترکیب موردنظر به صورت $C_{16}H_{17}SO_2N_3$ است. بر این اساس، عبارت‌های الف و ت درست هستند.

پرسی موارد:

(الف) در این ترکیب شمار پیوندهای $C-H$ ، برابر با ۱۶ بوده که معادل با شمار اتم‌های کربن در آن است.

(ب) حلقه بنزنی، حلقه‌ای ۶ کربنه است که پیوندهای کربن-کربن موجود در حلقه به صورت یک در میان، دوگانه هستند. با جایگزین کردن اتم‌های نیتروژن با اتم کربن، ساختاری با دو حلقه بنزنی تشکیل خواهد شد.

پ) ۳ و ۶- دی اتیل، ۴- متیل نونان آلکانی شاخه دار و دارای ۱۴ اتم کربن است در حالی که ساختار ترکیب مورد نظر، ۱۶ اتم کربن دارد.
ت) اکسنده ترین عنصر ترکیب، اکسیژن است که بر روی هر اتم آن، دو جفت الکترون ناپیوندی وجود دارد. با این حساب شمار جفت الکترون های ناپیوندی این عنصر در ترکیب معادل با ۴ خواهد بود. از طرفی شمار پیوندهای دوگانه در این ترکیب برابر ۸ پیوند است. بنابراین نسبت خواسته شده برابر با ۲ خواهد بود.

۴۹۵

پاسخ تشریحی:

در یک محلول اسیدی، هر چه غلظت یون هیدرونیوم بیشتر باشد، محلول از خاصیت اسیدی بیشتری برخوردار است. توجه داریم که با افزایش خاصیت اسیدی یک محلول، pH آن، کاهش می یابد.

بررسی سایر گزینه ها:

۱) غلظت تعادلی HF نسبت به غلظت تعادلی یون هیدرونیوم و یون فلوئورید تولید شده بیشتر است. توجه داریم که هیدروفلوئوریک اسید، یک اسید ضعیف بوده و به میزان کمی، یونش پیدا می کند.

۲) به کاربردن عبارت تفکیک یونی نادرست بوده و بایستی از واژه یونش استفاده شود. توجه داریم که عبارت تفکیک یونی برای ترکیب های یونی مانند $NaCl$ به کار می رود.

۳) از ثابت یونش اسیدها، به عنوان معیار مناسبی برای مقایسه قدرت اسیدهای مختلف استفاده می شود. در واقع هر چقدر که مقدار K_a برای یک ماده اسیدی بزرگتر باشد، آن اسید به هنگام انحلال در آب، به میزان بیشتری یونش پیدا کرده و قدرت اسیدی بالاتری دارد. توجه داریم که مقدار ثابت یونش برای اسیدهای مختلف مانند هر ثابت تعادل دیگری، فقط به دما بستگی دارد و غلظت اسید مورد نظر در مقدار آن تاثیری ندارد. فرمیک اسید نسبت به استیک اسید، ثابت یونش بزرگتری داشته و از قدرت اسیدی بیشتری برخوردار است.

توجه داریم که ثابت یونش اسیدهای ضعیف کمتر از $1 \text{ mol} \cdot \text{L}^{-1}$ است. جدول زیر، ثابت یونش اسیدهای مختلف را نشان می دهد:

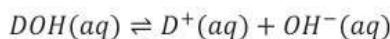
نام اسید	فرمول شیمیایی	ثابت یونش (K_a)	معادله یونش در آب
هیدرویدیک اسید	HI	بسیار بزرگ	$\text{HI}(\text{aq}) \rightarrow \text{H}^+(\text{aq}) + \text{I}^-(\text{aq})$
هیدروبرمیک اسید	HBr	بسیار بزرگ	$\text{HBr}(\text{aq}) \rightarrow \text{H}^+(\text{aq}) + \text{Br}^-(\text{aq})$
هیدروکلریک اسید	HCl	بسیار بزرگ	$\text{HCl}(\text{aq}) \rightarrow \text{H}^+(\text{aq}) + \text{Cl}^-(\text{aq})$
سولفوریک اسید	H_2SO_4	بسیار بزرگ	$\text{H}_2\text{SO}_4(\text{aq}) \rightarrow \text{H}^+(\text{aq}) + \text{HSO}_4^-(\text{aq})$
نیتریک اسید	HNO_3	بزرگ	$\text{HNO}_3(\text{aq}) \rightarrow \text{H}^+(\text{aq}) + \text{NO}_3^-(\text{aq})$
هیدروفلوئوریک اسید	HF	5.9×10^{-4}	$\text{HF}(\text{aq}) \rightleftharpoons \text{H}^+(\text{aq}) + \text{F}^-(\text{aq})$
نیترواسید	HNO_2	4.5×10^{-4}	$\text{HNO}_2(\text{aq}) \rightleftharpoons \text{H}^+(\text{aq}) + \text{NO}_2^-(\text{aq})$
فورمیک اسید	HCOOH	1.8×10^{-4}	$\text{HCOOH}(\text{aq}) \rightleftharpoons \text{H}^+(\text{aq}) + \text{HCOO}^-(\text{aq})$
استیک اسید	CH_3COOH	1.8×10^{-5}	$\text{CH}_3\text{COOH}(\text{aq}) \rightleftharpoons \text{H}^+(\text{aq}) + \text{CH}_3\text{COO}^-(\text{aq})$
هیدروسیانیک اسید	HCN	4.9×10^{-10}	$\text{HCN}(\text{aq}) \rightleftharpoons \text{H}^+(\text{aq}) + \text{CN}^-(\text{aq})$

در جدول بالا قدرت اسیدی و ثابت یونش اسیدهای ذکر شده از بالا به پایین کاهش می یابد.

عبارت‌های الف و پ درست هستند.

بررسی موارد:

الف) معادله یونش باز DOH به صورت زیر است:

با توجه به اینکه غلظت یون هیدروکسید تولیدشده از رابطه $M\alpha$ به دست می‌آید، داریم:

$$[OH^-] = M\alpha = 0.1 \times 16 \times 10^{-3} = 16 \times 10^{-3} \text{ mol.L}^{-1}$$

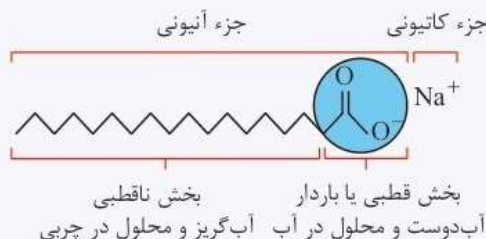
در یک محلول آبی در دمای 25°C ، حاصل ضرب غلظت یون‌های هیدرونیوم و هیدروکسید برابر با $10^{-14} \text{ mol}^2 \cdot \text{L}^{-2}$ است. اکنون با توجه به غلظت یون هیدروکسید، غلظت یون هیدرونیوم را محاسبه می‌کنیم:

$$[H^+] \times [OH^-] = 10^{-14} \rightarrow [H^+] \times 16 \times 10^{-3} = 10^{-14} \rightarrow [H^+] = 6.25 \times 10^{-13} \text{ mol.L}^{-1}$$

پ) پاک‌کننده‌های صابونی یک بخش کاتیونی و یک بخش آنیونی دارند که در صابون‌های جامد این بخش Na^+ و در صابون مایع K^+ یا NH_4^+ است. بخش آنیونی صابون‌ها خود دو بخش قطبی و ناقطبی دارد که بخش قطبی آن معادل COO^- و بخش ناقطبی آن، زنجیر هیدروکربنی یا گروه R است. توجه داریم که در پاک‌کننده‌های صابونی بخش کاتیونی نقشی در پاک‌کنندگی ندارد. با افزایش شمار اتم‌های کربن در پاک‌کننده‌های غیرصابونی، بخش ناقطبی ماده بزرگتر شده و انحلال‌پذیری آن در آب کاهش می‌یابد.

صابون‌های جامد، نمک سدیم اسیدهای چرب هستند و می‌توان آن‌ها را با فرمول کلی $RCOONa$ نشان داد که در آن گروه R نشان دهنده یک زنجیر هیدروکربنی بلند است. اگر R زنجیر آلکیلی باشد، فرمول کلی این صابون‌ها به صورت $C_{n+1}H_{2n+1}O_2Na$ خواهد بود. فرمول ساختاری این نوع از صابون‌ها به صورت زیر خواهد بود:

پ) از انحلال هر مول دی‌نیتروژن پنتاکسید، دو مول یون هیدرونیوم و از انحلال هر مول لیتیم اکسید، دو مول یون هیدروکسید در آب تولید می‌شود. بنابراین محلول موردنظر pH خنثی دارد.

ت) ثابت یونش فقط با تغییر دما، تغییر می‌کند و در دمای ثابت، ثابت یونش اسید تغییر نخواهد کرد.

پاسخ تشریحی:

به منظور محاسبه غلظت یون هیدرونیوم در اسیدهای ضعیف، می‌توانیم از رابطه $[H^+] = \sqrt{K_a \times M}$ بهره ببریم.

$$\frac{[H^+]_{HD}}{[H^+]_{HA}} = \sqrt{\frac{M_{HD} \times K_{HD}}{M_{HA} \times K_{HA}}} \rightarrow \sqrt{\frac{0.05 \times 10^{-6}}{0.05 \times 1}} = 10^{-3}$$

با توجه به این رابطه، غلظت یون هیدرونیوم در محلول HA ، ۱۰۰۰ برابر محلول HD است. می‌دانیم که pH محلول با غلظت یون هیدرونیوم رابطه عکس دارد. بنابراین در ارتباط با مقایسه pH این دو محلول، داریم:

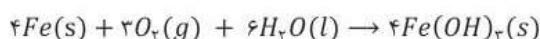
$$pH_{HD} - pH_{HA} = -\log[H^+_{HD}] - (-\log[H^+_{HA}]) = \log[H^+_{HA}] - \log[H^+_{HD}] = \log \frac{[H^+_{HA}]}{[H^+_{HD}]} = \log 10^3 = 3$$

بر این اساس، pH محلول HA به میزان سه واحد کوچکتر است.

۳ ۹۸

پاسخ تشریحی:

به ترد، خرد شدن و فروریختن فلزها بر اثر یک واکنش اکسایش-کاهش خوردگی گفته می‌شود. هنگامی که وسایل آهنی در هوای مرطوب قرار می‌گیرند، یک واکنش اکسایش-کاهش ناخواسته رخ می‌دهد که باعث اکسایش آهن شده و از زیبایی و استحکام آن می‌کاهد. فراورده نهایی خوردگی، زنگ آهن $(Fe(OH)_3)$ است. معادله موازنه‌شده خوردگی کامل یک جسم آهنی به صورت زیر است:

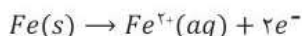

عبارت‌های اول، سوم و چهارم درست هستند.

بررسی موارد:

۱ فرایند زنگ زدن آهن در یک سلول گالوانی انجام می‌شود. در سلول‌های گالوانی نیروی الکتروموتوری سلول بزرگتر از صفر بوده و واکنش به صورت خود به خودی انجام می‌شود.

۲ معادله نیم‌واکنش اکسایش در فرایند زنگ زدن آهن به صورت زیر است:

با توجه به معادله نوشته‌شده نتیجه می‌گیریم که در نیم‌واکنش اکسایش، کاتیون محلول در آب تولید می‌شود و آنیون، فراورده نیم‌واکنش کاهش است.

۳ در فرایند زنگ‌زدن آهن، گونه‌های اکسند و کاهنده به ترتیب گاز اکسیژن و فلز آهن هستند.

۴ در این واکنش آهن اکسایش یافته و عدد اکسایش آن از صفر به +۳ می‌رسد. پس به ازای تبدیل هر مول آهن به زنگ آهن، سه مول الکترون مبادله می‌شود.

۱ ۹۹

پاسخ تشریحی:

ابتدا مولاریته اسید را محاسبه می‌کنیم:

$$\text{مولاریته} = \frac{\text{مول}}{\text{لیتر}} \rightarrow [HY] = \frac{5 \cdot g \cdot mol^{-1}}{0.4 L} = 0.4 mol \cdot L^{-1}$$

به منظور محاسبه غلظت یون هیدرونیوم، از رابطه $[H^+] = \sqrt{K_a \times M}$ بهره می‌بریم. بر این اساس، داریم:

$$[H^+] = \sqrt{K_a \times M} \rightarrow [H^+] = \sqrt{10^{-5} \times 0.4} \Rightarrow [H^+] = 2 \times 10^{-3} mol \cdot L^{-1}$$

برای محاسبه pH محلول از رابطه $pH = -\log[H^+]$ استفاده می‌کنیم:

$$pH = -\log[H^+] = -\log(2 \times 10^{-3}) = 3 - \log 2 = 2.7$$

براین اساس، pH این محلول برابر با ۲/۷ است.

۱

ابتدا به کمک رابطه $[H^+] = M\alpha$ درجه یونش اولیه اسید را محاسبه می‌کنیم:

$$[H^+] = M\alpha \rightarrow \alpha = \frac{[H^+]}{M} = \frac{2 \times 10^{-3}}{0.4} = 5 \times 10^{-3}$$

حجم محلول با اضافه کردن آب، ۴ برابر شده و به ۱/۶ لیتر می‌رسد. بنابراین غلظت اسید برابر است با:

$$[HY] = \frac{5 \text{ g}}{0.4 \text{ mol} \cdot L^{-1}} = 0.1 \text{ mol} \cdot L^{-1}$$

در دمای ثابت، ثابت یونش اسید تغییری نمی‌کند. بر این اساس، غلظت یون هیدرونیوم را در محلول جدید به دست می‌آوریم:

$$[H^+] = \sqrt{K_a \times M} \rightarrow [H^+] = \sqrt{10^{-5} \times 0.1} \Rightarrow [H^+] = 10^{-3} \text{ mol} \cdot L^{-1}$$

در نهایت، درجه یونش اسید را در این محلول محاسبه می‌کنیم:

$$\alpha = \frac{[H^+]}{M} = \frac{10^{-3}}{0.1} = 10^{-2}$$

درجه یونش اولیه اسید برابر با ۰/۰۰۵ بوده که با ۴ برابر شدن حجم محلول، دو برابر شده و به ۰/۰۱ می‌رسد.

۲

با دو برابر کردن جرم اسید حل شده، مقدار اسید به ۱۶ گرم می‌رسد و با نصف کردن حجم محلول، حجم جدید معادل ۲۰۰ میلی لیتر خواهد شد. بنابراین مولاریته اسید برابر است با:

$$[HY] = \frac{16 \text{ g}}{0.2 \text{ mol} \cdot L^{-1}} = 1/6 \text{ mol} \cdot L^{-1}$$

حال به کمک رابطه $[H^+] = \sqrt{K_a \times M}$ غلظت یون هیدرونیوم را محاسبه می‌کنیم:

$$[H^+] = \sqrt{K_a \times M} \rightarrow [H^+] = \sqrt{10^{-5} \times 1/6} \Rightarrow [H^+] = 4 \times 10^{-3} \text{ mol} \cdot L^{-1}$$

در نهایت pH محلول را با استفاده از رابطه $pH = -\log[H^+]$ محاسبه می‌کنیم:

$$pH = -\log[H^+] = -\log(4 \times 10^{-3}) = 3 - 2\log 2 = 2/4$$

بنابراین با دو برابر کردن جرم اسید و نصف کردن حجم محلول، pH محلول به اندازه ۰/۳ واحد کاهش می‌یابد.

۳

همانطور که می‌دانیم در یک محلول آبی در دمای 25°C ، حاصل ضرب غلظت یون‌های هیدرونیوم و هیدروکسید برابر با $10^{-14} \text{ mol}^2 \cdot L^{-2}$ است. بر این اساس، غلظت یون هیدروکسید را محاسبه می‌کنیم:

$$[H^+] \times [OH^-] = 10^{-14} \Rightarrow 2 \times 10^{-3} \times [OH^-] = 10^{-14} \Rightarrow [OH^-] = 5 \times 10^{-12} \text{ mol} \cdot L^{-1}$$

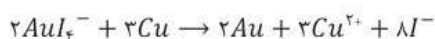
طبق محاسبات انجام شده، غلظت یون هیدروکسید برابر با 5×10^{-12} مول بر لیتر است.

۴

با توجه به محاسبات انجام شده، pH این محلول برابر با ۲/۷ است.

۱ | ۱۰۰

همه موارد داده شده درست هستند. معادله موازنه شده واکنش به صورت زیر است:

بررسی موارد:

۱ با توجه به مثبت بودن نیروی الکتروموتوری سلول، واکنش به صورت خود به خود انجام می‌شود.

۲ در این واکنش عدد اکسایش مس از صفر به ۲+ می‌رسد. بنابراین به ازای مصرف هر مول مس در این واکنش، دو مول الکترون مبادله می‌شود. ضریب مس در معادله موازنه‌شده برابر با ۳ است. بر این اساس داریم:

$$? \text{ mol } e^- = 3 \text{ mol Cu} \times \frac{2 \text{ mol } e^-}{1 \text{ mol Cu}} = 6 \text{ mol } e^-$$

بنابراین در این واکنش، ۶ مول الکترون مبادله می‌شود.

۳ در این واکنش، عدد اکسایش اتم Au در AuI_4^- برابر با ۳ است که با انجام واکنش، عدد اکسایش آن به اندازه ۳ واحد کاهش می‌یابد. از این رو، می‌توان گفت که AuI_4^- که یک یون چند اتمی است، نقش اکسنده را دارد.

۴ با توجه به معادله موازنه‌شده واکنش، مجموع ضرایب استوکیومتری در این واکنش برابر با ۱۸ است.

F ۱۰۱

به انرژی لازم در فشار ثابت برای فروپاشی شبکه بلوری یک مول جامد یونی و تبدیل آن به یون‌های گازی (بر حسب کیلوژول بر مول)، آنتالپی فروپاشی شبکه می‌گویند و آن را با نماد فروپاشی ΔH نشان می‌دهند. هر چه چگالی بار یون‌های سازنده ترکیب یونی بیشتر باشد، نیروی جاذبه میان یون‌ها قوی‌تر بوده و استحکام و پایداری شبکه بیشتر است. در نتیجه برای فروپاشی شبکه به انرژی بیشتری نیاز است. به کمک روش زیر، می‌توان آنتالپی فروپاشی شبکه ترکیب‌های یونی را با هم مقایسه کرد.

گام اول: هر چه مجموع قدرمطلق بار یک کاتیون و یک آنیون در یک ترکیب یونی بزرگ‌تر باشد، آنتالپی فروپاشی شبکه آن ترکیب بزرگ‌تر است. به عنوان مثال، دو ترکیب $MgCl_2$ و MgO را در نظر بگیرید. کاتیون دو ترکیب یکسان است اما از آنجا که قدرمطلق بار O^{2-} نسبت به Cl^- بیشتر است، بنابراین آنتالپی فروپاشی منبسط اکسید نسبت به منبسط کلرید بیشتر است.

گام دوم: اگر مجموع قدرمطلق بار یک کاتیون و یک آنیون برای دو ترکیب یونی برابر باشد، شعاع یون‌ها را با هم مقایسه می‌کنیم. هر چه شعاع یون‌ها کوچکتر باشد، آنتالپی فروپاشی شبکه بزرگتر است. به عنوان مثال دو ترکیب Na_3P و Na_3N را در نظر بگیرید. کاتیون دو ترکیب و بار آنیون‌ها یکسان است، از آنجا که شعاع یون N^{3-} کوچکتر از یون P^{3-} است، آنتالپی فروپاشی سدیم نیتريد نسبت به سدیم فسفید بیشتر خواهد بود.

بر اساس توضیحات داده‌شده، با توجه به اینکه آنتالپی فروپاشی ترکیب d نسبت به ترکیب b بیشتر بوده و بار الکتریکی آن‌ها برابر است و همچنین می‌دانیم که شعاع آنیون در ترکیب d نسبت به ترکیب b بیشتر است، بایستی کاتیون ترکیب d نسبت به کاتیون ترکیب b از چگالی بار بیشتری برخوردار باشد از آنجا که چگالی بار با شعاع یون رابطه عکس دارد، شعاع کاتیون در ترکیب b نسبت به شعاع کاتیون در ترکیب d بیشتر است.

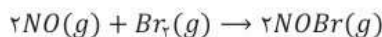
بررسی سایر گزینه‌ها:

۱ می‌دانیم که چگالی بار با میزان بار آنیون‌ها و کاتیون‌های سازنده یک ترکیب رابطه مستقیم دارد. در صورتی که کاتیون ترکیب C بار ۲+ داشته باشد، ترکیب a می‌تواند یک ترکیب یونی متشکل از کاتیون با بار ۱+ و آنیون هالید باشد.

۲ همانطور که می‌دانیم، نافلزات موجود در یک دوره، آنیونی با بار متفاوت تشکیل می‌دهند. با توجه به مشابه بودن کاتیون دو ترکیب a و b ، در صورتی که این دو ترکیب متشکل از آنیون‌های یک دوره باشند، بار الکتریکی این دو ترکیب با یکدیگر متفاوت خواهد بود و از این رو آنتالپی فروپاشی آن‌ها، تفاوت زیادی خواهد داشت در حالی که در نمودار رسم‌شده، تفاوت آنتالپی فروپاشی ترکیب a و b کم است.

۳ الزاما بار کاتیون و آنیون در ترکیب e نسبت به سایر ترکیبات بیشتر نیست. ممکن است شعاع کاتیون‌ها و آنیون‌های سازنده آن نسبت به سایر ترکیبات کمتر باشد.

معادله واکنش تعادلی به صورت زیر است:

به منظور محاسبه ثابت تعادل واکنش $aA + bB \rightleftharpoons cC + dD$ می‌توانیم از رابطه زیر استفاده کنیم:

$$K = \frac{(n_C)^c \times (n_D)^d}{(n_A)^a \times (n_B)^b} \times \left(\frac{1}{V}\right)^{\Delta n} \quad \text{و} \quad \Delta n = (c + d) - (a + b)$$

دقت کنید که در محاسبه Δn صرفاً ضرایب مواد گازی و مواد در حالت محلول را در نظر بگیرید. در این حالت، اگر مجموع ضرایب واکنش دهنده‌های گازی یا محلول با مجموع ضرایب فراورده‌های گازی یا محلول برابر باشد، Δn برابر با صفر شده و مقدار ثابت تعادل مستقل از حجم ظرف می‌شود. در این حالت، رابطه ثابت تعادل به صورت زیر خواهد بود:

$$K = \frac{(n_C)^c \times (n_D)^d}{(n_A)^a \times (n_B)^b}$$

در حالت تعادل، ۰/۶ مول $NOBr$ ، ۰/۶ مول NO و ۰/۱۵ مول Br_2 در ظرف وجود دارد. با توجه به رابطه گفته شده، داریم:

$$K = \frac{(n_{NOBr})^2}{(n_{NO})^2 \times (n_{Br_2})} \times \left(\frac{1}{V}\right)^{-1} = \frac{(0/6)^2}{(0/6)^2 \times (0/15)} \times 3 = 20$$

حال به حل قسمت دوم سوال می‌پردازیم. چون ۶۰ درصد از مقدار آغازی Br_2 مصرف شده است، مقدار برم موجود در محلول ۴۰ درصد مقدار اولیه است. بر این اساس داریم:

$$? \text{ mol } Br_2 = 0/15 \times \frac{100}{40} = 0/375 \text{ mol}$$

بنابراین مقدار مول اولیه برم معادل با ۰/۳۷۵ مول بوده است.

انرژی فعال‌سازی واکنش فسفر با گاز اکسیژن، بسیار کوچکتر از انرژی فعال‌سازی واکنش بین گازهای هیدروژن و اکسیژن است. در نتیجه فسفر سفید برخلاف گاز هیدروژن در هوا و در دمای اتاق می‌سوزد.

یکی از رایج‌ترین روش‌های طیف‌سنجی که برای شناسایی گروه‌های عاملی به کار می‌رود، طیف‌سنجی فروسرخ نام دارد. با توجه به اینکه شمار و نوع اتم‌های سازنده هر گروه عاملی متفاوت از دیگری است، هر یک از آنها تنها گستره معین و منحصر به فردی از پرتوهای فروسرخ را جذب می‌کند. همین تفاوت، اساس شناسایی گروه‌های عاملی از یکدیگر است. دقت داریم که طول موج 10^3 تا 10^5 نانومتر در محدوده فروسرخ جای می‌گیرد.

گاز نیتروژن واکنش‌پذیری کمی دارد و با گازهای هیدروژن و اکسیژن در دمای اتاق واکنش نمی‌دهد.

هرگاه یک نمونه ماده در برابر پرتوهای الکترومغناطیسی قرار بگیرد، ممکن است گستره معینی از آن‌ها را جذب و پرتوهای باقی‌مانده را بازتاب یا عبور دهد. طیف حاصل برهم‌کنش ماده و پرتوهای الکترومغناطیسی است.

بر اساس قانون لوشاتلیه، اگر تغییری موجب بر هم زدن تعادل در یک سامانه تعادلی شود، تعادل در جهتی جابه‌جا می‌شود که تا حد امکان، اثر آن تغییر را جبران کند. بر اساس این اصل، در صورت افزایش غلظت یکی از گونه‌های شرکت‌کننده در یک تعادل شیمیایی، تعادل در جهتی پیش می‌رود که تا حد امکان مقداری از آن ماده را مصرف کند و سامانه مجدداً به حالت تعادل برسد. در نقطه مقابل، در صورت کاهش غلظت یکی از گونه‌های شرکت‌کننده در یک تعادل شیمیایی، تعادل در جهتی پیش می‌رود که تا حد امکان مقداری از آن ماده را تولید کند و سامانه مجدداً به حالت تعادل برسد. توجه داریم که در این جابه‌جایی مقدار K (ثابت یونش) تغییری نمی‌کند.

از تغییر حجم سامانه واکنش می‌توان برای تغییر غلظت مواد گازی شرکت‌کننده در واکنش کمک گرفت. برای آن‌که تغییر حجم بر جابه‌جایی تعادل یک واکنش شیمیایی موثر باشد، باید حداقل یکی از اجزای شرکت‌کننده در واکنش گازی شکل باشد و تعداد مول‌های گازی در دو طرف معادله واکنش نیز برابر نباشند. یکی از راه‌های تغییر حجم سامانه‌های گازی، تغییر فشار است. در واقع با افزایش فشار اعمال‌شده بر یک تعادل گازی، حجم اشغال‌شده توسط گازها کاهش پیدا می‌کند و با کاهش فشار اعمال‌شده بر یک تعادل گازی نیز حجم اشغال‌شده توسط گازها افزایش پیدا می‌کند.

تغییر دمای سامانه‌های تعادلی، یکی از روش‌های مورد استفاده برای جابه‌جا کردن تعادل‌های شیمیایی است. تغییر دما افزون بر جابه‌جا کردن تعادل، مقدار ثابت تعادل واکنش را نیز تغییر می‌دهد. اثر تغییر دما بر تعادل‌های گوناگون یکسان نیست و به گرماده یا گرماگیر بودن آن واکنش‌ها بستگی دارد. با افزایش دمای یک سامانه در حالت تعادل، واکنش در جهت مصرف گرما پیش می‌رود تا دمای سامانه را مجدداً کاهش دهد. اگر این واکنش گرماگیر باشد، تعادل در جهت رفت جابه‌جا شده و مقدار فراورده‌ها افزایش پیدا می‌کند. در نقطه مقابل، اگر این واکنش گرماده باشد، با افزایش دما، تعادل در جهت برگشت پیش رفته و مقدار واکنش‌دهنده‌ها افزایش پیدا می‌کند. با کاهش دمای یک سامانه در حالت تعادل، واکنش در جهت تولید گرما پیش می‌رود تا دمای سامانه را دوباره افزایش دهد. اگر این واکنش گرماگیر باشد، تعادل در جهت برگشت جابه‌جا شده و مقدار واکنش‌دهنده‌ها افزایش پیدا می‌کند. در صورتی که این واکنش گرماده باشد، با کاهش دما تعادل در جهت رفت پیش می‌رود و مقدار فراورده‌ها افزایش پیدا می‌کند.

پایه تشریحی

بر اساس توضیحات داده‌شده، موارد اول، دوم، سوم و پنجم باعث جابه‌جا شدن تعادل در جهت رفت و پیش بردن واکنش در جهت تولید فراورده بیشتر خواهند شد.

پرسشی سایر گزینه‌ها:

مورد اول) با افزایش فشار اعمال‌شده بر یک تعادل گازی، حجم اشغال‌شده توسط گازها کاهش پیدا می‌کند و در این صورت، غلظت افزایش پیدا می‌کند. با افزایش غلظت، واکنش به سمت تولید مول کمتر پیش می‌رود. در سمت واکنش‌دهنده‌ها، ۳ مول و در سمت فراورده‌ها، ۱ مول ماده وجود دارد. بنابراین تعادل به سمت رفت جابه‌جا می‌شود.

مورد دوم) با خارج کردن ۵۰٪ متانول، غلظت آن کاهش یافته و طبق اصل لوشاتلیه، واکنش به سمت تولید آن پیش خواهد رفت. از این رو، واکنش در جهت رفت جابه‌جا خواهد شد.

مورد سوم) با کاهش دما، واکنش در جهتی پیش می‌رود که گرما تولید کند. توجه به گرماده بودن واکنش موردنظر، با کاهش دما، تعادل در جهت رفت پیش می‌رود و مقدار فراورده‌ها افزایش پیدا می‌کند.

مورد چهارم) با خارج کردن ۵۰٪ مواد واکنش‌دهنده از واکنش، تعادل در جهتی پیش می‌رود که کاهش این مواد را جبران کند. بنابراین واکنش در جهت برگشت پیش خواهد رفت.

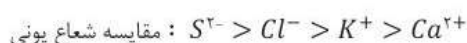
مورد پنجم) با تزریق گاز کربن مونوکسید به واکنش، غلظت آن افزایش می‌یابد. طبق اصل لوشاتلیه، واکنش در جهتی پیش می‌رود که اثر افزایش غلظت آن را جبران کند. بر این اساس، واکنش در جهت رفت پیش می‌رود.

پایه تشریحی

از میان آنیون‌های یک دوره، با افزایش بار یون‌ها، شعاع آن‌ها افزایش می‌یابد. به عنوان مثال، مقایسه شعاع آنیون‌های موجود در تناوب سوم به صورت ${}_{17}\text{Cl}^- > {}_{16}\text{S}^{2-} > {}_{15}\text{P}^{3-}$ است. با توجه به نماد این یون‌ها، پی می‌بریم که شمار الکترون‌های موجود در آن‌ها با هم برابر است در حالی که تعداد پروتون‌های موجود در هسته این یون‌ها با هم متفاوت است. در هر یونی که شمار پروتون‌های موجود در هسته بیشتر باشد، این پروتون‌ها الکترون‌های

اطراف خود را با قدرت بیشتری جذب می‌کنند و شعاع آن یون کوچکتر خواهد بود. به عبارت دیگر، با افزایش عدد اتمی در آنیون‌هایی که تعداد الکترون‌های برابری دارند، نیروی جاذبه هسته افزایش یافته و شعاع یونی کاهش پیدا می‌کند. از میان کاتیون‌های یک دوره، با افزایش بار یون‌ها، شعاع آن‌ها کاهش می‌یابد. به عنوان مثال مقایسه شعاع کاتیون‌های موجود در تناوب سوم به صورت ${}_{13}\text{Al}^{3+} > {}_{12}\text{Mg}^{2+} > {}_{11}\text{Na}^{+}$ است. مجدداً با دقت در نماد این یون‌ها پی می‌بریم که شمار الکترون‌های موجود در آن‌ها با هم برابر است در حالی که تعداد پروتون‌های موجود در هسته آن‌ها با هم متفاوت است. همان‌طور که گفته شد، در هر یونی که شمار پروتون‌های هسته بیشتر باشد، این پروتون‌ها الکترون‌های اطراف خود را با قدرت بیشتری جذب کرده و شعاع آن یون کوچکتر می‌شود. پس با افزایش عدد اتمی در کاتیون‌هایی که تعداد الکترون‌های برابری دارند، نیروی جاذبه هسته بیشتر شده و شعاع یونی کاهش پیدا می‌کند.

با توجه به توضیحات داده‌شده، در گونه‌های هم‌الکترون هر چقدر بار منفی بیشتر باشد، شعاع بزرگتر و هر چقدر بار مثبت بیشتر باشد، شعاع کوچکتر است. بر این اساس، مقایسه شعاع یون‌های داده‌شده به صورت زیر است:

بررسی سایر گزینه‌ها:

۲ عنصر سدیم و منیزیم در دوره سوم جدول تناوبی قرار گرفته‌اند. بنابراین در میان کاتیون‌های Na^{+} و Mg^{2+} ، کاتیون Na^{+} به علت بار مثبت کمتر، شعاع یونی بیشتری نسبت به Mg^{2+} دارد. با توجه به بیشتر بودن شعاع K^{+} نسبت به Na^{+} ، می‌توان گفت که شعاع K^{+} نیز از Mg^{2+} بیشتر است.

۳ در میان آنیون‌های یک دوره، آنیونی که دارای بار منفی بیشتری است، شعاع یونی بیشتری دارد. بر این اساس در میان S^{2-} و Cl^{-} ، شعاع یونی S^{2-} بیشتر است. از طرفی می‌دانیم که در میان کاتیون‌های یک دوره، کاتیون با بار مثبت بیشتر شعاع یونی کمتری دارد. بنابراین مقایسه شعاع کاتیون‌های منیزیم و آلومینیوم به صورت $\text{Mg}^{2+} > \text{Al}^{3+}$ است.

۴ در گونه‌های هم‌الکترون هر چقدر بار منفی بیشتر باشد، شعاع بزرگتر و هر چقدر بار مثبت بیشتر باشد، شعاع کوچکتر است. بر این اساس، شعاع یونی O^{2-} نسبت به F^{-} و شعاع یونی F^{-} نسبت به Mg^{2+} بیشتر است.